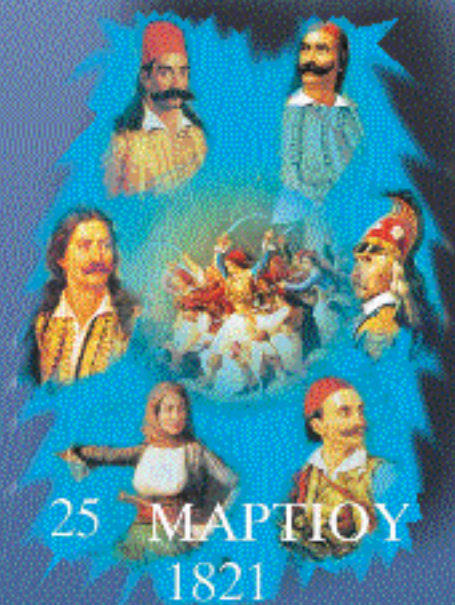

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
ΤΕΥΧΟΣ 69, ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2011, ΕΥΡΩ 0,01
Hellas 1 rue Pictoris, 10420 Athina

Συνεπληρώθησαν εβδομήκοντα χρόνια από την 1ην Απριλίου του έτους 1941, καθ'ήν επίλεκτες μηχανοκίνητες και αεροπορικές Γερμανικές Δυνάμεις επετέθησαν κατά της Ελλάδος προς διάσπασιν της "γραμμής Μεταξά" επί των Ελληνοβουλγαρικών συνόρων κατά τη διάρκεια του Β'ΠΠ. Σκοπός των επιχειρήσεων η εντός πενθημέρου κατάληψη του αναγκαίου δια τις επιχειρήσεις του στρατηγικού χώρου της Ελλάδος, το ξέπλυμα της ντροπής των Ιταλικών Δυνάμεων, οι οποίες ακόμη ηγωνίζοντο επί ένα περίπου εξάμηνο κατά της Ελλάδος στη Βόρειο Ήπειρο και στη συνέχεια η έγκαιρη αναστροφή των επιχειρήσεων προς κατάληψη της αχανούς Ρωσίας. Η αποκάλυψη του πλευρού της τοποθεσίας, λόγω κατάρρευσης της αμύνης της Νοτιοσλαβίας και η διάνοιξη του άξονος Μοναστήρι-Κοζάνη επέφεραν την υπερκέραιη της "γραμμής Μεταξά", το διαχωρισμό των ελληνικών δυνάμεων Ηπείρου και Μακεδονίας και τον κίνδυνον της εκ των νώτων προσβολής των.

Η δημιουργηθείσα κατάσταση οδήγησε στην αναπόφευκτη συνθηκολόγηση της εσπέρας της 20ής Απριλίου του 1941 μεταξύ των εμπόλεμων, παρά το ότι ακόμη οι Ιταλικές Δυνάμεις δεν είχαν διέλθει τα ελληνοαλβανικά σύνορα.

Οι Γερμανικές Δυνάμεις εισήλθαν στην Αθήνα την 27ην Απριλίου και ολοκλήρωσαν την κατάληψη και της νήσου Κρήτης την 2αν Ιουνίου, μετά από πενήντα πέντε ημέρες από ενάρξεως των επιχειρήσεων. Ο αγών υπήρξεν άριστος από πλευράς δυνάμεων και μέσων, πλην όμως επικός και ηρωϊκός. Αγών εφάμιλλος της προηγηθείσης εποποιίας, ο οποίος εντυπωσίασε συμμάχους και εχθρούς, προσέφερε πολύτιμο χρόνο προετοιμασίας της αμύνης δια τις Ρωσικές Δυνάμεις, καθυστέρησε την έναρξη των Γερμανικών επιχειρήσεων κατά αυτών με αποτέλεσμα να μετατοπισθούν και να διεξαχθούν υπό αντίξοες καιρικές συνθήκες, στη διάρκεια του ψυχρού ρωσικού χειμώνα.

Σήμερα, οι δύο χώρες, Γερμανία και Ελλάς, σύμμαχοι στο NATO και εταίροι στην ΕΕ, με τεραστία πληθυσμιακή και οικονομική διαφορά πορεύονται η μεν πρώτη ως επικεφαλής της οικονομίας της ΕΕ και η δεύτερη ως, σχεδόν, ουραγός που εκλιπαρεί την πρώτη δια την οικονομική υποστήριξη και τη διάσωσή της από την ολοσχερή χρεοκοπία. Θέσεις οι οποίες σηματοδοτούν τις διαφορετικές διαδρομές, τις οποίες ηκολούθησαν οι δύο πλέον κατεστραμμένες, μετά τον πόλεμο, χώρες. Από τη μία πλευρά, η ομόνοια, η σύνθεση, η πειθαρχία, η εργασία, το μέτρον και η συλλογικότητα, από την άλλη ο δρόμος της διχόνοιας, της ανομίας, της σκηνιρίας, της απληστίας, του αλογίστου και του ατομικισμού.

Η σύγχρονη Ελλάς την 25ην Μαρτίου του τρέχοντος έτους, ημέρα της 190ης επετείου της Παλιγγενεσίας του Γένους-Έθνους, επέτυχε κατά τη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών την επιμήκυνση της αποπληρωμής του χρέους, τη μείωση του επιτοκίου δανεισμού και τη σύσταση συμφώνου στήριξης και ανταγωνιστικότητας, με πολλές αυστηρές και δεσμευτικές προϋποθέσεις, οι οποίες οδηγούν στη λήψη περισσότερων και πλέον επωδύνων μέτρων με άδηλο όμως αποτέλεσμα δια την ανάταξη της οικονομίας. Κατά πολλούς η Ελλάς επέλεξε τη μέθοδο του διαρκούς χρέους, η οποία οδηγεί στην καταστροφή. Αγοράζουμε, λοιπόν, το αναγκαίο χρήμα με ευκολίες πληρωμής και παραπέμπομε το λογαριασμό στις επόμενες γενιές. Εύγε μας!

Έληξε και η απεργία πείνης των 237 Μαροκινών λαθρομεταναστών, καταληψιών της Νομικής Σχολής, των μετεγκατασταθέντων στο κτίριο "Υπατία" επί των οδών Ηπείρου και Πατησίων, του άλλοτε "κλεινού άστεως", αφού συζήτησαν επί τόπου με πέντε Έλληνες Υπουργούς και επέτυχαν την παραμονή των στη χώρα και την ατομική-συλλογική απαίτηση-εξέταση δια την απονομή της ελληνικής ιθαγενείας. Έτσι δημιουργείται και αύθις προηγούμενο δεδικασμένο δια την επίλυση - διεκδίκηση - και άλλων μελλοντικών προβλημάτων-αιτημάτων. Το ελληνικόν κλέος, μάλλον δέος, στο μεγαλείο του!

Η πράξη της λαθρομεταναστευσης υποστηρίζεται και νομιμοποιείται από τον κυοφορούμενο από την ελληνική πολιτεία νόμο "περί ξενοφοβίας και ρατσισμού" που συνεπάγεται τον περιορισμό του δικαιώματος της ελεύθερης σκέψης και κρίσης των πολιτών, την καλλιέργεια της ανεκτικότητας και της άμβλυνσης της εθνικής συνείδησης και συνοχής.

Στρατηγέ Κολοκοτρώνη, διατί άφησες τη φυλακή, επολέμησες και δεν επέτρεψες στον Ιμπραήμ να κατακτήσει την απελευθερωθείσα χώρα και να τη "χρωματίσει" από τότε; Θα είχαμε συνηθίσει την πολυχρωμία, την πολυγλωσσία, το τζαμί, το μινaré, τη μανδήλα και την περιτομή. Δεν θα είχαμε ασφαλώς και προβλήματα με τους σημερινούς Τούρκους, τους προγόνους των οποίων κατέσφαζες εκεί στην Τριπολιτσά, τον Σεπτέμβριο του 1821. Πράξη δια την οποία αγνωμόνως κατηγορείσαι, από τους απολαμβάνοντες τα αγαθά της ελεύθερης πατρίδος, που οικοδομήθη με τους δικούς σου αγώνες.

Την Αθήνα και τη Θράκη επεσκέφθη προσφάτως ο Τούρκος Υπουργός Εξωτερικών κ. Νταβούτογλου, ο εμπνευστής του νεο-οθωμανικού αναθεωρητισμού. Ομίλησε σε Ινστιτούτο, έδωσε συνέντευξη σε ελληνική εφημερίδα και αλώνησε επί τετραήμερον, άνευ συνοδείας, την ελληνική Θράκη. Διευκρίνισε ότι το Καστελόριζο δεν είναι στο Αιγαίο, αλλά στη Μεσόγειο, αγνοών πως το μέρος ανήκει στο όλον. Ανακοίνωσε πως το Αιγαίο είναι κοινή θάλασσα και πως οι ελληνικές φρεγάτες θα είναι ευπρόσδεκτες στα τουρκικά λιμάνια. Ομολόγησε ότι η Τουρκία επιθυμεί την ενσωμάτωση και τη συνένωση με τους γείτονες με τους οποίους έχουν κοινό παρελθόν και αμοιβαία συμφέροντα. Αναμενόμενον είναι ότι οι "φίλοι" Τούρκοι να μην έχουν και τις καλύτερες των σχέσεων με τη γεωγραφία. Έχουν όμως αυτοπεποίθηση, θράσος, αλαζονεία, αναίδεια και μεγαλοϊδεατισμό ώστε να θεωρούν την Ελλάδα επαρχία όχι μόνο της παλαιόποτε, αλλά και της σύγχρονης νεο-οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Ο σεισμός της Ιαπωνίας των 8,9 ρίχτερ της 11ης Μαρτίου, το επακολούθησαν τσουνάμι, οι πρωτόγνωρες καταστροφές, οι ανθρώπινες απώλειες και η εκπεμπομένη ραδιενέργεια από τα καταστραφέντα πυρηνικά εργοστάσια έφεραν στην επικαιρότητα την ασφάλεια των πυρηνικών εργοστασίων παραγωγής ενέργειας. Το θέμα παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον δια την Ελλάδα λόγω της σεισμικότητας της περιοχής και των κατά καιρούς εκπεφρασμένων σκέψεων εγκατάστασης παρομοίων αντιδραστήρων, αλλά και της υπάρξεως τοιούτων στις γειτονικές προς αυτήν χώρες. Η εγκατάσταση πυρηνικών αντιδραστήρων προξενεί προβληματισμόν και επιβάλλει τις αναγκαίες διακρατικές εγγυήσεις και την εκτέλεση αυστηρών διεθνών ελέγχων υπό τον ΟΗΕ.

Συνέχεια στην σελίδα 46

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
Εκδότης-Διευθυντής: Η.Καζούκας
Υπεύθ.Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός
Συντακτική Ομάδα: Ε.Σκλήρης, Ε.Τέπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκούμπας
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ.Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Γραφεία Ηπείρου1 και Πατησίων
τ.κ. 104 33 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....2108211025
Fax:.....2108211056
E-mail:elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο:.....www.elesme.gr

Η επανάσταση του 1821, οι αγωνιστές της και το δίκαιο των ενόπλων συγκρούσεων εκείνης την εποχής

Αντιναυάρχου ε.α. Δρα Στυλιανού Πολίτη

Βρισκόμαστε στο 1821, στην περιοχή όπου κυριαρχούσε η Οθωμανική Αυτοκρατορία, μια Αυτοκρατορία που την αποτελούσαν πολλά έθνη κάτω από τον τουρκικό ζυγό. Το καθεστώς αυτό δεν ήταν αρεστό στους υποτελείς λαούς, ειδικά στους Έλληνες. Για το λόγο αυτό σημειώθηκαν αρκετές ατυχείς εξεγέρσεις με σκοπό την εθνική ανεξαρτησία. Η τελευταία και επιτυχής ξεκίνησε εκείνη την χρονιά. Συμβολικά εορτάζεται στις 25 Μαρτίου ταυτόχρονα με τη θρησκευτική γιορτή του Ευαγγελισμού. Οι δύο αυτές γιορτές έχουν ένα κοινό σημείο: η έναρξη της Επαναστάσεως προανέγγειλε την απελευθέρωση του Έθνους όπως ο Ευαγγελισμός προανέγγειλε την έλευση του Σωτήριος Χριστού.

Η Επανάσταση του 1821 ήταν καθαρά εθνική εξέγερση μόνο των Ελλήνων, παρά το γεγονός ότι οι υποκινητές της προσπάθησαν να ξεσηκώσουν και άλλα υπόδουλα έθνη. Ένα άλλο χαρακτηριστικό στοιχείο της Επαναστάσεως είναι ότι ήταν μια καθολική εξέγερση στην οποία δεν υπήρχε κανένα απολύτως στοιχείο ταξικής διεκδικήσεως. Όλοι οι Έλληνες επαναστάτησαν είτε ήταν πλούσιοι είτε ήταν φτωχοί. Ειδικά μάλιστα στη θάλασσα, η Επανάσταση εκδηλώθηκε σε νησιά με μεγάλο πλούτο, με κατοίκους που ζούσαν μέσα στη χλιδή όπως η Ύδρα και οι Σπέτσες, καθώς και εκεί όπου απολάμβαναν μεγάλα προνόμια από το Οθωμανικό Κράτος, όπως για παράδειγμα στη Χίο, στη Σάμο και στη Σύμη. Αξίζει μάλιστα να σημειωθεί ότι οι βαθύπλουτοι Έλληνες πλοιοκτήτες με συγκεντρωμένο ολόκληρο το θαλάσσιο εμπόριο στα χέρια τους, διέθεσαν πρόθυμα τα καράβια τους στον Αγώνα, οι ίδιοι ηγήθηκαν της Επαναστάσεως σαν Ναύαρχοι, για να βρεθούν στη συνέχεια μετά την απελευθέρωση άμπωτοι και ολοκληρωτικά κατεστραμμένοι.

Η διεθνής συγκυρία το 1821, δεν ήταν καθόλου ευνοϊκή. Στις Μεγάλες Δυνάμεις κυριαρχούσε το πνεύμα της Ιεράς Συμμαχίας, της συμμαχίας που τηρούσε μια πολιτική ευνοϊκή προς την Οθωμανική Αυτοκρατορία παρά το γεγονός ότι δεν την συμπεριλάμβανε στους κόλπους της. Η είδηση της Ελληνικής Επανάστασης βρήκε τους εκπροσώπους των Μεγάλων Δυνάμεων να συνεδριάζουν στη Λιουμπλιάνα (Λάιπαχ, 26 Ιανουαρίου - 12 Μαΐου 1821), για τον τρόπο καταστολής των απελευθερωτικών κινημάτων στη Νεάπολη και στο Πεδεμόντιο. Το γεγονός αυτό, εφτά μόνο χρόνια μετά το Βατερλό, τους γέμισε ανησυχία. Αυτή η Επανάσταση, μόνο απειλή θα μπορούσε να είναι για την πολυπόθητη ισορροπία στην Ευρώπη μετά την συντριβή του Βοναπάρτη. Η ιδιαιτερότητα της βασιζόταν σε δύο στρατηγικούς παράγοντες. Αυτοί ήταν: η γεωστρατηγική θέση της Ελλάδος, σαν γέφυρα μεταξύ των δύο ηπείρων, και το ότι η επιτυχία της Επανάστασης θα σήμαινε την ανατροπή του status quo, ενδεχομένως και τη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας με απρόβλεπτες εξελίξεις στην περιοχή.

Γι αυτό το λόγο εκδήλωσαν φιλοτουρκικές θέσεις. Λίγα χρόνια πριν, στο Συνέδριο της Βιέννης (Οκτώβριος 1814 - Ιούνιος 1815) διαπιστώνουμε την έντονη παρουσία του πνεύματος που επικρατούσε. Χαρακτηριστική ήταν η στάση του Μέττερνιχ όταν με την ανοχή των παρισταμένων στο Συνέδριο, απευθύνθηκε στον Ιωάννη Καποδίστρια, αντιπρόσωπο τότε της Ρωσίας, λέγοντας: "Η Ευρώπη δεν γνωρίζει Έλληνες! Γνωρίζει μόνο Κράτος Οθωμανικό κάτω από την εξουσία του οποίου είναι οι Έλληνες που κατοικούν στην Ελλάδα...".

Ποιο ήταν όμως το νομικό καθεστώς των μαχητών της Ελληνικής Επανάστασης; Ας θυμηθούμε πάλι ότι βρισκόμαστε στο 1821! Παρά το γεγονός ότι η αρχή της αυτοδιαθέσεως των λαών είχε αναγνωρισθεί πανηγυρικά μαζί με την αναγνώριση γενικά των δικαιωμάτων του Ανθρώπου από τη Γαλλική Επανάσταση, η εποχή ήταν ακόμα σκοτεινή. Και συνέχισε για πολύ καιρό να είναι σκοτεινή! Ακόμα και όταν φθάσαμε στο 1907 είδαμε το άρθρο 2 των Κανόνων της Χάγης (Σύμβαση περί των Νόμων κι Εθίμων των εν τω κατά Ξηρά Πολέμω, μετά του Προσαρτημένου Κανονισμού) να προστατεύει μεν την αυθόρμητη αντίσταση των κατοίκων μιας περιοχής που δέχεται στρατιωτική επίθεση, αλλά να αφήνει εκτός νομιμότητας την αντίσταση του πληθυσμού της ήδη κατακτημένης περιοχής. Δηλαδή μέχρι τότε κάθε πράξη αντιστάσεως κατά στρατευμάτων κατοχής ήταν παράνομη! Χρειάστηκε να φθάσουμε σχεδόν στις μέρες μας, στις 24 Οκτωβρίου 1945 για να δούμε στην παράγραφο 2 του πρώτου άρθρου του Καταστατικού των Ηνωμένων Εθνών, την αναγνώριση του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως και κατά συνέπεια της εθνικής ανεξαρτησίας των λαών. Από εκεί και πέρα οι εξελίξεις ήταν ραγδαίες. Η Γενική Συνέλευση στις 27 Νοεμβρίου 1953 διακήρυξε ότι το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως, ασκούμενο ελεύθερα μπορεί να οδηγήσει στο σχηματισμό ανεξάρτητου Κράτους και ακολούθησε η XXIX (3114) απόφαση της για τον καθορισμό της επιθέσεως, όπου αναγνωρίζεται το δικαίωμα του αγώνα για εθνική ανεξαρτησία σε κάθε λαό που ζει κάτω από ξένη κυριαρχία. Τέλος, οι Συμβάσεις της Γενεύης από την 12η Αυγούστου 1949 σε συνδυασμό με τα δύο Συμπληρωματικά τους Πρωτόκολλα του 1977, κάλυψαν πλήρως και όλα τα θέματα του ανθρωπιστικού δικαίου.

Αν λοιπόν μας έθεταν το ερώτημα για το νομικό καθεστώς των μαχητών της Ελληνικής Επανάστασης σύμφωνα με το τωρινό δίκαιο του πολέμου, η απάντησή μας θα ήταν πανεύκολη. Αν όμως μεταφερθούμε σε εκείνη την εποχή και προσπαθήσουμε να εξετάσουμε πρώτα απ' όλα τη νομιμότητα μιας τέτοιας εξεγέρσεως με βάση το εθιμικό δίκαιο της εποχής θα συναντήσουμε τεράστιες δυσκολίες. Όπως αναφέραμε ήδη, στην αρχή της Επανάστασης υπήρχε διάχυτο το πνεύμα της Ιεράς Συμμαχίας. Κατά συνέπεια, οι γενναίοι αγωνιστές της

Παλιγγενεσίας, χαρακτηρίστηκαν αρχικά παράνομοι στασιαστές. Γι' αυτό κανένα κράτος δεν μπορούσε να τους συμπαρασταθεί. Επιπλέον η μη αναγνώριση της ιδιότητας του εμπολέμου στους Έλληνες είχε φυσική συνέπεια να μην εφαρμόζονται γι' αυτούς οι κανόνες του πολέμου που ίσχυαν τότε. Οι ναυτικοί αποκλεισμοί τους δεν αναγνωρίζοντουσαν, (ενώ αναγνωρίζοντουσαν κανονικά οι αντίστοιχοι των Τούρκων), δεν ήταν νοητή η ύπαρξη ουδετέρων κρατών και δεν θεωρούνταν αιχμάλωτοι όσοι συλλαμβανόντουσαν. Η κατάσταση όμως δεν άργησε να μεταβληθεί υπέρ τους. Στις 15 Ιανουαρίου του 1822, διορίσθηκε η πρώτη Ελληνική Κυβέρνηση. Η Αϊτή ήταν η πρώτη χώρα που αναγνώρισε το 1821 την Ελληνική Επανάσταση και το δικαίωμα ανεξαρτησίας. Ο Πρόεδρος της Αϊτής Jean Pierre Boyer, μετά από ελληνικό αίτημα για βοήθεια έστειλε επιστολή στις 15 Ιανουαρίου 1822 στον Α. Κοραή Ελλήνων και αναγνωρίζοντας το δικαίωμά ελευθερίας των Ελλήνων (1). Επίσης στις 18 Ιανουαρίου 1823 η Μεγάλη Βρετανία αναγνώρισε την Ελληνική Κυβέρνηση και στις 25 Μαρτίου της ίδιας χρονιάς αναγνώρισε τους Έλληνες σαν εμπολέμους. Στις 2 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Ιάκωβος Μονρόε με διάγγελμα του αναγνώρισε ότι υπάρχει Ελληνική επικράτεια και πρότεινε στο Κογκρέσο την αποστολή Αμερικανού πρεσβευτή στην Ελλάδα. Οι ενέργειες αυτές ήταν η πρώτη δικαίωση του Αγώνα και η αφετηρία για τη δημιουργία του σύγχρονου Ελληνικού Κράτους. Στη συνέχεια, όλο και περισσότερα Κράτη, άρχισαν να βλέπουν με συμπάθεια τον Απελευθερωτικό Αγώνα και σιγά - σιγά, στις περισσότερες περιπτώσεις έμμεσα τον αναγνώρισαν. Με αυτό τον τρόπο ο Αγώνας υπέρ της Ανεξαρτησίας σταδιακά νομιμοποιήθηκε αναδρομικά. Οι Τούρκοι, παρ' όλα αυτά, σε όλη τη διάρκεια του ξεσηκωμού, δεν έπαυσαν να βλέπουν του Έλληνες σαν ένοπλους στασιαστές, υπηκόους του Οθωμανικού Κράτους. Στις κατασταλτικές τους επιχειρήσεις ακολουθήθηκε πιστά το Αυτοκρατορικό Φιρμάνι που εκδόθηκε αμέσως μετά την έναρξη της Επανάστασης στις 3 Μαΐου 1821. Αυτό έδινε σαφέστατες κατευθύνσεις: "... όπως αυτοί μεν οι άπιστοι (δηλαδή οι Έλληνες αγωνιστές), διαπερώνται εν στόματι ρομφαίας, τα τέκνα και αι γυναίκες των εξαν-

δραπονδίζονται, τα υπάρχοντα των διανεμονται μεταξύ των πιστών του Ισλάμ, αι δε εστίαι των παραδίδονται εις το πυρ και την τέφραν..."

Ερχόμαστε τώρα σ' ένα άλλο πολύ σοβαρό θέμα: Οι Έλληνες επαναστάτες τήρησαν το δίκαιο του πολέμου; Αναλυτικότερα: Υπήρχε η βούληση από την ηγεσία του αγώνα για τήρηση των διεθνών κανόνων του πολέμου; Υπήρχαν οι αντίστοιχοι θεσμοί για τους επαναστατημένους Έλληνες; Υπήρχε η πειθαρχία για να εξασφαλίζεται η εφαρμογή των κανόνων; Όσον αφορά το πρώτο επιμέρους ερώτημα πράγματι υπήρχε αυτή η βούληση. Οι μαρτυρίες είναι συγκλονιστικές. Ο Θ. Νέγρης, Αρχιγραμματέας της Επικράτειας και Μινίστρος των Εξωτερικών είχε επισημαίνει στον ομόλογο του των Εσωτερικών, την άμεση ανάγκη για εξασφάλιση της ευνομίας γιατί διαφορετικά "η Διοίκηση δεν δύναται να δώσει προς τα ξένα έθνη την δημόσιαν εγγύησιν (garantie publique), πρώτην βάσιν όλων των διπλωματικών δεσμών". Παρόμοια εκφράζεται και ο Στρατηγός Μακρυγιάννης στα απομνημονεύματά του: "χωρίς νόμους δεν πάμε ομπρός, και δεν μας γνωρίζουν και τα' άλλα τα έθνη. Θα μας λένε κλέφτες και παντίδους". Είναι επίσης γεγονός όπως θα δούμε και παρακάτω, ότι η Διοίκηση του Αγώνα κατέβαλε σημαντική προσπάθεια να τηρηθούν σχολαστικά οι κανόνες του διεθνούς δικαίου που ίσχυαν τότε. Το γεγονός αυτό εντάσσεται στο γενικό πλαίσιο της καθ' όλα πετυχημένης εξωτερικής πολιτικής της επαναστατημένης Ελλάδας και αποσκοπούσε στο να κερδισθούν οι εντυπώσεις παράλληλα με την κάλυψη ενός κενού νομιμότητας που χαρακτήριζε τις αρχικές επαναστατικές ενέργειες. Αξίζει μάλιστα να σημειωθεί ότι σ' όλη τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης δεν υπάρχει μαρτυρία ούτε για μια πράξη βίας κατά ξένων (ουδετέρων), ενώ δεν σημειώθηκε πολεμική ή τρομοκρατική εκδήλωση έξω από την περιοχή των επιχειρήσεων. Ακόμα κι η επιχείρηση στο Λίβανο το 1826, μακριά από τον προς απελευθέρωση εθνικό χώρο, εντάσσεται στην ευρύτερη περιοχή των επιχειρήσεων αφού κι η περιοχή αυτή βρισκόταν κάτω από την Οθωμανική κυριαρχία, όπως και η επιχείρηση πυρπολήσεως Τουρκικών πλοίων στην Αλεξάνδρεια με τον Κανάρη.

Όσον αφορά το δεύτερο επιμέρους ερώτημα, η απάντηση θα είναι και πάλι θετική. Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι για την υλοποίηση των επιδιώξεων τους οι ηγέτες της Παλιγγενεσίας φρόντισαν επιμελώς να δώσουν τις κατάλληλες οδηγίες προς τους ένοπλους αγωνιστές. Από την αρχή της επανάστασης άρχισαν να εκδίδονται έγγραφες συστάσεις, διακηρύξεις και υποδείξεις. Εκδόθηκαν ακόμα και οδηγίες για την εφαρμογή κανόνων νηοψίας, που είναι κατά πολύ επιεικέστεροι ακόμα και των σημερινών! Τους βρίσκουμε στον VII τόμο των Αρχείων της Ύδρας, με ημερομηνία 19 Απριλίου 1821, δηλαδή αμέσως με την έκρηξη της επανάστασης!

Απευθύνονται στους "Εντιμότετους κυρίου Καπεταναίους του Ελληνικού Στόλου", εξηγώντας τους την ανάγκη για την οποία πρέπει να τηρούνται αυτοί οι κανόνες και παρέχοντας τους σαφέστατες κατευθύνσεις.

1. Βλ. ΚΟΚΚΙΝΟΥ Δ., Ελληνική Επανάσταση" τόμος 2, σελ. 444-6, ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ Χ., "Το Χρέος της Ελλάδας προς την Αϊτή". Εφημερίδα Ελευθεροτυπία, 14 Ιανουαρίου, Αθήνα 2010.

Σημαντική είναι η επισήμανση για τις διαδικασίες θαλασσί- σιου ελέγχου: "Η μόνη προσοχή σας θέλει περιορίζεται να βεβαιωθείτε εάν τοιούτα καράβια μετακομίζουν πολεμικά εφόδια ή στρατεύματα εχθρικά, και εις αυτήν μόνον την περίστασιν θέλει εμποδίσετε την πρόοδον τους και θέλει περιλάβετε τα εφόδια, πληρώνοντας τον ναύ- λον, ή αν φέρουν στρατεύματα να διορίσετε να επιστρα- φούν εις τον τόπον από τον οποίον τα περιέλαβαν". Δια- βάζοντας επίσης όρκο του "εκλεχθέντος Ναυάρχου υπό Καπεταναίων Υδρεωτών" διαπιστώνουμε με συγκίνηση μεγάλη ευαισθησία. Ο Έλληνας Ναύαρχος της Παλιγγε- νεσίας μεταξύ άλλων ορκιζόταν ότι: "Εις αναπόκτητους τόπους ή εχθρικών πλοίων, να σέβομαι την ιδιοκτησίαν των αθών ομογενών μας των Ευρωπαϊκών υπηκόων και αυτών των Τούρκων". Σχετική είναι και η υπ' αριθ. 2186 (11-111822) εγκύκλιος της Προσωρινής Διοικήσεως της Ελλάδος, η οποία εκδόθηκε για να μην "αναφανή το Ελληνικόν έθνος λαίμαργον, καθώς διακυρύντεται από τους εχθρούς του...". Σύμφωνα μ' αυτή η Ελληνική Διοί- κηση "...έκρινεν εύλογον να περιορίσει την λείαν εις όσα μόνον υπό Αγγλικήν σημαίαν αναντιρρήτως αναφανώσιν εχθρικά ιδιοκτησίαι, και τους εν αυτοίς ευρεθέντας Οθω- μανούς, και τούτο πάλιν όχι μακράν των πολιορκουμένων φρουρίων, όχι δηλαδή εις την πλατείαν θάλασσαν, αλλ' εγγύς όντων των αγγλικών πλοίων, τα δε πλοία και αι εν αυτοίς πραγματεΐαι, μη ούσαι εχθρικά ιδιοκτησίαι μακρά μεν να αποδιώκωνται, χωρίς όμως να λεηλατούνται.... Προς δε τας σημαίας των άλλων εθνών θέλετε προ- σφέρεσθε ως άχρι τούδε, αποδιώκοντες ευσχήμως από τους πολιορκημένους λιμένας, χωρίς όμως να επιβάλλετε χείρα εις όσα σκεπάζει η σημαία".

Το 1826 τυπώθηκαν στην Ύδρα η "Συλλογή των Αρχών του Πρωτοτύπου και του εκ Συνθήκης της Ευρώπης Δικαιώματος των Εθνών περί των Θαλασσίων Λειών και της Ουδετρότητας". Αυτό αποτελεί μια κω- δικοποίηση εθιμικών κανόνων δικαίου του κατά θάλασσα πολέμου από τον κόμη Πάλμα αφιερωμένη στο Ναύαρχο Ανδρέα Μιαούλη. (Ο διαπρεπής νομικός κόμης Alerino Palma di Gesnola (1776-1851), ήταν φιλέλληνας και διετελέσε μέλος του Ελληνικού Κομιτάτου στο Λονδίνο. Ήρθε στην Ελλάδα το 1821. Στη περίοδο του Καπο- δίστρια ανάλαβε την οργάνωση των Δικαστηρίων, στην εποχή του Όθωνα ήταν Εφέτης και το 1840 Πρόεδρος του Εμποροδικείου Σύρου). Παράλληλα από πολύ νωρίς έγινε αξιόλογη προσπάθεια από την Προσωρινή Διοί- κηση για να τηρηθεί ο κανόνας "toute prise doit etre jugee", δηλαδή ότι κάθε λεία για να θεωρηθεί νόμιμος πρέπει να κηρυχθεί δίκαια από αρμόδιο δικαστή. Ο αείμνηστος Καθηγητής της Νομικής Κ. Ιωάννου εντόπισε την πρώτη συγκρότηση τριμελούς επιτροπής για κρίση λείας με μια Διάταξη του Προέδρου του Εκτελεστικού, στις 12 Οκτωβρίου 1822. Σύμφωνα με τον ίδιο λειτούργησαν και άλλες τέτοιες επιτροπές του Υπουργείου των Ναυτικών ή και τοπικές όπως π.χ. το Θαλάσσιο Δικαστήριο του Μεσολογγίου. Η "Πενταμελής Επιτροπή τόπον επέχουσα θαλασσινού κριτηρίου", δηλαδή το μόνιμο λειοδικείο συστήθηκε σύμφωνα με τον επίσης αείμνηστο διαπρεπή διεθνολόγο σύμβουλο και εμπειρογνώμονα του Υπουργείου Εξωτερικών Δρα Θ. Χαλκιάπουλο, στις 24 Απριλίου του 1825. Στη συνέχεια αυτό το όργανο ανασυγκροτήθηκε στις 27 Απριλίου

1827, με τη νέα του ονομασία "Αντί Θαλασσίου Δικα- στηρίου Επιτροπή", ανασχηματίστηκε από τον Ιωάννη Καποδίστρια στις 8 Φεβρουαρίου 1828 και πήρε νέα μορ- φή με το ψήφισμα της 10ης Απριλίου 1829 "περί Οργανισμού του Θαλασσίου Δικαστηρίου".

Τον Απρίλιο του 1825 εκδόθηκαν στο Ναύπλιο τα "Αποσπάσματα εκ των του Κυρίου Βαττέλου περί Δι- καίου των Εθνών", από το σύγγραμμα του Ελβετού Emmerich de Vattel (1714-1767), με τίτλο Droit des Gens ou Principes de la loi Naturelle Appliqués a la Conduite et aux Affaires des Nations et des Souverains (1758). Το σημαντικό αυτό κείμενο μεταφράστηκε και διασκευά- στηκε από το Σπ. Σκούφο που έφερε το ψευδώνυμο "Πα- τριώτης" και περιλαμβάνει ότι κρίθηκε απ' αυτόν ότι έχει "άμεσον σχέσιν με τας παρούσας ανάγκας μας και με τα ενεστώτα πράγματα της Πατρίδος μας". Τα κεφάλαια αυτά αφορούν το δίκαιο της ουδετερότητας, το δίκαιο των αιχμαλώτων και το δίκαιο των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Σημαντικά θέματα του έργου του, δηλαδή του "Εγκολπίου των Καγκελαριών", όπως το αποκα- λούσαν τότε είναι τα "Περί Δικαιώματος του εξασθενείν τον εχθρόν δια νομίμων μέσων", η αναφορά στο "Αν δύναται τις να παιδεύση με θάνατον τον Φρούραρχον τόπου τινός δια την πεισματικήν του αντίστασιν" καθώς και τα "Περί γεωργών και εν γένει περί του αόπλου λαού".

Ερχόμαστε τώρα στο τελευταίο και ίσως το κρισιμότερο ζήτημα. Ποίο ήταν το επίπεδο πειθαρχίας αυτών των αγωνιστών; Οι μαχητές στην ξηρά προερ- χόντουσαν από τα ανταρτικά σώματα των υποδούλων Ελλήνων τα οποία συγκροτήθηκαν αμέσως μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως. Οι άνθρωποι αυτοί ζούσαν "μονάχοι σαν λιοντάρια στις ράχες στα βουνά" χωρίς ποτέ να υποταχθούν στο Οθωμανικό Κράτος. Όπως φαίνεται από τα δημοτικά τραγούδια, όλοι οι Έλληνες τους θαύμαζαν. Έφεραν όχι μόνο φανερά αλλά και επιδεικτικά τον οπλισμό τους και είχαν ξεχωριστά χαρακτηριστικά στην ενδυμασία τους που τους ξεχώ- ριζαν από τους υπόλοιπους Έλληνες. Με την έναρξη της Επανάστασεως προσχώρησαν και εντάχθηκαν σ' αυτά τα σώματα και άλλοι πατριώτες υπαγόμενοι στη διοικητικό τους σύστημα. Οι αρχηγοί τους, οι Οπλαρχηγοί, απολάμ- βαναν μεγάλο σεβασμό από τα παλικάρια τους. Τις πε- ρισσότερες φορές ήταν κληρονομικοί, δηλαδή ο υιός διαδεχόταν στο "καπατανίκι" τον πατέρα του, εφόσον βέβαια είχε δείξει ότι είναι άξιος. Η σχεδόν πάντα κλη- ρονομική διαδοχή αποδεικνύει το υψηλό επίπεδο πει- θαρχίας και υποταγής στον ηγέτη, εφόσον βέβαια ήταν αυτός που έπρεπε να είναι. Σε αντίθετη περίπτωση η τιμωρία ήταν σκληρή. Όταν μάλιστα ένας Οπλαρχηγός προσέβαλε την τιμή μιας Τουρκάλας, πλήρωσε με τη ζωή του την παράβαση των άγραφων νόμων τους. Τον φόνευ- σαν οι ίδιοι οι συμπολεμιστές του! Η πειθαρχία λοιπόν ήταν σιδηρά και η τήρηση των άγραφων νόμων τους αυστηρότατη. Σύμβολο τους ήταν ο Δικέφαλος Αετός, το έμβλημα των Αυτοκρατόρων της Κωνσταντινουπόλεως! Πίστευαν ακόμα ότι είχαν και Βασιλιά, τον τελευταίο Αυτοκράτορα καθώς σύμφωνα με το λαϊκό μύθο ο Κων- σταντίνος Παλαιολόγος δεν φονεύθηκε υπερασπιζόμενος την Κωνσταντινούπολη, αλλά διασώθηκε την τελευταία

στιγμή από έναν Άγγελο που αφού τον μαρμάρωσε, τον έκρυψε για να αναστηθεί σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και να απελευθερώσει τους Έλληνες. Υπενθύμιση αυτού του μύθου γινόταν με πυροβολισμούς κατά τις εορταστικές εκδηλώσεις του Πάσχα, της γιορτής που έδειχνε πως ο Παντοδύναμος Θεός μπορεί να αναστήσει και πεθαμένους. Όσο αφορά τις ναυτικές δυνάμεις αξίζει να σημειωθεί ότι δεν είναι δυνατό να μην υπήρχε υψηλό επίπεδο πειθαρχίας σε μια ναυτιλία που γνώριζε τέτοια ακμή εκείνη την περίοδο. Επιπλέον οι υπάρχουσες μαρτυρίες εφαρμογής κανόνων ναυτικού δικαίου αποδεικνύουν την ύπαρξη νομικής παιδείας πολλά χρόνια πριν την Επανάσταση. Είναι γνωστό ότι ο διατοπικός χαρακτήρας της ναυτιλίας και η ομοιότητα των κινδύνων και των προβλημάτων που παρουσιάζει η ναυτιλία και η ναυτιλιακή επιχείρηση οδήγησε στην καθιέρωση ενός εθιμικού ναυτικού δικαίου που ίσχυε σ' όλη τη Μεσόγειο και εφαρμοζόταν σχολαστικά από τους Έλληνες ναυτικούς πολύ πριν τις αρχές του 19ου αιώνα που εκδόθηκε ο Κανονισμός Ναυτιλίας της Ιόνιας Πολιτείας (1800) και οι Ναυτικοί Νόμοι της αυτοδιοικούμενης Ύδρας (1804), καθώς και οι νόμοι της επίσης αυτοδιοικούμενης νήσου των Σπετσών (1814). Βάση του ναυτικού δικαίου εκείνης της εποχής ήταν επίσης και το Consolato del Mare, οι κανόνες του οποίου αποτελούν εξέλιξη του Ναυτικού Νόμου των Ροδίων, καθώς και η Ενετική Νομοθεσία περί ναυτασφαλίσεων που εξομοίωνε για την εφαρμογή των διατάξεων της, Ενετούς και Έλληνες ναυτικούς από το 1602. Με την έναρξη της Επαναστάσεως, τα πλοία έπαιναν να φέρουν την "ραγιαδική σημαία", δηλαδή τη σημαία των υποτελών, και έφεραν την επαναστατική που διέφερε από τόπο σε τόπο αλλά είχε κοινό παράγοντα το σημείο του Σταυρού και την ημισέληνο ανεστραμμένη.

Όλα αυτά μας πείθουν ότι τόσο στην ξηρά όσο και στη θάλασσα η πειθαρχία ήταν σ' ένα εξαιρετικά υψηλό επίπεδο. Άρα υπήρχε δυνατότητα τηρήσεως των εντολών της Διοικήσεως καθώς και δυνατότητα ελέγχου των παραβάσεων. Η πειθαρχία αυτή βασιζόταν στην υγιή παράδοση των αγωνιστών της ξηράς και στην εξοικείωση των ναυτικών με τα διεθνή έθιμα, παράλληλα με το θαυμασμό που έτρεφαν όλοι τους στους ήρωες της Ελληνικής Αρχαιότητας οι οποίοι ήταν αφοσιωμένοι στους θεϊκούς νόμους του πολέμου όπως τους είχε διδάξει ο Όμηρος. Ο θαυμασμός αυτός εκδηλώθηκε στην διάρκεια της Επαναστάσεως με μια πρώιμη ευαισθησία για την προστασία των πολιτιστικών μνημείων. Συγκινητικό το παράδειγμα του Οδυσσέως Ανδρούτσου που προτίμησε να τροφοδοτήσει με βόλια του πολιορκημένου Τούρκου στην Ακρόπολη για να παύσουν να γκρεμίζουν τις κολώνες προκειμένου να αποκτήσουν το απαραίτητο για την κατασκευή πυρομαχικών μολύβι που τις συγκρατούσε. Την ίδια ευαισθησία έδειξαν οι Έλληνες σαν πολιορκημένοι στην Ακρόπολη από τον "Κιουταχή".

Μετά από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε με ιδιαίτερη συγκίνηση ότι το θεσμικό πλαίσιο του Αγώνα των Ελλήνων για την Ανεξαρτησία διεπόταν από το δίκαιο, το οποίο οι ηγέτες μερίμνησαν σχολαστικά να το επιβάλουν. **Συμπερασματικά λοιπόν καταλήγουμε ότι οι μαχητές της Ελληνικής Εθνικής Ανεξαρτησίας ακολουθούσαν πιστά τους κανόνες του δικαίου του πο-**

λέμου όπως ίσχυε τότε, άρα ήταν νόμιμοι μαχητές, συγκροτημένοι σε σώματα με ενσυνείδητη πειθαρχία που ίσως να ήταν αυστηρότερη και από τη στρατιωτική όπως την εννοούμε σήμερα. Όλα αυτά σε μια εποχή που το διεθνές δίκαιο του πολέμου ήταν εθιμικό και η γενική θεωρία του στη φάση της διαμορφώσεως. Θέλοντας όμως να είμαστε αντικειμενικοί, δεν πρέπει να αγνοήσουμε όσο και αν μας είναι δυσάρεστο, το γεγονός ότι σημειώθηκαν κάποιες παρεκκλίσεις. Επίσης υπήρξαν περιπτώσεις όπου οι Δημογεροντίες ερμήνευσαν όπως τους άρεσε τους ισχύοντες κανόνες δικαίου, παίρνοντας και τις ανάλογες αποφάσεις. Αυτά όμως αποτελούν εξαιρέσεις και πραγματοποιήθηκαν κατά παράβαση των διαταγών της Διοικήσεως. Σημαντικό εξακολουθεί να είναι το γεγονός ότι σε μια τέτοια εποχή και σε περίοδο ενός τέτοιου πολέμου μεταφραζόντουσαν βιβλία διεθνούς δικαίου και τυπωνόντουσαν για να διανεμηθούν μαζί με άλλες λεπτομερείς οδηγίες στους αγωνιστές. Ακόμα πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι τιμωρήθηκαν αυστηρά όσοι δεν έπραξαν αποκλειστικά και μόνο "παν ό,τι συγχωρείται εις νόμιμον πόλεμον", παραβαίνοντας τις διαταγές περί τηρήσεως του δικαίου του πολέμου, καθώς και το ότι επιδικάστηκαν αποζημιώσεις από τα "Δικαστήρια Λειών".

Σήμερα όλοι γνωρίζουμε ότι το δίκαιο του πολέμου, χωρίς να αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή των αρχών της σύγχρονης στρατηγικής, είναι εκείνο που κατόρθωσε να μετριάσει και να κατευνάσει την εξολοθρευτική μανία των διαμαχόμενων. Γι αυτό δικαίως θεωρείται ότι αποτελεί την περισσότερο εμφανή πρόοδο του διεθνούς δικαίου. Πέρα απ' αυτό, όλες τις εποχές, η πίστη σ' αυτό είναι ένα σαφές γνώρισμα των γενναίων στρατιωτών και των πολιτισμένων λαών. Η αποδεδειγμένη εφαρμογή του στην περίοδο της Ελληνικής Επαναστάσεως δείχνει την ιδεολογική συνέχεια των συγχρόνων Ελλήνων από την αρχαιότητα. Από εκείνη τη μακρινή εποχή που ενώ υπήρχαν γραπτοί νόμοι, το δίκαιο του πολέμου παρέμενε άγραφο. Για ποίο λόγο; Απλούστατα γιατί όλοι πίστευαν σ' αυτό σε τέτοιο βαθμό που δεν χρειαζόταν να γραφεί. Σημαντικότερη είναι η μαρτυρία που μας παρέχει χαρακτηριστικά ο Δίων στα "περί έθους", όπου αναφερόμενος στα έθιμα του πολέμου μας λέει: " Τα δε έθνη φυλάττεται παρά πάσι κάν εις εσχάτην έχθραν περιέλθωσι ...". Μεγάλη εντύπωση προκαλεί το παραπάνω απόσπασμα από το αρχαίο κείμενο, ειδικά σε ό,τι αφορά την τήρηση των εθίμων δικαίου του πολέμου, ακόμα και στην περίπτωση της "εσχάτης έχθρας". Λαμπρό δείγμα πολιτισμού το γεγονός ότι οι αρχαίοι Έλληνες τήρησαν με σχολαστικότητα αυτούς τους κανόνες, σε μια εποχή που στην αγριότητα άλλων λαών δεν χωρούσε καμμία συζήτηση για κάτι τέτοιο. Ανάλογο είναι και το δείγμα των αγωνιστών της Ελληνικής Παλιγγενεσίας. Αυτών που έδειξαν τόση ευαισθησία στον τομέα της προστασίας των αμάχων καθώς και σε πολλά άλλα θέματα δικαίου του πολέμου, εφαρμόζοντας τόσο προοδευτικούς κανόνες. Έχουμε λοιπόν απόλυτο δίκαιο να είμαστε τόσο πολύ υπερήφανοι και για τη μοναδική στον κόσμο Ιστορία μας, αλλά και για την πραγματικά πολύπλευρη Δόξα του πρωτοπόρου σε όλους του τομείς Έθνους μας!

“Δυστυχώς Επτωχεύσαμεν”

Του Υποστρατήγου ε.α. Παναγιώτη Λεονάρδου

Κρίσιμη η κατάσταση στη χώρα μας. Τα προβλήματα στην οικονομία έχουν προκαλέσει ανασφάλεια και υποβάθμιση της ποιότητας ζωής στην Ελληνική κοινωνία. Εξαιτίας ενός διεφθαρμένου πολιτικού συστήματος φθάσαμε να υποθηκεύσουμε το μέλλον των παιδιών μας με χρέη 340 δις € και έλλειμα 15% του ΑΕΠ.

Δεν διεκδικήσαμε έστω και την τελευταία στιγμή πριν την προσφυγή μας στο ΔΝΤ, την εξυπηρέτηση των δανειακών μας αναγκών όταν οι αγορές δάνειζαν 53 δις € με επιτόκιο 6,2%. Αντί γι' αυτό περιμέναμε την άνοδο των επιτοκίων δανεισμού (spreads) κατηγορώντας διεθνώς τους έλληνες πολίτες ότι είναι διεφθαρμένοι και παρομοιάζοντας την οικονομία μας με << Τιτανικό >>.

Η κυβέρνηση μή μπορώντας να επιβάλλει τ' απαιτούμενα Μέτρα, νόμιζε ότι θα λειτουργούσε καλλίτερα ως εντολοδόχος της τρόικας (ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ) χωρίς να διακινδυνεύσει να πείσει η ίδια το λαό και κυρίως τους << συνδικαλιστές >> για την αναγκαιότητα των μεταρρυθμίσεων.

Προβληματίζει ιδιαίτερα η προσπάθεια του πρωθυπουργού, με τις διεθνείς επαφές του, να εμπλέξει απο νωρίς το ΔΝΤ την ώρα που ο ίδιος απέκλειε το ενδεχόμενο αυτό και μοίραζε χρήματα σαν να << υπήρχαν λεφτά >>. Ετσι λοιπόν ενεργοποιήθηκε ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης για την χώρα μας και συντάχθηκε απο την Ελλάδα, την ΕΕ, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ ένα κοινό πρόγραμμα λήψης Μέτρων το γνωστό σε όλους μας Μνημόνιο.

Πρόκειται για μία ετεροβαρή δανειακή σύμβαση την οποία η κυβέρνηση υπέγραψε με << κλειστά μάτια >> αφού σ' αυτή περιλαμβάνονται επαχθείς όροι για τη χώρα μας.

► Προβλεπόταν τριετής διάρκεια και έξοδος της χώρας στις αγορές τέλος του 2011. (Πώς είναι δυνατόν κ.Πρωθυπουργέ σε μία διεφθαρμένη χώρα να τελειώναμε τόσο γρήγορα ;)

► Υπήρχε σύντομος χρόνος αποπληρωμής και υψηλό επιτόκιο 5,3% αλλά ευτυχώς η Ιρλανδία που μπήκε αργότερα στο μηχανισμό στήριξης το διαπραγματεύθηκε καλλίτερα κι' έτσι ευθυγραμμίζόμενοι μ' αυτήν επιμηκύνουμε το χρέος και μειώσαμε το επιτόκιο κατά μία μονάδα. (Το παράξενο είναι ότι η κυβέρνηση το πανηγύρισε ως δικό της επίτευγμα).

► Το Ελληνικό χρέος είναι δυνατόν υπο προυποθέσεις να εκχωρηθεί ή να << πουληθεί >> σέ τρίτους, επομένως και στην Τουρκία. (Απαιτείται γραπτή συναίνεση όλων των δανειστών αλλά αυτό δεν είναι απαραίτητο, όταν ο τρίτος είναι εγγυητής).

► Προβλέπεται παραίτηση απο το δικαίωμα ασυλίας λόγω εθνικής κυριαρχίας σύμφωνα με το άρθρο 14.5

► Παραγράφονται στην ουσία οι αξιώσεις της Ελλάδας κατά της Γερμανίας από το παράνομο αναγκαστικό δάνειο και τα εγκλήματα Πολέμου του Χιτλερικού καθεστώτος.

► Δικαίωμα βέτο έχει αποκτήσει η τρόικα σε σχέση με την ασκούμενη πολιτική στη χώρα μας.

Το Μνημόνιο έπρεπε να ψηφιστεί με την αυξημένη πλειοψηφία των 3/5 του όλου αριθμού των βουλευτών, δηλαδή με 180, όπως απαιτεί το άρθρο 28 του Συντάγματος. Προκύπτει θέμα αντισυνταγματικότητας επί του οποίου θ' αποφανθεί το Συμβούλιο της Επικρατείας μετά από αίτηση ακύρωσης που υπέβαλαν δέκα σημαντικοί επιστημονικοί συνδικαλιστικοί φορείς της χώρας.

Το σημαντικότερο όμως πρόβλημα που δημιουργεί δανειακή σύμβαση είναι αυτό της εθνικής κυριαρχίας. Μπορεί με μία ανάγνωση << όπως ίσως έκανε ο πρωθυπουργός >> να μη γίνονται αντιληπτές οι πραγματικές επιδιώξεις του αποικιοκρατικής αντίληψης Μνημονίου αλλά η χώρα μας στα σίγουρα πιά χάνει το πλεονέκτημα της πολυδιάστατης εξωτερικής της Πολιτικής διότι δεν είναι δυνατό πλέον να αδιαφορεί ή να συγκρούεται με τα συμφέροντα των δανειστών μας (Η Γερμανία έχει το πρώτο λόγο στην ΕΕ και οι ΗΠΑ στο ΔΝΤ) Τι μπορεί να συμβεί; Όπως θα δούμε παρακάτω πουλάμε όσο-όσο για να μειωθεί το χρέος και στη συνέχεια επειδή, σύμφωνα με τις προβλέψεις τους δεν μειώνεται στα επιθυμητά επίπεδα, σειρά θα έχουν οι πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας στρατηγικής και οικονομικής σημασίας. Επομένως τα προβλήματα του Αιγαίου, που αφορούν στον καθορισμό Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ) και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων πετρελαίου θα λυθούν << ως δια μαγείας >>. Πώς όμως; Θα μας υποχρεώσουν τότε να δηλώσουμε την ΑΟΖ, θα πάρουμε ένα μικρό ποσοστό από την συνεκμετάλλευση των κοιτασμάτων για να ξεχρεωθούμε επιτέλους. Ένα άλλο ποσοστό θα δοθεί στην Τουρκία για να << ηρεμήσει >>. Και η οικονομική εκμετάλλευση θα μεταβιβαστεί σε Πολυεθνική Ανώνυμη Εταιρεία, την οποία βέβαια θα ελέγχουν πλήρως. Αλλωστε αυτή είναι η πολιτική του ΔΝΤ στον τρίτο κόσμο σύμφωνα με την οποία δανείζουν χώρες, που έχουν πτωχεύσει και στην συνέχεια << με το πιστόλι στο τραπέζι >> (θυμάστε την έκφραση;) πιέζουν για την αποπληρωμή των χρεών οπότε εκποιούν ό,τι διαθέτει η κάθε χώρα. Μη ξεχνάμε, ότι ο αγγλικός όρος στο κείμενο του μνημονίου δεν παραπέμπει στην αξιοποίηση της Δημόσιας περιουσίας αλλά στην πώληση << sales >>.

Καλούμεθα τώρα υπό την πίεση του χρόνου να αξιοποιήσουμε την Δημόσια Περιουσία, κάτι που έπρεπε να είχαμε κάνει προ πολλού ήδη από μόνοι μας χωρίς την πίεση του μνημονίου και των χρονικών περιορισμών. Τότε θα εφαρμόζαμε ένα δικό μας πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων που θα'πέδιδε όσο πραγματικά αξίζει η Δημόσια Περιουσία. Ομως τώρα και με δεδομένη την διεθνή ύφεση της οικονομίας θα κληθούμε να πουλήσουμε ή να εκποιήσουμε προκειμένου να φθάσουμε το 2011 τα 7 δις και το 2014 τα 50 δις. Υπάρχει χρόνος για να εφαρμοσθούν οι διαδικασίες που πρέπει; Δυστυχώς βρισκόμαστε σε άσχημη διεθνή συγκυρία.

Τα κράτη της Ευρώπης βρίσκονται κάτω απο την πίεση που δημιουργούν τα ελλείματα και τα χρέη. Η ύφεση και τα διάφορα πακέτα στήριξης των οικονομιών έχουν οδηγήσει στην δημοσιονομική εκτροπή το σύνολο της Ευρωζώνης. Για την Ευρωζώνη το έλλειμμα του 2009 ήταν στο 6,3% έναντι 2% το 2008 ενώ το χρέος έφθανε στο 78,7% έναντι 69,4% το 2008. Για την ΕΕ των 21 το έλλειμμα του 2009 έφθανε στο 6,8% έναντι 2,3% του 2008, ενώ το χρέος έφθανε στο 73,6% έναντι 61,6% του 2008. Το εντυπωσιακό είναι ότι το 2009 καμμία χώρα της ΕΕ των 21 δεν έκλεισε προϋπολογισμό με πλεόνασμα. Φυσικά σε σχέση με τα ελλείματα στην Ευρωζώνη η χώρα μας με το 13,6% ερχόταν δεύτερη με την Ιρλανδία στην πρώτη θέση μιας και το έλλειμά της έφθανε το 14,3%. Ακολουθούσαν η Βρετανία με 11,5% (δεν ανήκει στην ευρωζώνη αλλά έχει ενδιαφέρον) και η Ισπανία με 11,2%. Στο κόκκινο βέβαια βρίσκεται η Γαλλία με ελλείματα 7,5% ενώ καμπανάκι έχει κτυπήσει για Ιταλία και Ολλανδία με 5,3%, Κύπρο με 6,1% και Βέλγιο με 6%.

Όμως η ανισότητα που κυριαρχεί ανάμεσα στις χώρες της Βορειοκεντρικής Ευρώπης με αυτές της Νότιας Ευρώπης απεικονίζεται στην ανάπτυξη, που είναι μικρότερη στις Νότιες περιοχές. Έτσι ο πληθωρισμός αυξήθηκε στις χώρες με υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης με αποτέλεσμα την αντίδραση της ΕΚΤ που ήρθε με μία αύξηση των επιτοκίων κατά 0,25%. Η τάση αύξησης των επιτοκίων, όπως εκτιμούν οι ειδικοί θα συνεχισθεί μέχρι τέλος του 2011 φθάνοντας το 1,75%.

Το ενδεχόμενο βέβαια να φθάσει το επιτόκιο στο 2% θα εξαρτηθεί από τις πληθωριστικές πιέσεις, οι οποίες δυστυχώς αυξάνονται συνεχώς με τον παγκόσμιο πληθωρισμό να προβλέπεται το 2011 στα 4%, προκαλώντας απρόβλεπτες αναταραχές σε εύλαττες οικονομίες και αδύναμες τράπεζες που πασχίζουν ν'αντλήσουν χρηματοδότηση, όπως συμβαίνει με τη χώρα μας. Το χρήμα επομένως θα γίνει ακριβότερο και σε συνδυασμό με την άνοδο της τιμής του πετρελαίου θα μας δημιουργηθούν προβλήματα.

Όμως οι Ευρωπαϊκές Κυβερνήσεις δυστυχώς δεν έχουν αντιληφθεί ότι ένα κοινό νόμισμα από μόνο του δεν φέρνει την ευημερία και ανάπτυξη. Έτσι αντί να προωθήσουν την ανάπτυξη και την Ευρώπη της αλληλεγγύης έμειναν προσηλωμένες στην δημοσιονομική σταθερότητα που επιβάλλει το Σύμφωνο Σταθερότητας και ανάπτυξης που υιοθετήθηκε το 1996 και συμπυκνώνει τα τεράστια οικονομικά οφέλη της Γερμανίας από την νομισματική ενοποίηση. Αυτό το έλλειμμα αλληλεγγύης προκάλεσε την αδυναμία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου ν'αντιληφθούν έγκαιρα την υπερχρέωση της Ελλάδας. Αλλά και όταν το αντελήφθησαν ρυμουκλήθηκαν από τα συμφέροντα των Γερμανικών, Γαλλικών και Βρετανικών τραπεζών, οι οποίες στο παρελθόν δάνειζαν <<ανηλεώς>> τη χώρα μας προκειμένου να καταναλώνουμε τα δικά τους προϊόντα. Έτσι καθυστέρησαν και αντί να ενισχύσουν εγκαίρως την ρευστότητα στην Ελληνική αγορά και να ενισχύσουν την δυνατότητά μας να χρηματοδοτούμε το χρέος Μας, άφησαν τις αγορές να κερδοσκοπούν εναντίον μας. Για ποιο λόγο την στιγμή που δηλώνουν ότι όλες οι χώρες της Ευρωζώνης θα πληρώσουν τα χρέη τους και δεν θα τις αφήσουν να χρεωκοπήσουν συγχρόνως μας επιβαρύνουν με τοκογλυφικά επιτόκια και ασφάλιστρα έναντι των κινδύνων που αυτοί απορρίπτουν; μας μείωσαν το επιτόκιο και επιμήκυναν την διάρκεια αποπληρωμής και όμως θα μπορούσαν να είχαν κάνει περισσότερα.

Τι δεν έπραξαν;

- ▶ Δεν δέχθηκαν το ευρωομόλογο το οποίο μέσα στο πνεύμα της αλληλεγγύης θα ενσωμάτωνε τα χρέη των χωρών της Ευρωζώνης.
- ▶ Δεν δέχθηκαν να μας χορηγήσουν δάνειο για την επαναγορά των ομολόγων μας και την μείωση έτσι του χρέους μας (θα τα αγοράζαμε περίπου στο 70% της αξίας τους).
- ▶ Δεν προχώρησαν σε μία γενναία Μείωση των επιτοκίων αλλά περιορίστηκαν στο 1%
- ▶ Εστειλαν λάθος μηνύματα στις αγορές, ότι συγκροτούμε τον αδύναμο κρίκο της ΕΕ και όλα είναι πιθανά.

Αλλά γιατί να κατηγορούμε για όλα τούς Ευρωπαίους όταν εμείς δεν τους κοιτάζουμε στα μάτια; Δεν διαπραγματευόμαστε με πειστικότητα καλύτερους όρους και δεν δημιουργούμε τις αναγκαίες συμμαχίες;

Η Γερμανία τηρεί σκληρή στάση απέναντι μας την στιγμή που αγοράζουμε τα Γερμανικά προϊόντα, δημιουργεί πρόβλημα στο δημόσιο βίο της χώρας μας με την Siemens και τη Ferrostaal και αρνείται να αποπληρώσει το αναγκαστικό δάνειο της κατοχής, το οποίο με τις πολεμικές επανορθώσεις φθάνει τα 126 δις €. Την ίδια στιγμή το γερμανικό

εμπορικό ισοζύγιο έχει θετικό πρόσημο και το Γερμανικό Πλεόνασμα έφθασε τα 140 δις € όταν το αντίστοιχο 11μηνο του 2009 ήταν 126 δις €. Δηλαδή σε ένα χρόνο αύξηση 10%. Και ποιοί αγοράζουν; Μα φυσικά οι χώρες της περιφέρειας που είδαν το εμπορικό τους έλλειμμα να κινείται προς όφελος της Γερμανίας. Ανάμεσα στους αγοραστές και η Γαλλία, η οποία κατά περίεργο τρόπο συμπλέει με την Γερμανία στην άκαμπτη στάση της Ευρωζώνης, ενώ τα πολιτικά τους συμφέροντα αποκλίνουν, όπως μπορούμε να συμπεράνουμε από την στάση της Γερμανίας στο θέμα της εξέγερσης της Λιβύης. Εκεί διαχώρησε την θέση της από το ΝΑΤΟ την στιγμή βέβαια που ζητά μόνιμη θέση στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Είκοσι χρόνια μετά την ενοποίηση του 1990 η Γερμανία από το κράτος πρόνοιας, που δρομολόγησε ο Σρέντερ με τις ελεγχόμενες περικοπές, περνά στην διακυβέρνηση της Μέρκελ, η οποία στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και των εξαγωγών μεταμόρφωσε τη Γερμανία σε κοινωνία των 2/3. Τους ίδιους κανόνες πειθαρχίας ανεξάρτητα από το όποιο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό κόστος επιχειρεί να επιβάλλει στις 16 χώρες της Ευρωζώνης προκειμένου ν'αποδεχθεί να συνεισφέρει στη διάσωση των χωρών με δημοσιονομικά προβλήματα και χρέη. Η Ευρωζώνη κινδυνεύει από γενικευμένη ύφεση χωρίς όμως να υπάρχουν προϋποθέσεις για μια άλλη αντιγερμανική πρόταση σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η Γερμανία λοιπόν οδηγεί το άρμα στην Ευρωζώνη και επιβάλλει τούς όρους της. Δημιουργήμα της το Σύμφωνο ανταγωνιστικότητας που θα ενεργοποιηθεί μετά το 2013 και είναι πολύ πιο δεσμευτικό από προγενέστερες συνθήκες, όπως για παράδειγμα της Λισαβώνας του 2000 ή το Σύμφωνο Σταθερότητας και ανάπτυξης που υπογράφηκε το 1996. Το νέο Σύμφωνο θα προβλέπει ενιαία φορολογία, αύξηση του χρόνου συντασιοδότησης για όλους τους ευρωπαίους και σύνδεση των μισθών με την παραγωγικότητα. Επίσης θα θεσπίζει το λεγόμενο <<φρένο χρέους>> δηλαδή θα προβλέπεται στο Σύνταγμα η οροφή του ελλείμματος στο 3% και επιπλέον κυρώσεις, οικονομικές και πολιτικές για όσους παραβαίνουν τους νέους κανόνες. Όλα αυτά για να συναινέσει στην διάσωση του ευρο από τις κερδοσκοπικές επιθέσεις. Η πανευρωπαϊκή ασπίδα δημιουργήθηκε την 10-5-2010 μέσω του Ευρωπαϊκού μηχανισμού διάσωσης (EF-SF) που σχημάτισαν προσωρινά ΕΕ-ΕΚΤ-ΑΝΤ διαθέτοντας 750 δις € το οποίο θα ενεργοποιηθεί για την στήριξη των υπερχρεωμένων χωρών. Καθοριστική ήταν η απόφαση της ΕΚΤ ν'αγοράζει κρατικά ομόλογα από την δευτερογενή αγορά δείχνοντας έτσι πυγμή παγκόσμιας τράπεζας. Ενα βήμα παραπάνω έγινε την 12-3-2011 όταν η έκτακτη Σύνοδος κορυφής αποφάσισε περαιτέρω ενίσχυση του προσωρινού Ευρωπαϊκού Μηχανισμού με την οριοθέτηση του μόνιμου μηχανισμού (ESM) στα 500 δις ευρο ενεργοποιηθεί με το σύμφωνο ανταγωνιστικότητας και για το διάστημα μετά το 2013. Ο νέος μηχανισμός θα έχει την δυνατότητα αγοράς κρατικών ομολόγων από την Πρωτογενή αγορά. Όμως η παραπάνω θωράκιση της Ευρωζώνης με αυστηρά <<γερμανική>> συνταγή, προδιαγραφές και διασφαλίσεις, ενδεχομένως να μην αποδειχθεί επαρκής στην περίπτωση που μετά τις Ελλάδα - Ιρλανδία - Πορτογαλία παραστεί ανάγκη διάσωσης και της Ισπανίας. Τότε η κάλυψη θα είναι οριακή και θα οδηγήσει σε ντόμινο πίεσης των αγορών στους επόμενους αδύναμους κρίκους, την Ιταλία και το Βέλγιο. Αν αυτό το δούμε σε συνδυασμό με την απειλούμενη εκλογική κατάρρευση των κυβερνήσεων συνασπισμών και κομμάτων που εκφράζουν την πολιτική της διάσωσης του ευρο στις τρεις μεγαλύτερες χώρες Γερμανία, Ιταλία και Γαλλία, αλλά και στις υπερχρεωμένες χώρες τότε οδηγούμεθα στο συμπέρασμα ότι υπάρχει μια τάση απαξίωσης των ηγεσιών των ισχυρών και των υπερχρεωμένων χωρών της Ευρωζώνης. Διαγράφεται επομένως ο κίνδυνος να διαγνώ-

σθούν διαμετρικά αντίθετα κρατικά και κοινωνικά συμφέροντα, τα οποία θα ενισχύσουν την αντίθεση μεταξύ του ισχυρού βορειοκεντρικού χαρακτήρα της Ευρωζώνης και του προβληματικού νότου. Ως επακόλουθο θα αυξηθεί η δύναμις των ευρωσκεπτικιστών, θα εγκαταλειφθεί η πολιτική της στήριξης των δημοσιονομικά προβληματικών χωρών της Ευρωζώνης και τότε η προεξοφλούμενη ήττα (η διάλυση του euro) θα είναι μη διαχειρίσιμη, δηλαδή μη αναστρέψιμη και ανατάξιμη. Δεν είναι τυχαία η δήλωση του πρωθυπουργού της Πορτογαλίας του Ζοζέ Σόκρατες ότι “αν η Ευρώπη δεν αντιληφθεί τη δυσарέσκεια που βασιλεύει παντού εναντίον των Εθνικών Κυβερνήσεων και των Ευρωπαϊκών θεσμών και την απόσταση που τους χωρίζει απο τους λαούς τους, είναι αναμφίβολο ότι δεν βαδίζουμε προς την παρακμή της ΕΕ”. Επίσης δεν είναι τυχαίο ότι δημοσκοπήση που διεξήγαγε μεταξύ επενδυτών το πρακτορείο Bloomberg παρουσιάζεται το 59% των επενδυτών να προεξοφλεί την απόσχιση ενός τουλάχιστον κράτους-μέλους της Ευρωζώνης μέχρι το 2016.

Η εξουσία στην Ευρώπη αποκτά ολοένα περισσότερα επίπεδα και πόλους πέρα απο τα κράτη και τους Ευρωπαϊκούς Οργανισμούς (ΕΚΤ, κοινοβούλιο). Μερίδιο εξουσίας αποκτούν οι μεγάλες εταιρείες και οι τραπεζικοί κολοσσοί. Το τραπεζικό σύστημα αν και συμμετείχε - λίγο ή πολύ - στην δημιουργία του διεθνοποιημένου χρέους, αγωνίζεται με πάθος να μη συμμετάσχει στην αντιμετώπισή του καταβάλλοντας κάτι απο τα κέρδη. Γιατί έχουν κέρδη, όχι μόνο από τις καθιερωμένες συναλλαγές τους αλλά και από την κερδοσκοπία π.χ. Κατά των υπερχρεωμένων χωρών. Τράπεζες που δανείστηκαν χρήματα απο την ΕΚΤ με 1% με κρατικές εγγυήσεις, δανείζουν τώρα τις υπερχρεωμένες χώρες με 5-10%. Παράλληλα κινδυνολογούν για το ενδεχόμενο ακόμα και της ήπιας αναδιάρθρωσης διαδίδοντας <<χρεωκοπία μεγάλου μέρους του ελληνικού τραπεζικού συστήματος>>. Χωρίς να λένε βέβαια τι θα συμβεί στον Ευρωπαϊκό τραπεζικό τομέα αν παρακάμπτοντας το ενδιάμεσο βήμα της ήπιας αναδιάρθρωσης πάμε κατ'ευθείαν στην χρεωκοπία.

Τελικά οι τράπεζες, ως ιδιώτες όταν επιχειρούν δεν θα αναλαμβάνουν τα ρίσκα των επενδυτικών τους δραστηριοτήτων; Το πρόβλημα της Ελλάδας είναι το έλλειμμα και το χρέος. Στην εξαετία 2013-2019 λήγουν δάνεια που υπερβαίνουν τα 300 δις € και δεν υπάρχουν πλέον περιθώρια εφισχυασμού και απώλειας χρόνου.

Σήμερα γίνεται αντιληπτό και στην κυβέρνηση και την Τρόικα ότι το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής που ακολουθούμε δεν επιλύει το πρόβλημα της εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους. Ηδη υπάρχει υστέρηση εσόδων, ύφεση, ανεργία και ελλείματα που αυξάνουν περισσότερο το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ. Η πρόβλεψη του ΔΝΤ για την Ελληνική οικονομία είναι ύφεση 3% για το 2011 και ανάπτυξη για το 2012 μόλις 1,1% ενώ η ανεργία για το 2011 και 2012 θα κινηθεί γύρω στο 15%. Το σίγουρο είναι ότι πρέπει μέχρι το 2015 να έχουμε έσοδα από ιδιωτικοποιήσεις ύψους 50 δις € και 23 δις € (14 δις euro απο περιορισμό των δαπανών μείωση του κράτους και 9 δις € από έσοδα). Φαίνεται αυτό Εφικτό; Πάντως η απόκλιση του προϋπολογισμού μόνο για το Α' τρίμηνο του 2011 υπολογίζεται σε 4,7 δις €. Πώς βεβαιώνουμε ότι για τα επόμενα χρόνια θα έχουμε πλεονασματικό προϋπολογισμό;

Η Δημόσια διοίκηση οπισθοδρομεί τη χώρα αντί να την προωθεί, η επιχειρηματικότητα διώκεται από συνδικαλιστές και κόμματα ενώ η κοινωνία είναι εγκλωβισμένη από τις ισχυρές μειοψηφίες που επηρεάζουν πολιτικές αποφάσεις. Παρ' όλα αυτά ζητείται επείγοντος ανάπτυξη. Υπάρχουν ευκαιρίες που δεν πρέπει να τις αγνοούμε για να μπορούμε να πληρώνουμε τα χρέη μας.

Πώς φθάσαμε εδώ;

Από το 1980 και μετά επιχειρείται η ανάπτυξη της οικονομίας μέσω κρατικού δανεισμού και ελλειμματικών προϋπολογισμών. Αντί να επιχειρηθεί η επαναβιομηχάνιση της Ελλάδας έχουμε καταστροφή της βιομηχανίας και κάθε άλλης παραγωγικής διαδικασίας. Οι Έλληνες, για το εύκολο κέρδος ασχολούνται με το εμπόριο και η Ελληνική οικονομία γίνεται μεταπρατική, χάνει το ανταγωνιστικό της πλεονέκτημα και δεν εξάγει (δίοτι δεν παράγει) παρά μόνο εισάγει.

Από τότε που καθιερώθηκε το ευρώ, δεν μπορούμε να έχουμε νομισματική πολιτική και να κάνουμε υποτίμηση για να ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας κ'έτσι έχουμε ελλειμματικό ισοζύγιο συναλλαγών. Το κόστος ανά μονάδα προϊόντος πάντα υψηλό λόγω συνδικαλιστικής νοοτροπίας και μισθολογικών αμοιβών. Στις ΔΕΚΟ ιδιαίτερα το κακό δεν περιγράφεται. Δυστυχώς αρχίσαμε να εισάγουμε ακόμα και αγροτικά προϊόντα, δίοτι τα δικά μας είναι ακριβότερα και επιπλέον έχουμε τούς αετονύχηδες - τούς μεσάζοντες.

Τα Δημόσια έργα που πραγματοποιήθηκαν εν' όψει των ολυμπιακών αγώνων, αλλά και τα υπόλοιπα που έγιναν στην συνέχεια, υπερκοστολογήθηκαν για κερδοσκοπικούς λόγους με αποτέλεσμα ν'αυξηθεί ακόμα παραπάνω το Δημόσιο χρέος! Έγκλημα καθοριστικό στην κοινωνική μας εξέλιξη είναι και το γεγονός της μη αξιοποίησης των Ολυμπιακών ακινήτων.

Το υπέρογκο κράτος δημιούργησε τεράστια ελλείμματα με τις σπάταλες ΔΕΚΟ, τις περιττές κρατικές εταιρείες (εξυπηρετούσαμε τούς ημέτερους), τα πολλά ΝΠΔΔ και τούς πολυπληθείς Δημοσίους υπαλλήλους. Δημιουργήθηκε έτσι κακή συνδικαλιστική νοοτροπία που κατευθυνόμενη απο τα κόμματα πολιτικοποιούσαν τούς συνδικαλιστικούς αγώνες, ρύθμιζαν καμμία φορά τις πολιτικές εξελίξεις και διέφθειραν την Δημόσια Διοίκηση.

Τώρα περιμένουμε την αναδιάρθρωση (επιμήκυνση - μείωση επιτοκίων) να μας σώσει. Αλλά αν δεν συνοδεύεται και με πρωτογενή πλεονάσματα για να πληρώνουμε τα χρέη, τότε το χρέος θα εξακολουθήσει να δημιουργείται με αποτέλεσμα να πάμε στην 2η φάση, στο << κούρεμα >>, που θα θέσει όμως τη χώρα μας εκτός αγορών και ίσως εκτός Ευρωζώνης. Οσο για την <πτώχευση> είναι να το συζητάμε;

Ποιές πρέπει να είναι οι επιδιώξεις μας;

- ▶ Επαναδιαπραγμάτευση όρων του μνημονίου.
- ▶ Να πείσουμε τούς Εταίρους μας να μας δανείσουν για την επαναγορά ομολόγων και να συμφωνήσουν στο Ευρωομόλογο.
- ▶ Να καθορίσουμε την ΑΟΖ και να ισχυροποιήσουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις και την Αμυντική Βιομηχανία, για να μη μας πάρουν τον ορυκτό μας πλούτο << τσάμπα >>.
- ▶ Να δημιουργήσουμε αξιόπιστους μηχανισμούς εσόδων και ν'αλλάξουμε την νοοτροπία των Ελλήνων απέναντι στην φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή.
- ▶ Η όποια αναδιάρθρωση και οι ιδιωτικοποιήσεις να γίνουν έτσι, ώστε το όφελος να υπερβαίνει το κόστος.
- ▶ Η ανάπτυξη θα πρέπει ν'αρχίσει τώρα. Χωρίς αυτήν το χρέος δεν θα είναι βιώσιμο.
- ▶ Ν'αλλάξει αμέσως η πελατειακή νοοτροπία των πολιτικών και ο τρόπος λειτουργίας των κομμάτων.
- ▶ Να ενισχυθούν οικονομικά οι πολύτεκνοι και οι τρίτεκνες οικογένειες γιατί σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία η αναλογία της ομάδας ηλικιών απο 65 ετών και άνω θ'αυξηθεί το 2050 και θα φθάσει το 31,5% απο 16,6% το 2000. Περιμένουμε τότε να επιβιώσουν τα ταμεία;

Τελικά μας χρειάζεται ένα << ηλεκτροσόκ >> για ν' αφυπνισθούμε; Ή μήπως τελικά θα πτωχεύσουμε;

ΔΙΑΛΥΣΟΝ ΤΟ ΧΡΕΟΣ

Του Εμμανουήλ Μικρογιαννάκη
Καθηγητού Αρχαίας Ιστορίας Πανεπιστημίου Αθηνών

Με αυτό τον τίτλο μίλησε στο Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών, στην ημέρα των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας (21 Νοεμβρ.), ο καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Εμμανουήλ Μικρογιαννάκης, ενώπιον της Πολιτικής και Στρατιωτικής ηγεσίας της χώρας και των Σωμάτων Ασφαλείας. Παραθέτομε την απομαγνητοφωνημένη ομιλία του.

Διάλυσον το χρέος είναι κραυγή ικεσίας θερμής σε τροπάριο της εκκλησίας μας (Μ.Τρίτης). Χρέος (**οφείλημα**) είναι ατομικό ή εθνικό, υλικό ή πνευματικό. Ο πολύς κόσμος αντιλαμβάνεται περισσότερο και αμεσώτερα το υλικό χρέος της χώρας μας και διεκτραγωδεί την κατάστασή μας με ένα **ουαί τοις δανειζομένοις**. Η σχετική με την οφειλή άποψη διατυπώνεται σαφέστερα στο Δημοσθένειο **οι δανειζόμενοι ραδίως επί μεγάλους τόκους μικρόν ευπορήσαντες χρόνον ύστερον και των αρχαίων απέστησαν**. Σε ελεύθερη απόδοση: όσοι με ευκολία και χωρίς περίσκεψη δανείζονται, ευπορούν και ευφραίνονται για λίγο, μετά χάνουν και τα βασικά στοιχεία της υπάρξεώς των και ξεσπιτώνονται. Τα **αρχαία** για ένα άτομο (και κατ'επέκτασιν για ένα λαό) είναι το Α, το κρηπίδωμα, η πηγή της ζωής του. Ο δανειστής περιπολεί δολίως τον αιτούντα - επαίτη και τον καθιστά υποχείριο. Όποιος θέλει να μείνει ελεύθερος και ανυπότακτος δεν δανείζεται, αλλά αγωνίζεται συνειδητά για την **αυτάρκειαν** (ή και **ολιγάρκειαν**). Το χρέος δεν θεραπεύεται με την **διόγκωσή του**.

Η δυσφορία και αγανάκτηση του κόσμου εν τούτοις γίνεται μεγαλύτερη όχι τόσο από την οικονομική ύφεση, αλλά από την **ύφεσιν του φρονήματος**. Όχι μόνον δεν καταβάλλεται σοβαρή προσπάθεια να ανακοπεί αλλά και επιτείνεται. Η παιδεία μας είναι σε χαμηλή στάθμη. Στα Πανεπιστήμια (στο περίφημο άσυλο) είμεθα όλοι, καθηγητές και φοιτητές, σεσυλημένοι (σε διαρκή αιχμαλωσία). Ποιοι άρχουν τότε αν όχι οι πρυτάνεις; Άρχουν οι άναρχοι. Ζούμε σε καθεστώς πλήρους **ανεπιπληξίας**. Απαγορεύεται και η απλή επίπληξη. Ως λαός κινδυνεύομε να χάσομε τον ψυχισμό μας, να μείνομε άδαιοι. Από την ύφεση του φρονήματος διαφαίνονται στο μέλλον κίνδυνοι όχι μόνον οικονομικοί αλλά (το χειρότερο) και εθνικοί. Οι ένοπλες δυνάμεις το αισθάνονται βαθύτερα, διότι ο στρατιωτικός βίος περιέχει κατά μεγάλο φιλόσοφο της Αρχαιότητας όλα τα μόρια της αρετής.

Εμψύχωσιν χρειαζόμεθα (ιδού η **χρεία**). Η εμψύχωση θα έλθει από την γόνιμη επαφή με μεγάλες (αναλόγου κρισιμότητας προς την σύγχρονη) στιγμές του παρελθόντος. Ας ακούσομε την εαρίζουσα φωνή της ιστορίας, αυτή που φέρνει άνοιξη. Επιλέγομε τρία παραδείγματα, από τον Όμηρο, τον ποιητή κατ'έξοχόν, από την Κλασσική εποχή και την Λειτουργική πράξη της Εκκλησίας. Ποιος είναι ο στόχος σ' αυτή μας την περιπλάνηση; Η έξαρση του φρονήματός μας που έχει κατερειπωθεί.

Ο παιδαγωγός που ψυχαγωγεί ανευρίσκει στον Όμηρο (Ιλιάδα και Οδύσσεια) άπειρες περιπτώσεις αδιεξόδου, όπου οι Ομηρικοί ήρωες, ιδίως ο Οδυσσέας, μηχανεύονται και αποτολμούν με γενναιότητα να αντεπεξέλθουν. Ακόμη και ενώπιον του αναποφεύκτου θανάτου δεν διανοούνται να πεθάνουν **ασπουδοί και ακλειώς**.

Ο Ομηρικός Οδυσσέας προσφέρεται ιδιαίτερα δια **ψυχαγωγίας** (χειραγωγή ψυχών). Είναι στο νησί των Φαιάκων. Γίνονται αγώνες και καλείται και ο ίδιος να συμμετάσχει. Ο Οδυσσέας όμως παρακαλεί να τον αφήσουν στα βάσανά του. Τότε κάποιος εκ των ευγενών Φαιά-

κων είπε κάτι που τον άναψε. Αφήστε τον, δεν είναι αθλητικός, αγωνιστικός άνδρας. Κάποιος εμποράκος θα είναι. Τι να έκανε τώρα ο Οδυσσέας; Να καταπιεί τον ονειδισμό, να ζαρώσει; Αλλά ακούει κάτι σαν αυτά που αφυπνίζουν, κάτι ως το **αιέν αριστεύειν και υψείροχον έμμεναι άλλων**, σηκώθηκε, άρπαξε τον δίσκο τον βαρύτερο (στη δισκοβολία) και τον πέταξε πιο μακριά από όλους. Προκάλεσε μάλιστα οποιονδήποτε και σ' άλλα αγωνίσματα. Ο βασιλεύς των Φαιάκων με επιδεξιότητα άλλαξε θέμα.

Τα Μηδικά, με επίκεντρο τώρα τον Μαραθώνα, προσφέρονται για ανύψωση του φρονήματος, για ψυχική πλήρωση και ολοκλήρωση. Το 2020 σημειωτέρον επίκεντρο των εορταστικών εκδηλώσεων για τα 2500 χρόνια θα είναι η Σαλαμίς. Στον Μαραθώνα ο διψασμένος θα δοκιμάσει τον Μαραθώνιον οίνον. Ο Αισχύλος εδοκίμασε αυτή την ιδιότυπη μέθη, η οποία δεν παρέρχεται και έτσι **μεθύων εποίει τας τραγωδίας**. Ο Μαραθώνας είναι μεγάλο κεφάλαιο ως μάχη. Αλλά πολύ μεγάλη σημασία και μεγαλείο παρουσιάζουν και τα προ αυτής της μάχης και τα μετ' αυτήν. Ας μείνομε στο Μαραθωνόθεν. Οι Αθηναίοι διαβλέπουν τον κίνδυνο να καταληφθεί η πόλις των Αθηνών από θαλάσσης. Και σπεύδουν όλοι. Όχι ένας ή δύο αλλά 10.000. Είναι ο Μαραθώνιος των Μυρίων. Και τρέχουν οι Αθηναίοι, όχι για να δρέψουν στο τέρμα ένα στεφάνι και να αναπαυθούν. Όχι. Τρέχουν για να αγωνισθούν. Και όταν βλέπουν ότι δεν αντιμετωπίζουν τον εχθρό, που έφυγε, δυσφορούν. Θέλουν οπωσδήποτε αγώνα. Με την ψυχική φόρτιση και το υψηλό ωρόνημα που έχουν, με το ψυχικό τσουνάμι που τους διακρίνει, έπρεπε η μεγάλη πολιτικο-στρατιωτική ηγεσία της εποχής να τους παρηγορήσει και να τους υποσχεθεί ότι θα το ακούσουν το "εμπρός", που επιθυμούν, εν καιρώ.

Και πράγματι το άκουσαν. Στην Σαλαμίαν ρίχθηκαν στον αγώνα με το σύνθημα: **Ττε, παίδες Ελλήνων** και καθένας απ' αυτούς τους ταπεινούς και περιφρονημένους κωπηλάτες έγινε άξιος κυβερνήτης (ως μέλος του δήμου) σε μία δημοκρατία που τείνει στο άριστο και δεν αποσκορακίζει από την ζωή της πολιτείας το **αριστίνδην**. Ο κωπηλάτης έγινε κατά τον εθνικό ποιητή, τον Αισχύλο, **κώπης άναξ**.

Είμεθα σε ιερό χώρο που επιτάσσει και υποβάλλει θεοπρέπεια, θεοπρεπή λόγον. Σαν ποιόν; Ως εκείνον που άκουσε η ορθρίζουσα ψυχή μας στον Όρθρο και την Θ. Λειτουργία. Έρχεται εδώ ο πιστός και ζητεί από την εσχάτη κατάπτωση ανύψωση. Έρχεται εξουθενωμένος, ταπεινωμένος και άθλιος, όπως δηλώνει σε σειρά ψαλμών. Πολλοί οι θλιβόντες.

Και "μπαίνει στο χορό". Νοερώς συμμετέχει στα τελούμενα. Ευλογεί, αινεί, μεγαλύνει, δοξολογεί. Όλη η ακολουθία είναι ένα παρατεταμένο "αλληλούϊα". Υμνολογών ο πιστός μεγαλύνεται. Όποιος αισθάνεται ότι η **άπειρος σοφία του Θεού η πανταίτια και παρεκτική ζωής** του ανοίγει ορίζοντες, βλέπει φως. Ευρίσκει πίστιν. Ενδυναμώνεται να αντιμετωπίσει και το οπωσδήποτε ελάχιστος σημασίας υλικόν **χρέος**.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΖΩΝΕΣ

Του Αντιστρατήγου Δικ. ε.α. Γ. Σπηλιόπουλου
Τέως Προέδρου Αναθεωρητικού Δικαστηρίου

1.Επί πολλές δεκαετίες οι ελληνο-τουρκικές διαφορές ταλανίζουν τις δύο χώρες και πρωτίστως τη Χώρα μας. Και ενώ έχουν γίνει μέχρι σήμερα 50 περίπου "διερευνητικές επαφές" χωρίς αποτέλεσμα, τελευταία βλέπουμε εντατικοποίησή τους χωρίς να γνωρίζουμε τι και πως συζητείται για την επίτευξη δίκαιης συμφωνίας στη βάση του διεθνούς δικαίου.

2.Οι εξελίξεις όμως αυτές συμβαίνουν σε μια εποχή που η μεν Τουρκία αναπτύσσεται οικονομικά με αντίστοιχη αύξηση της αμυντικής της ισχύος και με το νέο-οθωμανικό δόγμα Νταβούτογλου με το οποίο προσπαθεί να εγκλωβίσει την Ελλάδα σε μια ιδιότυπη περιφερειακή δορυφοροποίηση, η δε Ελλάδα διέρχεται βαθειά οικονομική κρίση και όχι μόνο, με μοιραία συνέπεια την αντίστοιχη αμυντική εξασθένηση. Έτσι αντί οι διερευνητικές επαφές να οδηγούν σε ελπιδοφόρο εφησυχασμό, επιβαρύνουν την καταθλιπτική κατάσταση με ανησυχία και προβληματισμό για την πορεία των εθνικών θεμάτων, αισθήματα που εντείνονται από την αντιστοιχία των εκατέρωθεν δηλώσεων και ενεργειών των δύο πλευρών.

3.Από την μία οι Τούρκοι εμφανίζονται μεν φιλικοί, φιλειρηνιστές και οραματιστές της συναδέλφωσης των δύο λαών, εμμένουν όμως :

α.Στις παράνομες διεκδικήσεις, προκλήσεις και παραβιάσεις, αποδίδοντάς τες ο μεν Ερντογάν "στην ευαισθησία των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων" ο δε Νταβούτογλου "στην ψυχολογική ανάγκη της τουρκικής κοινής γνώμης", εννοώντας προφανώς ότι λαός, στρατός και πολιτική ηγεσία, δηλαδή το Τουρκικό Έθνος τις εγκρίνει.

β.Στην διατήρηση του Casus Belli διευκρινίζοντας ότι θα μπορούσε να αρθεί με "την αμοιβαία άρση των αποφάσεων της Ελληνικής Βουλής για επέκταση της χωρικής θάλασσας στα 12 ν.μ. και της Τουρκικής Βουλής ότι μια τέτοια κίνηση αποτελεί Casus Belli (αιτία πολέμου)" και

γ.Στο ότι το διεθνές δίκαιο θαλάσσης δεν εφαρμόζεται στο Αιγαίο. Κοντολογίς, η Τουρκία "...παραμένει μια εχθρική δύναμη με επιθετικές βλέψεις προς την Χώρα μας....", όπως ορθώς υποστηρίζει ο διαπρεπής συμπατριώτης μας Β. Μαρκεζίνης.

Και από την άλλη πλευρά εμείς, δεχόμενοι αβυσάνιστα ότι π.χ. ο Εθνικός Εναέριος Χώρος (Ε.Ε.Χ.), είναι παράνομος, ότι η Τουρκία έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο, ότι η μόνη διαφορά μας είναι η Υφαλοκρηπίδα και δείχνοντας έναν ανεξήγητο φόβο που θυμίζει εποχή Οθωμανικής αυτοκρατορίας, ενδοτισμό και ατολμία ενισχύουμε τις τουρκικές απαιτήσεις και αποδυναμώνουμε τις θέσεις μας και την διάθεση αντίστασης.

4.Όλα τα παράκτια κράτη, με βάση τη νέα Σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο Θαλάσσης του 1982 (νέα

Σύμβαση) τις γεωλογικές συνθήκες της περιοχής τους και τα εθνικά τους συμφέροντα, είτε έχουν καθορίσει τις θαλάσσιες ζώνες τους, είτε έχουν διακηρύξει τις σχετικές διεκδικήσεις τους με στόχο τον οριστικό καθορισμό τους. Σύμφωνα δε με τα στοιχεία του τελευταίου σχετικού πίνακα του ΟΗΕ έχουν καθορίσει ή διεκδικούν :

α.Χωρική Θάλασσα (Χ.Θ.) με δικαίωμα κυριαρχίας : 140 κράτη 12 ναυτικά μίλια (ν.μ.), 1 κράτος 30 ν.μ., 8 κράτη 200 ν.μ. και 2 κράτη (η Ελλάδα και η Τουρκία μερικώς) 6 ν.μ.

β.Συνορεύουσα Ζώνη (Σ.Ζ.) με τελωνειακές, οικονομικές, μεταναστευτικές και υγειονομικές δικαιοδοσίες : 87 κράτη από 14 έως 24 ν.μ. και 1 κράτος 50 ν.μ.

γ.Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (Α.Ο.Ζ.) με κυριαρχικά δικαιώματα για έρευνα και εκμετάλλευση ζώντων και μη φυσικών πόρων κ.λ.π. : 127 κράτη 200 ν.μ.

δ.Αποκλειστική Ζώνη Αλιείας (Α.Ζ.Α.) με αποκλειστικά δικαιώματα αλιείας: 5 κράτη 200 ν.μ.

ε.Υφαλοκρηπίδα (Υφαλ/δα) με κυριαρχικά δικαιώματα έρευνας και εκμετάλλευσης φυσικών πόρων : 117 κράτη, βασικά 200 ν.μ.

στ.Ζώνη Προστασίας Περιβάλλοντος : 2 κράτη, ακαθόριστου εύρους. Επίσης, σύμφωνα με τη νέα Σύμβαση, για τη μέτρηση των θαλάσσιων ζωνών 92 κράτη έχουν νομοθετήσει ως γραμμή βάσης την μέθοδο των ευθείων γραμμών και περισσότερα από 40 την έχουν εφαρμόσει, ενώ 22 κράτη διεκδικούν την εφαρμογή του αρχιπελαγικού καθεστώτος και της μεθόδου της αρχιπελαγικής βάσης μέτρησης.

5.Τα παραπάνω στοιχεία αναφέρονται με επιφύλαξη καθόσον :

α.Ο Ο.Η.Ε. λαμβάνει τα στοιχεία αυτά από τις εσωτερικές νομοθεσίες των κρατών και τα κατατιθέμενα σε αυτόν έγγραφα στοιχεία σύμφωνα με τα άρθρα 16 § 2, 47 § 9, 75 § 2, 76 § 9 και 84 § 2 της νέας Σύμβασης χωρίς να τα σχολιάζει και

β.Η διαδικασία τελικού καθορισμού θαλάσσιων ζωνών είναι μακρά, υπόκεινται σε τροποποιήσεις και μπορεί να υπάρχουν ελλείψεις. Γι'αυτό δεν συμφωνούν πλήρως με τα στοιχεία των συγγραφέων και άρθρο-γράφων και πρέπει να μελετώνται επισταμένως.

6.Ωστόσο προέρχονται από τον θεματοφύλακα της νέας Σύμβασης, δηλαδή τον Ο.Η.Ε., απεικονίζουν συνολικά την διεθνή κρατική πρακτική, από την οποία προκύπτουν χρήσιμες διαπιστώσεις, όπως :

α.Για τον καθορισμό των Θαλασσιών Ζωνών υπάρχει θεσμοθετημένη διεθνής διαδικασία την οποία οφείλουν να ακολουθούν τα κράτη ώστε να δεσμεύονται αμοιβαίως και να καταλήγουν σε θετικά αποτελέσματα.

β.Τη διαδικασία αυτή ακολουθεί το σύνολο των αναφερόμενων στον πίνακα του Ο.Η.Ε. κρατών, συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας και έχουν μεν διατυπωθεί αμφισβητήσεις και διαμαρτυρίες, αλλά από όσα γνω-

ρίζουμε, χωρίς να υπάρξει απειλή ή κήρυξη πολέμου. Πρόσφατο παράδειγμα η Ανατολική Μεσόγειος και κυρίως η Κύπρος.

γ.64 κράτη έχουν καθορίσει ή διεκδικούν τις 4 από τις προβλεπόμενες 5 θαλάσσιες ζώνες, ενώ 6 κράτη, με χαρακτηριστικά όμοια με αυτά της Ελλάδας, και τις 5.

δ.Ορισμένα κράτη, για να διασφαλίσουν τα δικαιώματά τους, έχουν διακηρύξει μονομερώς τις διεκδικήσεις τους για Α.Ο.Ζ., Α.Ζ.Α. ή Υφαλ/δα, χωρίς συγκεκριμένο καθορισμό ή οριοθέτηση και με γνωστοποίηση της διάθεσής τους για διευθέτηση τυχόν διαφορών.

ε.Τα 8 κράτη που έχουν καθορίσει Χ.Θ. 200 ν.μ. είναι μικρά και αδύναμα και ενώ θίγονται συμφέροντα Μεγάλων Δυνάμεων, δεν δίστασαν αλλά ετόλμησαν και εξ όσων γνωρίζουμε, ούτε στις περιπτώσεις αυτές υπήρξε απειλή ή κήρυξη πολέμου.

στ.15 περίπου κράτη ασκούν εξουσίες και για θέματα εθνικής ασφαλείας εντός των συνορευουσών ή ειδικών προς τούτο ζωνών, καίτοι δεν επιτρέπεται από το Δίκαιο Θαλάσσης.

ζ.13 κράτη έχουν προσφύγει στο Διεθνές Δικαστήριο ή σε διαιτησία για επίλυση διαφορών.

7.Από απλή γραμματική ερμηνεία των διατάξεων της νέας Σύμβασης, σε συνδυασμό με την διεθνή πρακτική, φαίνεται καθαρά ότι με βάση το Διεθνές Δίκαιο και την γεωμορφολογία του Αιγαίου αυτά που διεκδικεί η Ελλάδα είναι δίκαια, λογικά και νόμιμα. Την πραγματικότητα αυτή την γνωρίζει η Τουρκία και γι' αυτό λυσομανεί για να αρπάξει ότι μπορεί και με απειλή βίας προσπαθεί αφ' ενός μεν να κρατήσει την Ελλάδα μέσα στο καβούκι των 6 ν.μ. και αφ' ετέρου να αλλάξει το Status Quo αφού δεν μπορεί να αλλάξει την Γεωγραφία. Θα πρέπει όμως να συνειδητοποιήσουμε επιτέλους ότι δεν αρκεί να έχουμε τα δικαιώματά αυτά, αλλά οφείλουμε και να τα διεκδικήσουμε έγκαιρα και έγκυρα, ότι έχουμε καθυστερήσει δραματικά, κυρίως στα ανατολικά σύνορα με την Τουρκία και ότι δεν ακολουθούμε σωστά την διεθνώς θεσμοθετημένη διαδικασία και την εφαρμοζόμενη διεθνή πρακτική με ορατό τον κίνδυνο βλάβης των εθνικών μας συμφερόντων.

8.Μια κλασσική θαλασσινή χώρα, ναυτική από την αρχαιότητα, με χιλιάδες χιλιόμετρα ακτογραμμών και χιλιάδες νησιά και νησίδες, μια παγκόσμια ναυτιλιακή δύναμη με τον μεγαλύτερο εμπορικό στόλο, η χώρα των πέντε θαλασσών : Δεν έπρεπε να είναι πρωτοπόρος και κεντρικό σημείο αναφοράς στα θέματα της διεθνούς ναυσιπλοΐας και των δράσεων για τον καθορισμό των θαλασσίων ζωνών στην περιοχή της Μεσογείου όπου όλα τα παράκτια κράτη τις έχουν καθορίσει ή δραστηριοποιούνται σχετικώς; Δυστυχώς λάμπουμε με εκκωφαντική απραξία.

9.Δεν εκμεταλλευτήκαμε τις ευκαιρίες, όπως την υπογραφή της νέας Σύμβασης το 1984, την επικύρωση από την χώρα μας και την έναρξη της ισχύος της το 1995 και κυρίως τη θέση μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.), στην οποία η Τουρκία ζητάει την ένταξή της χωρίς να επικυρώνει την Σύμβαση που αποτελεί κεκτημένο της Ένωσης και χωρίς να συμμορφώνεται με τις συστάσεις για σχέσεις καλής γειτονίας και αποφυγή των προκλήσεων και απειλών. Επί 40 και πλέον χρόνια στρουθο-

καμηλίζουμε και διακηρύσσουμε με προχειρότητα ότι η μόνη διαφορά μας με την Τουρκία είναι η οριοθέτηση της Υφαλ/δας, διαμαρτυρόμενοι απλώς ότι την παραβιάζει. Πράγματι τα δικαιώματά μας στην Υφαλ/δα είναι αποκλειστικά, εξ υπαρχής και αυτοδίκαια και δεν χρειάζεται ρητή διακήρυξη. Όταν όμως είναι μεταξύ δύο κρατών και υπάρχει διαφωνία και μάλιστα της μορφής του Αιγαίου, χρειάζονται διαπραγματεύσεις και σχετική συμφωνία οριοθέτησης, και εν αδυναμία συμφωνίας προσφυγή στις διεθνείς δικαιοδοτικές διαδικασίες.

Εφόσον συνεπώς δεν έχει γίνει οριοθέτηση, ποιο είναι το εύρος της ελληνικής Υφαλ/δας, αφού είναι η τελευταία κατά σειρά θαλάσσια ζώνη και δεν έχουν καθοριστεί ούτε η γραμμή βάσης από την οποία μετράται το σύνολο του εύρους της, ούτε η Χ.Θ. από το εξωτερικό άκρο της οποίας αρχίζει η εφαρμογή του καθεστώτος που την διέπει; Πώς θα διεξαχθούν διαπραγματεύσεις κατ' ευθείαν και μόνο για την Υφαλ/δα;

10.Η κακοδαιμονία στο Αιγαίο οφείλεται στην Τουρκία, η οποία χωρίς καμιά παράνομη ελληνική πρόκληση, αξιοποιώντας τις εξελίξεις της εποχής, ενεργώντας αποτρεπτικώς και προλαμβάνοντας την Ελλάδα, το 1973 αυθαίρετα και παράνομα διεκήρυξε επίσημα την διεκδίκηση της Υφαλ/δας του μισού Αιγαίου και χορήγησε άδειες ερευνών για πετρέλαιο. Ουσιαστικά μετατόπισε τα ελληνοτουρκικά σύνορα στη μέση του Αιγαίου, ενέργεια με την οποία εγκλωβίζονται τα ελληνικά νησιά με τις δικαιούμενες θαλάσσιες ζώνες τους - επί των οποίων η Ελλάδα δικαιούται να ασκεί κυριαρχία και κυριαρχικά δικαιώματα - εντός της διεκδικούμενης δήθεν Τουρκικής Υφαλ/δας επί της οποίας θα ασκεί και αυτή κυριαρχικά δικαιώματα. Ένα πρωτόγνωρο και περίπλοκο καθεστώς συγκυριαρχίας, που αφορά όχι απλώς και μόνο την Υφαλ/δα, αλλά πρωτίστως και κυρίως τα υπέρτατα και θεμελιώδη για την ύπαρξη ενός ελεύθερου ελληνικού κράτους δικαιώματα κυριαρχίας και εθνικής ανεξαρτησίας.

Τις γνωστές θέσεις περί μη αναγνώρισης του Εθνικού Εναέριου Χώρου, του δικαιώματος επέκτασης της Χ.Θ. την οποία θεωρεί Casus Belli και του δικαιώματος καθορισμού Α.Ο.Ζ. σε συνδυασμό με τις γκρίζες ζώνες και τις συναφείς προθέσεις της, τις επιβεβαίωσε και τις συνόψισε η Τουρκία με την δήλωση Νταβούτογλου ότι : "Το Διεθνές Δίκαιο Θαλάσσης δεν έχει εφαρμογή στο Αιγαίο". Απαιτεί δηλαδή να μην εφαρμοστεί το Δίκαιο Θαλάσσης, όπως το συμφώνησε, το ερμηνεύει και το εφαρμόζει η διεθνής κοινωνία υπό την αιγίδα του Ο.Η.Ε., αλλά το δίκαιο που εξυπηρετεί τα συμφέροντά της, δηλαδή ο Νόμος της Ζούγκλας όπου επικρατεί το δίκαιο του ισχυρότερου.

Εδώ φαίνεται η αντιστοιχία μεταξύ των ελληνικών ζωτικών συμφερόντων και των δήθεν τουρκικών ζωτικών συμφερόντων, η αναγνώριση των οποίων ήταν ολέθρια γιατί άνοιξε τον ασκό του Αιόλου για το αλώνισμα του Αιγαίου από την Τουρκία. Ποια είναι τα ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Αιγαίο και ποιος θα τα κρίνει; Ποιο καθεστώς διέπει την θαλάσσια περιοχή στα ΙΜΙΑ σε σχέση με την Χ.Θ., την Α.Ο.Ζ. και την Υφαλ/δα και ποια η σχέση τους με τα ζωτικά τουρκικά συμφέροντα; Εάν αφεθεί εκτός διαπραγματεύσεων η περιοχή των Ιμίων δεν σημαίνει De facto αναγνώριση ανύπαρκτων τουρκικών δικαιωμάτων και όχι μόνο;

11. Συνεπώς, υπάρχει σαφής αλληλεξάρτηση και αλληλεπίδραση μεταξύ όλων των θαλασσιών ζωνών και των Ελληνοτουρκικών διαφορών στο Αιγαίο, και για λόγους τεχνικούς, νομικούς και διαπραγματευτικούς δεν μπορούμε να περιοριστούμε μόνο στο πρόβλημα της Υφαλ/δας ούτε να καθυστερούμε με διερευνητικές επαφές. Έχει δημιουργηθεί μια πολυπλοκότητα τύπου "Γόρδιου Δεσμού", χρειάζονται επίσημες διαπραγματεύσεις με ελάχιστες, αν όχι ανύπαρκτες, πιθανότητες επιτυχίας και την ανυπαρξία ενός νέου Μεγ. Αλεξάνδρου, μόνο το Διεθνές Δικαστήριο μπορεί να αναπληρώσει.

12. Έχουμε δαιμονοποιήσει τις επίσημες διαπραγματεύσεις και καταφεύγουμε στις άτυπες, διερευνητικές επαφές, οι οποίες είναι ατελέσφορες και επιζήμιες. Η αναβλητικότητα βολεύει βέβαια και τα δύο κράτη αλλά όχι για τους ίδιους λόγους και με τις ίδιες συνέπειες. Εμείς αποφεύγουμε μεν το πικρό ποτήρι του πολιτικού κόστους αλλά εις βάρος των εθνικών μας συμφερόντων, ενώ οι Τούρκοι εδραιώνουν τα τετελεσμένα και τα επιχειρήματά τους υπέρ των συμφερόντων τους. Όσο θα καθυστερούμε με διερευνητικές επαφές, δείχνοντας υποχωρητικότητα, συμβιβαστική διάθεση, παραδοχή αντικανονικότητας του Ε.Ε.Χ. και αδιευκρίνιστων τουρκικών ζωτικών συμφερόντων και ανοχή γκρίζων ζωνών (ΙΜΙΑ), τόσο κινδυνεύουμε να έχουμε είτε οδυνηρότερο συμβιβασμό, σε περίπτωση επίλυσης με διαπραγματεύσεις είτε δυσμενή απόφαση σε περίπτωση δικαστικής επίλυσης. Επιπλέον τα άλλα κράτη θα επιλύσουν τα σχετικά προβλήματα και θα είναι αδιάφορα για εμάς. Με την προοπτική αυτή αξιοποιεί το χρόνο η Τουρκία και μηρυκάζει την εξωπραγματική ιδέα της συνεκμετάλλευσης.

13. Νόμιμα δικαιώματα στο Αιγαίο έχουμε και εμείς και οι Τούρκοι. Όχι όμως τα ίδια δικαιώματα αλλά αυτά που δίνει το Διεθνές Δίκαιο και η γεωμορφολογία της περιοχής. Τα δικαιώματα ναυσιπλοΐας και αεροπλοΐας της Τουρκίας δια μέσω και υπεράνω των νομίμων ελληνικών θαλασσιών ζωνών και των Στενών διεθνούς ναυσιπλοΐας προς τα διεθνή ύδατα και το διεθνή εναέριο χώρο, καθώς και ο θαλάσσιος χώρος που της ανήκει, διασφαλίζονται από το δίκαιο θαλάσσης. Τα δικαιώματα αυτά δεν αμφισβητούνται από την Ελλάδα και συνεπώς, αφού δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος αποκλεισμού από το Αιγαίο, δεν δικαιολογείται η Τουρκία να παραβιάζει τον ελληνικό χερσαίο, θαλάσσιο και εναέριο χώρο. Το δικαίωμα δε αβλαβούς διέλευσης υπάρχει για συνεχή και ταχεία διέλευση και όχι για περίπατο προς επίδειξη της σημαίας και της ισχύος της Τουρκίας. Με άλλα λόγια, οι ισχυρισμοί της Τουρκίας είναι αίολοι γιατί οι διατάξεις της νέας Σύμβασης αποτελούν διεθνείς εθιμικούς κανόνες στα θέματα που διαφωνούμε και δεσμεύουν και τα δύο κράτη.

14. Τα παράκτια κράτη δεν έχουν υποχρέωση αλλά δικαίωμα να καθορίζουν όποιες και όσες θαλάσσιες ζώνες, με την σειρά που θέλουν και όποτε θέλουν, όπως υπαγορεύουν τα εθνικά τους συμφέροντα. Συνεπώς την εκτίμηση αυτή θα την κάνει η υπεύθυνη πολιτική ηγεσία της χώρας μας. Με το παρόν σημείωμα επιδιώκεται, πέρα από τις διαπιστώσεις, η διατύπωση απόψεων περί του πρακτέου με βάση το διεθνές δίκαιο και την διεθνή πρακτική και με γνώμονα τα εθνικά μας συμφέροντα και όχι το βόλεμα και το πολιτικό κόστος.

15. Με βάση τα προλεγόμενα, νομίζω ότι τις ενδεικνυόμενες από τη χώρα μας ενέργειες πρέπει να τις διέπουν οι εξής κατευθυντήριες σκέψεις :

α. Καθορισμός της μεθόδου ευθειών γραμμών βάσης καθόσον :

(1) Η γραμμή βάσης αποτελεί κομβικό σημείο αναφοράς γιατί από αυτή μετρούνται όλες οι θαλάσσιες ζώνες.

(2) Η Ελλάδα λόγω της γεωμορφολογίας της, των εκτεταμένων και γεμάτων με κολπώσεις και εσοχές ακτών και των χιλιάδων νησιών της, η χώρα των πέντε θαλασσών, δεν ανήκει βέβαια στα αμιγώς νησιωτικά ή αρχιπελαγικά κράτη, ανήκει όμως στα λεγόμενα μεικτά νησιωτικά και αρχιπελαγικά κράτη και συνεπώς αποτελεί κλασσική περίπτωση παρακτίου κράτους που νομιμοποιείται απόλυτα να εφαρμόσει τη μέθοδο των ευθειών γραμμών βάσης. Ειδικότερα οι Κυκλάδες, η Δωδεκάνησος και τα Ιόνια νησιά αποτελούν συστάδες νησιών με σαφή τα αρχιπελαγικά χαρακτηριστικά και εμείς οριοθετήσαμε την Υφαλ/δα με Ιταλία και Αλβανία εφαρμόζοντας τη μέθοδο της φυσικής ακτογραμμικής βάσης. Την ίδια τραγελαφική ρύθμιση θα κάνουμε και στο Αιγαίο; Τι άλλο θέλουμε από τη φύση και το δίκαιο για να εφαρμόσουμε τις ευθείες γραμμές βάσης; Πως θα μας πάρουν στα σοβαρά;

(3) 92 κράτη έχουν νομοθετήσει την μέθοδο αυτή και περισσότερα από 40 την έχουν εφαρμόσει και μάλιστα ορισμένα καταχρηστικά, γιατί δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, με πρώτη την Τουρκία.

(4) Πέρα από τη σαφήνεια των σχετικών διατάξεων της νέας Σύμβασης, η εφαρμογή της άρχισε από τα μέσα του 19ου αιώνα και αποτελεί κανόνα του διεθνούς εθιμικού δικαίου επιβεβαιωθέντα και από το Διεθνές Δικαστήριο.

(5) Αυξάνονται και τα εσωτερικά μας ύδατα και το εύρος των θαλασσιών ζωνών μας και

(6) Αποτελεί σοβαρό διαπραγματευτικό πλεονέκτημα.

β. Αναφορικά με την Χ.Θ. :

Από τα 152 παράκτια κράτη : 140 έχουν Χ.Θ. 12 ν.μ. (τα 3 και με διαφοροποιημένο εύρος 3 ν.μ.), 1 έχει 30 ν.μ., 8 έχουν 200 ν.μ. και μόνο 2 έχουν 6 ν.μ. δηλαδή η Τουρκία μόνο στο Αιγαίο και η Ελλάδα σε όλη την ακτογραμμή της με το διαφοροποιημένο εύρος των 10 ν.μ. για θέματα αεροπορίας. Η Χ.Θ. των 10 ν.μ. με τον υπερκείμενο περίφημο Εθνικό Εναέριο Χώρο :

(1) Δεν αποτελεί μοναδική διεθνή πρωτοτυπία και

(2) Δεν συνιστά παράνομη ενέργεια γιατί καθορίστηκε σύμφωνα με τους ισχύοντες διαδικαστικούς και ουσιαστικούς κανόνες του εσωτερικού και του διεθνούς δικαίου, έχει αποτελέσει τοπικό διεθνή εθιμικό κανόνα, αποτελεί ελληνικό έδαφος και συνεπώς δεν μπορεί να καταργηθεί. Η μόνη λύση είναι να ασκήσει πλήρως την προβλεπόμενη κυριαρχία της η Ελλάδα και στα υπόλοιπα 4 ν.μ. Επέκταση της Χ.Θ. στα 12 ν.μ. έπρεπε να έχει γίνει τουλάχιστον στη νοτιοδυτική ακτογραμμή, σε συνδυασμό με τις ευθείες γραμμές βάσης και μάλιστα πριν από την οριοθέτηση της Υφαλ/δας με Ιταλία και Αλβανία. Είναι ανεξήγητη και αδικαιολόγητη η μίζερη αυτή τακτική μας. Επέκταση στα 12 ν.μ. ή με διαφοροποιημένο εύρος στο Αιγαίο μπορεί να αποτελέσει ένα ακόμη σοβαρό διαπραγματευτικό πλεονέκτημα.

γ. Αναφορικά με την Α.Ο.Ζ. και την Υφαλ/δα :

Η Α.Ο.Ζ. καίτοι επίσημα θεσμοθετήθηκε με τη νέα Σύμβαση του 1982, άρχισε να εφαρμόζεται από την δεκαετία του 1960, αρχικά ως Αποκλειστική Ζώνη Αλιείας. Γρήγορα αποτέλεσε διεθνή εθνικό κανόνα και μέχρι τέλους της δεκαετίας του 1970 (πριν από τη νέα Σύμβαση) είχε καθοριστεί ήδη από 50 περίπου κράτη. Η Τουρκία καίτοι μη μέρος της Σύμβασης έσπευσε και το 1987 την οριοθέτησε με τη Ρωσία στον Εύξεινο Πόντο. Η Ελλάδα εθελουφλούσα και βολευόμενη με την ολέθρια "πάγια" πολιτική της :

(1) Υποβάθμισε τη σημασία της ζώνης αυτής και μάλιστα στο άρθρο δεύτερο του Ν.2321/95, με τον οποίο κυρώθηκε η νέα Σύμβαση, αναφέρονται ειδικώς όλες οι άλλες ζώνες πλην της Α.Ο.Ζ. και

(2) Απέφυγε να την αξιοποιήσει, καίτοι επηρέασε σημαντικά υπέρ της χώρας μας το καθεστώς της πέραν της Χ.Θ. θαλάσσιας έκτασης που προέβλεπε η Σύμβαση του 1958, δεδομένου ότι ο καθορισμός της γίνεται με βάση το κριτήριο της απόστασης και όχι με το γεωλογικό κριτήριο της φυσικής προέκτασης του χερσαίου εδάφους, όπως στην περίπτωση της Υφαλ/δας, επί του οποίου στηρίζει τον ισχυρισμό της η Τουρκία ότι τα ελληνικά νησιά επικάθονται στην Τουρκική Υφαλ/δα. Η προτεραιότητα δόθηκε στην ΑΟΖ και σήμερα 127 κράτη την έχουν καθορίσει μόνο Υφαλ/δα. Δοθέντος ότι την δικαιούνται πλήρως τα νησιά, το εθνικό χρέος και συμφέρον επιβάλλουν όπως την διεκδικήσουμε.

δ. Το Καστελόριζο :

Έχει όλα τα δικαιώματα των νησιών και τόσο αυτό όσο και οι θαλάσσιες ζώνες και οι γραμμές βάσης που δικαιούνται ανήκουν στην ενιαία, συνεχή και αδιαίρετη ελληνική επικράτεια, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση.

16. Πέραν λοιπόν και ανεξαρτήτως των διαφωνιών, είτε βολεύει και το θέλουμε είτε όχι, έχουμε όχι απλώς δικαίωμα, αλλά υποχρέωση, πρώτοι εμείς και μονομερώς αφού προηγουμένως προβούμε στις απαιτούμενες εσωτερικές νομοθετικές ρυθμίσεις, να διακηρύξουμε, σύμφωνα με την θεσμοθετημένη διεθνή διαδικασία, τις διεκδικούμενες θαλάσσιες ζώνες και τις ευθείες γραμμές βάσης που θέλουμε να καθορίσουμε. Την τακτική αυτή ακολουθούν όλα τα κράτη και αυτή ακολούθησε και η Τουρκία κατά την διακήρυξη του 1973 και τον καθορισμό των ευθειών γραμμών βάσης, της Χ.Θ. και της Α.Ο.Ζ. στον Εύξεινο Πόντο με την Ρωσία. Από πουθενά δεν προβλέπεται υποχρέωση προηγούμενης ενημέρωσης της Τουρκίας ή άλλου κράτους. Με τον τρόπο αυτό :

α. Θα καταγράψουμε τις απολύτως νόμιμες διεκδικήσεις μας.

β. Θα αντιδράσουμε στην προσαρμοσμένη στις παράλογες και παράνομες τουρκικές διεκδικήσεις διαπραγματευτική τακτική της Τουρκίας, θέτοντας τις διαπραγματεύσεις σε ένα ισορροπημένο και ισότιμο επίπεδο όπως αρμόζει σε ανεξάρτητα κράτη και

γ. Θα δείξουμε την σοβαρότητα και αποφασιστικότητα που χρειάζεται για να μας σεβαστούν, τόσο η Τουρκία όσο και τα άλλα κράτη και κυρίως η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι τα σύνορα και οι θαλάσσιες ζώνες της Ελλάδας "ανήκουν" και

σ' αυτήν και ότι στο νοτιοανατολικό υπογάστριό τους κρύβονται, όπως φαίνεται, τεράστια αποθέματα ενεργειακού πλούτου.

17. Με τις ενέργειες αυτές δεν προβαίνουμε σε επέκταση της Χ.Θ. ενέργεια που η Τουρκία θεωρεί Casus Belli, ούτε καθορίζουμε κάποια θαλάσσια ζώνη. Διακηρύσσουμε απλώς τις διεκδικήσεις μας, θα ακολουθήσουν διαπραγματεύσεις και αν χρειαστεί απόφαση διεθνούς δικαστηρίου και συνεπώς, ανεξάρτητα από την παραπλανητικότητα ή μη του Casus Belli, δεν συντρέχει ο λόγος υλοποίησής του. Η διεθνής δικαστική οδός δεν είναι βέβαια πανάκεια. Νομίζω όμως ότι στην περίπτωσή μας είναι μονόδρομος. Άλλωστε, όπως προελέχθη, πολλά κράτη την ακολουθούν.

18. Την εποχή αυτή βιώνουμε μια διεθνή συγκυρία στην Ανατολική Μεσόγειο, με τον αναβρασμό και τις κοσμογονικές εξελίξεις στον τομέα των θαλασσιών ζωνών. Η Τουρκία δείχνοντας απέναντι στα εμπλεκόμενα κράτη την αλαζονική και αρπακτική συμπεριφορά της περιφερειακής υπερδύναμης και την προκλητική περιφρόνηση προς το διεθνές δίκαιο που δείχνει και έναντι της χώρας μας, προσπαθεί με πιέσεις, αποτρεπτικές παρεμβάσεις και απειλές να εκβιάσει τις συμφέροντες γι' αυτήν ρυθμίσεις. Δεν είναι βέβαιο εάν θα υπάρξουν άλλες και τι είδους ευκαιρίες στο μέλλον που να προϋπάρχουν την εκ μέρους άλλων κρατών κατανόηση των προβλημάτων μας και την ανάγκη αμοιβαίας συμπαράστασης και συνεργασίας.

19. Κατά την ταπεινή μου γνώμη είναι, αν όχι η τελευταία ευκαιρία, οπωσδήποτε όμως μια σωστή στιγμή για τη χώρα μας. Εφόσον οι εξελίξεις, εσωτερικές και εξωτερικές, το επιτρέψουν ή το επιβάλουν, να σταματήσουμε την κατηφόρα της φυγομαχίας και της αναβλητικότητας και ενεργούντες όπως προαναφέρεται (παρ. 16), να αποβάλουμε επιτέλους το φόβο του ραγιά και να διαπραγματευθούμε επίσημα με τόλμη και αποφασιστικότητα, πριν φθάσουμε στον πάτο. Ναι, στην "αμοιβαιότητα" και στο δούναι και λαβείν, που επικαλούνται επίμονα οι Ερντογάν και Νταβούτογλου, αλλά στα πλαίσια των νόμιμων δικαιωμάτων της Τουρκίας και όχι του αποκλεισμού των δικαιωμάτων των νησιών και της συνδιοίκησης και συνεκμετάλλευσης θαλασσιών περιοχών και πόρων που ανήκουν στη χώρα μας. Το μόνο αντάλλαγμα της Τουρκίας είναι το Casus Belli που είναι παράνομο. Και δεν μπορεί να είναι αντικείμενο ανταλλαγής με νόμιμα δικαιώματα.

20. Για την αποδοχή του αποτελέσματος, δηλαδή συμφωνίας ή παραπομπής στο Διεθνές Δικαστήριο, εάν δεν αρκεί η κοινοβουλευτική διαδικασία δηλαδή η Κυβέρνηση δια της Βουλής υπάρχει και η "λαϊκή" διαδικασία του Δημοψηφίσματος (αρ. 44 § 2 Συντάγματος). Με τις ενέργειες αυτές, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα, θα διαμορφωθεί η ζητούμενη επίσημη και πάγια πολιτική της χώρας η οποία, σε συνδυασμό με κάποια κόκκινη γραμμή, θα αποτελεί τον μπούσουλα των Κυβερνήσεών μας και θα εκπέμπει το απαραίτητο μήνυμα στην Τουρκία ότι είμαστε αποφασισμένοι να μην απεμπολήσουμε τα νομίμως κερκούμενα ή διεκδικούμενα δικαιώματά μας.

Η "ΙΔΙΩΤΙΚΗ" ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ ΥΠΕΞ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΡΑΚΗ

ή μήπως "BATI TRAKYA;"

(η ώρα της αφυπνίσεως των "κοιμωμένων" ή "περί άλλων τυρβαζόντων")

Επιμέλεια "Δημόκριτος"

Ειδικός Συνεργάτης

Την 9 Μαρτίου 2011, ο πολυπράγμων ΥΠΕΞ της Τουρκίας Αχμέτ Νταβούτογλου, γνωστός καθηγητής και ιδεολογικός "στυλίστας" του νέο-οθωμανισμού, πραγματοποίησε, "ιδιωτική" όπως χαρακτηρίστηκε, επίσκεψη στην Ελληνική Θράκη. Επισκέφθηκε τα Αρριανά, την Κομοτηνή, την Ξάνθη και τον Εχίνο, συνοδευόμενος από κουστωδία "ιδιωτών" βουλευτών του Ελληνικού Κοινοβουλίου, δημάρχων, στελεχών της μειονότητας, του τούρκου προξένου στην Κομοτηνή Σάρνιτς, του γγ του IRCICA (1) Χαλίτ Ερέν κ.α.

Φυσικά δεν παρέλειψε τις "εθιμοτυπικές" επισκέψεις στην "Τουρκική Νεολαία της Κομοτηνής", την "Τουρκική Ένωση Θράκης" και με τις "ευλογίες" του παράνομου μουφτή Μέττε μίλησε στην "Συμβουλευτική Επιτροπή" ".....στην Κωνσταντινούπολη, στην Άγκυρα, στο Ικόνιο και στην Προύσα σας έχουμε στον ύπνο μας και στα όνειρά μας, στα σχέδια μας και θα συνεχίσετε να υπάρχουν στα μελλοντικά μας σχέδια...ο πολιτισμός που παραμένει ζωντανός στη Δυτική Θράκη μοιάζει πολύ με αυτούς στην Ανατολία... Παλιότερα η Αδριανούπολη, η Θεσσαλονίκη, η Κομοτηνή, η Φιλιππούπολη ζούσαν όλες μαζί. Πάλι θα γίνουν έτσι... Οφείλουμε να αποκαταστήσουμε σχέσεις ανάμεσα στις περιοχές της Κομοτηνής, της Αδριανούπολης και του Κίρτζαλι...Πριν 20 χρόνια ούτε θα σκεπτόμασταν τέτοια περιοδεία. Είμαι πολύ αισιόδοξος." (2)

Του κ. Νταβούτογλου προηγήθηκε τον Ιούλιο του 2010, ο Μπουλέντ Αρίντς (4), που πρόσφατα προέβη και σε απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς για την Ελλάδα και την οικονομική κατάσταση.

"....όσοι έρχονται από την Τουρκία θα επισκεφθούν τα χωριά μας και την Ξάνθη, αλλά σίγουρα θα πάνε και στον Εχίνο. Εδώ είναι η ιστορία μας, εδώ μεγάλωσαν οι πρόγονοι μας... Αυτοί που έρχονται στην Δυτική Θράκη (Bati Trakya) για να σας αγκαλιάσουν για να ζήσουν αυτόν τον ενθουσιασμό, παραβλέπουν τα πάντα και έρχονται στον Εχίνο μας Αυτήν την αγάπη και τον ενθουσιασμό δεν τον βλέπει κανείς μόνο στην Δυτική Θράκη αλλά και σε πολλά σημεία των Βαλκανίων. Κάποιος, ο οποίος πάει στο χωριό Νομούσα(5) του Κοσσόβου βλέπει παρόμοιο ενθουσιασμό..... Γεννηθήκατε και μεγαλώσατε σε αυτά τα χώματα, έχετε τα παιδιά σας τα εγγόνια σας. Εδώ σε αυτά τα χώματα δεν είμαστε ενοικιαστές, δεν είμαστε εισβολείς. Αυτά τα χώματα είναι δικά σας και με την υπηκοότητα σας, αλλά από πολιτική και νομική σκοπιά θεωρείστε μειονότητα. Όμως εδώ και 600 χρόνια είμαστε σε αυτά τα χώματα...όμως πλέον στον κόσμο αυτά τα δικαιώματα δεν παίρνονται με καννάδες, με συγκρούσεις και με επαναστάσεις και θα τα υπερασπιστούμε κατά τον καλύτερο τρόπο και χρησιμοποιώντας το κλειδί της διπλωματίας θα ανοίξουμε αυτές τις πόρτες. Η Τουρκία σε αυτό το θέμα θα είναι πίσω σας, δίπλα σας..... Θα δώσουμε αγώνα για αυτό. Είτε μέσω των κυβερνήσεων, είτε μέσω της ΕΕ, είτε αν χρειαστεί στο ΕΔΑΔ, είτε στο Συμβούλιο Υπουργών όπου χρειασθεί θα χτυπήσουμε τις πόρτες και θα ζητήσουμε τα δίκια μας....Το θέμα του μουφτή, τα σχολεία, το θέμα των

βακουφίων, αυτά θα λυθούν...Είμαστε σαν ένα τεράστιο πλατάνι. Τις ρίζες του τις άπλωσε στον κόσμο και εκατομμύρια ανθρώπους τους συνένωσε. Σκεφτείται το πλατάνι, και ως σύμβολο των Οθωμανών, που 600 χρόνια πριν απλώθηκε και έγινε ένα από τα ισχυρά κράτη στον κόσμο. Από τέτοια γενιά είμαστε...Πίσω σας υπάρχει η Τουρκία, η Τουρκία είναι 70 εκατομμύρια. Και τα 70 εκατομμύρια, όποιο κόμμα και αν είναι για την Δυτική Θράκη τα ίδια λένε, τις ίδιες αποφάσεις παίρνουνε.....Εσείς προσπαθήστε να είστε όλοι μαζί Προσπαθήστε μέσω της ενότητας να εκλέξετε και άλλους βουλευτές, δημάρχους και αντινομάρχες. Εμείς σαν τουρκική κυβέρνηση πράττουμε αυτό που μας αναλογεί"(6) Τα παραπάνω αποσπάσματα από τις ομιλίες, του τούρκου αντιπροέδρου και του ΥΠΕΞ, στον Εχίνο την Ξάνθη, δηλαδή από τα πιο επίσημα χείλη, εύγλωττα περιγράφουν τις τουρκικές επιδιώξεις για το μέλλον της Ελληνικής Θράκης

Τι μας λένε;

● Αχμέτ Νταβούτογλου:

- ▶ Όλοι στην Τουρκία από την Κωνσταντινούπολη μέχρι την Προύσα (όχι τυχαία η αναφορά των πόλεων) "είχαμε, έχουμε και θα έχουμε σχέδια" για την Θράκη.
- ▶ Από την "Δυτική Θράκη" μέχρι την Ανατολία υπάρχει μια ενιαία πολιτισμική ενότητα.
- ▶ Θα επανενωθούν οι παλιές οθωμανικές περιοχές από την Θεσσαλονίκη μέχρι την Αδριανούπολη.
- ▶ Υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση και σχεδιασμός για την περιοχή της Θράκης στο σύνολο της σε Ελλάδα και Βουλγαρία.
- ▶ Η Τουρκία έχει προωθήσει τις θέσεις της στην Θράκη και κάτι που πριν 20 χρόνια δεν ήταν εφικτό, τώρα ήλθε η ώρα να αισιοδοξεί ότι έχει επιτευχθεί πρόοδος στους στόχους.

● Μπουλέντ Αρίντς

- ▶ Ο Εχίνος είναι το κέντρο του "τουρκισμού".
- ▶ "Γεννηθήκατε και μεγαλώσατε.... δεν είμαστε ενοικιαστές, δεν είμαστε εισβολείς....600 χρόνια είμαστε σε αυτά τα χώματα" δηλαδή η Τουρκία μέσα από την μειονότητα εξασφαλίζει την παρουσία της και παγώνει τις βλέψεις της.
- ▶ Προανήγγελλε προσφυγές στην ΕΕ, στο ΕΔΑΔ, και στο Συμβούλιο Υπουργών, αν οι κυβερνήσεις "δεν τα βρουν"
- ▶ "...απλά από πολιτική και νομική σκοπιά θεωρείστε μειονότητα"
- ▶ Οριοθέτησε τις διεκδικήσεις της Τουρκίας, που συνοψίζονται στην εκλογή του μουφτή, τα βακούφια, σχολεία τουρκικής γλώσσας ενώ δεν παρέλειψε να δώσει και την πολιτική καθοδήγηση για την εκλογή επιπλέον βουλευτών και τοπικών αρχόντων.
- ▶ Πίσω από την μειονότητα είναι η Τουρκία σε ρόλο προστάτη και καθοδηγητή.
- ▶ Υπενθύμισε το μέγεθος της Τουρκίας και σημείωσε ότι τίποτα δεν αλλάζει στον σχεδιασμό τους, ανεξάρτητα του ποιος κυβερνά (αφιερωμένο σε αυτούς που πιστεύουν στους καλούς και τους κακούς τούρκους πολιτικούς και στρατηγούς). Αυτά φαίνεται να ενστερνίζεται και ο Τσετίν Μάντατζ βου-

λευτής στην Βουλή των Ελλήνων, που υπερήφανα παρομοιάζει τον Εχίνο με το Τσανάκ Καλέ (7) στην προσφώνηση του στον Αρίντς *"Κύριε Υπουργέ της μάνας πατρίδας Τουρκικής δημοκρατίας και αντιπρόεδρε της κυβέρνησης, καθώς και επιτροπή που τον συνοδεύει, σήμερα εδώ πέρα στην Δυτική Θράκη μας, στον Εχίνο μας, που πάντα αποκαλώ, στο Τσανάκ Καλέ μας καλώς ήλθατε. Καλώς ήλθατε, όπως βλέπετε εμείς πιστεύουμε, εμείς εμπιστευόμαστε και μέσα σε ενότητα και ομοψυχία συνεχίζουμε των αγώνα μας"*(8) . (σ.σ. Τι σχέση έχει ο Εχίνος με το Τσανάκ Καλέ τίνος οχυρό είναι; σε ποιον αγώνα, εναντίον ποίου και μέχρι πότε; Ποιους θα κατανικήσει;).

Όλα αυτά βεβαίως δεν είναι άγνωστα ως επιδιώξεις, απλά τώρα εκφράζονται ξεκάθαρα από τους τούρκους επισήμους καθώς αυτοί διακατεχόμενοι από την νέο-οθωμανική υπερψία και νοιώθοντας ισχυροί μπροστά στον "πτωχό και αδύναμο γείτονα" τον κατ'αυτούς "σφετεριστή των οθωμανικών εδαφών", για να ξέρει τι τον περιμένει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στέλνει ξεκάθαρα μηνύματα, τόσο προς το ελληνικό κράτος, όσο και προς την μειονότητα.

Η άνοδος του ισλαμικού Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP) στην Τουρκία το έτος 2003 με πρωθυπουργό τον Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, συνδυάστηκε με ιδιαίτερη αύξηση της δραστηριοποίησής του τουρκικού κράτους, σε ζητήματα που αφορούν τους μουσουλμανικούς πληθυσμούς στη βαλκανική χερσόνησο και στην Ελληνική επικράτεια, και κυρίως στην Θράκη. **Βασική επιδίωξη της Τουρκίας είναι η ταύτιση των μουσουλμανικών πληθυσμών που ζουν στα Βαλκάνια, άρα και στην Ελλάδα, με το τουρκικό κράτος.**

Σκοπός της Τουρκίας είναι η ανάληψη ενός ρόλου "προστάτη - αδελφού" των πληθυσμών αυτών, ρόλος ο οποίος θα της προσδώσει τη δυνατότητα επέμβασης στο εσωτερικό των βαλκανικών χωρών όπως η Ελλάδα. Άλλωστε ο καθηγητής Αχμέτ Νταβούτογλου έχει σε ανύποπτο χρόνο γράψει: *"Οι δύο σημαντικοί βραχυπρόθεσμοι και μεσοπρόθεσμοι στόχοι της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας στα Βαλκάνια, είναι η δημιουργία ενός διεθνούς νομικού πλαισίου που θα θέσει υπό την προστασία του τις εθνικές μειονότητες της περιοχής. Στο νομικό αυτό πλαίσιο η Τουρκία πρέπει να επιδιώκει συνεχώς την εξασφάλιση εγγυήσεων που θα της παρέχουν το δικαίωμα παρέμβασης στα ζητήματα που αφορούν τις μουσουλμανικές μειονότητες των Βαλκανίων"*. (9)

Τα αιτήματα - επιδιώξεις (μεσοπρόθεσμοι στόχοι) της Άγκυρας

Τα τελευταία αυτά χρόνια από όλους τους "παράγοντες"(10) της μειονότητας μετ' επιτάσεως και με την καθοδήγηση της Τουρκίας τίθενται τα θέματα - στόχοι (11):

- ▶ Καθιέρωση της τουρκικής γλώσσας ως δεύτερης επίσημης στην Ελληνική Θράκη.
- ▶ Λειτουργία αμιγώς τουρκικών σχολείων από το νηπιαγωγείο μέχρι το Λύκειο.
- ▶ Ίδρυση αμιγώς τουρκόγλωσσων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με νομοθετική ρύθμιση με βάση οδηγία της ΕΕ για την ιδιωτική ανώτατη και ανώτερη εκπαίδευση.
- ▶ Εκλογή των Μουφτήδων και αναγνώριση "Αρχιμουφτή" με δικαιοδοσία σε όλη την ελληνική επικράτεια (ακόμη και στους μουσουλμάνους λαθρομετανάστες!!!)(12) .
- ▶ Τούρκοι δάσκαλοι να διδάσκουν στα μειονοτικά σχολεία.
- ▶ Τα βακούφια και το διαχειριστικό καθεστώς τους από

εκλεγμένες επιτροπές (13).

▶ "Ακύρωση"-εξαφάνιση της πομακικής γλώσσας από την εκπαίδευση(14)

Με απλά ελληνικά, **επιδιώκουν να καθιερωθεί η τουρκική γλώσσα επίσημη στα σχολεία της μειονότητας, την πληθυσμιακή υπεροχή, την ομογενοποίηση/ τουρκοποίηση της μουσουλμανικής μειονότητας, τον έλεγχο των βακουφίων και εν τέλει την "κοσσοβοποίηση" της Ελληνικής Θράκης** (εδώ "ταιριάζει" η αναφορά του Αρίντς στο Κόσσοβο).

Άλλωστε στο Κόσσοβο τι συνέβη; Πρώτα ήλθε η αλλοίωση του πληθυσμού, η κυριαρχία της αλβανικής γλώσσας, ο έλεγχος της γης, ο UCK μετασχηματίστηκε σε αστυνομικό σώμα, το KPC και άνοιξε ο δρόμος για την αυτονομία και την ανεξαρτησία.

Τι έχει επιτύχει η Τουρκία και τα όργανα της στην Θράκη;

Η Τουρκία έχει κατορθώσει με την ανοχή και την αβελτηρία του ελληνικού κράτους, διαχρονικά, να εγκαθιδρύσει ένα ιδιότυπο καθεστώς στην ελληνική Θράκη με κυρίαρχο τον καθοδηγητικό ρόλο του τουρκικού Προξενείου της Κομοτηνής.

Οι προθέσεις της Τουρκίας έχουν φανεί ξεκάθαρα από χρόνια αλλά από το 2006 έχουν προσδώσει και "θεσμική μορφή" καθώς από 15 έως 17 Σεπ 2006, έλαβε χώρα στην Κωνσταντινούπολη, το 5ο παγκόσμιο συνέδριο της οργάνωσης των "Τούρκων Δυτικής Θράκης" όπου συστήθηκαν οι επιτροπές:

- ▶ Αυτοδιοίκησης, Πολιτικών και Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων.
- ▶ Επιτροπή Παιδείας και Πολιτισμού.
- ▶ Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Νομικού Δικαίου.
- ▶ Επιτροπή Τύπου και Διεθνών Σχέσεων.
- ▶ Επιτροπή Βακουφίων και Θρησκευμάτων.
- ▶ Επιτροπή Οικονομικών.

Ουσιαστικά δηλαδή πρόκειται για μια "άτυπη κυβέρνηση" και με την "Συμβουλευτική Επιτροπή" να έχει το ρόλο της "άτυπης Εθνοσυνελεύσεως"

Εδώ και τρία περίπου χρόνια πρόξενος στην Κομοτηνή έχει τοποθετηθεί ο Σάρνιτς, γνωστός από την θητεία του στο Κόσσοβο ως Διευθυντής του τοπικού γραφείου του ΤΙΚΑ (15) και γενικός πρόξενος. Στην θητεία του αυτή συνεργαζόμενος με τον Νταβούτογλου και τον τότε επικεφαλής του ΤΙΚΑ και νυν αρχηγό της ΜΙΤ Χακάν Φιντάν, επέτυχε να ιδρυθεί και να εκπέμπει στην τουρκική η τηλεόραση "Yeni Dönem TV", να αναγνωρισθεί η τουρκική ως επίσημη γλώσσα και να εκτουρκισθούν οι Goranije.

Σχεδόν ταυτόχρονα με την άφιξη του Σάρνιτς, ξεκίνησε και η δραστηριότητα της ZIRAAT BANKA'ZI (17) με την ίδρυση υποκαταστημάτων στην Κομοτηνή και την Ξάνθη, ως οικονομικός "Δούρειος Ίππος" (στα εγκαίνια του καταστήματος Κομοτηνής οι προσκληθείς εστάλησαν στην τουρκική και την αγγλική γλώσσα και καλούντο στα εγκαίνια του στην "Γκιουλμουντζίνα", λες και δεν ήταν στην ελληνική επικράτεια). Χαρακτηριστικό είναι ότι σε όλες τις επισκέψεις τούρκων επισήμων και στις περισσότερες εκδηλώσεις παρίσταται ο διευθυντής του καταστήματος της τράπεζας.

Για την ZIRAAT BANKA'ZI, τις δραστηριότητες της και τον ιδιότυπο ρόλο της έχουν γραφτεί άρθρα στον ελληνικό και ξένο τύπο.

Είναι προφανές πλέον το ιδιότυπο καθεστώς "συγκυριαρχίας", με την διαχρονική ανοχή του ελληνικού κράτους, που χαρακτηρίζεται από την παράλληλη εκπαίδευση, την άτυπη πολιτική δομή που σαν βάση της έχει την τοπική αυτοδιοίκηση, την οικονομική βάση και τραπεζική υποστήριξη, και την πολιτισμική κυριαρχία καθώς:

▶ Λειτουργούν υπό το κάλυμμα της διδασκαλίας του κορανίου σε όλα σχεδόν τα χωριά τα "κατηχητικά", όπου εκτός από το κοράνι διδάσκεται η τουρκική γλώσσα, ο πολιτισμός και ιστορία και διεξάγονται διαγωνισμοί απαγγελίας τουρκικών ποιημάτων για το "μεγάλο τουρκικό έθνος" και του εθνικού ύμνου της Τουρκίας στις τελετές αποφοιτήσεως στα "ΧΑΤΙΜ" (18)

▶ Την κατάργηση της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης (ΕΠΑΘ) με απόφαση του ελληνικού ΥΠΕΠΘ (!!!), ανοίγοντας το δρόμο στους εκ Τουρκίας δασκάλους και την πλήρη "τουρκοποίηση" εν τέλει της μειονοτικής εκπαίδευσής.

▶ Αφού ουσιαστικά τους έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμα του ατομικού αυτοπροσδιορισμού από το 2008 με την απόφαση του ΕΔΑΔ για την "Τουρκική Ένωση Ξάνθης", διεκδικούν και σε μεγάλο βαθμό "εν τοις πράγμασι" έχουν επιτύχει και τον προσδιορισμό της μειονότητας στο σύνολο της ως "τουρκική"

▶ Εξηγγέλθη από τον Έλληνα Πρωθυπουργό η τοποθέτηση τουρκόφωνων υπαλλήλων στα ΚΕΠ της Θράκης, λες και όλοι οι μειονοτικοί είναι τούρκοι και δεν υπάρχουν οι πομάκοι και οι ρομά.

▶ Όλες οι μειονοτικές γιορτές και τα πανηγύρια των πομάκων έχουν "καπελωθεί" από τα όργανα της Άγκυρας.

▶ Όσοι αντιδρούν στην πολιτική της Τουρκίας δεν έχουν θέση στην περιοχή, χαρακτηριστικό παράδειγμα ο πρώην αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Σγουρίδης.

▶ Τοπικοί και μη "πολιτικοί άρχοντες", φορείς και οργανώσεις προκειμένου να αποκομίσουν οφέλη "παίζουν" το παιχνίδι της Τουρκίας χαρακτηρίζοντας συλλήβδην την μειονότητα ως "τουρκική", προσέρχονται στο προξενείο και επιζητούν την υποστήριξή του.

▶ Μουσουλμάνοι πολιτικοί και βουλευτές (πχ Φαϊκογλου, Ιλχάν, Μαντατζή) αυτονομούνται από τους πολιτικούς φορείς που τυπικά ανήκουν, εγκαλούν έλληνες πολιτικούς οι οποίοι καταγγέλλουν τον ρόλο του τουρκικού προξενείου Κομοτηνής και των εγκαθέτων του, εμφανιζόμενοι στην πράξη ως εκπρόσωποι της μουσουλμανικής μειονότητας που για αυτούς είναι "τουρκική".

▶ Όσοι, μέλη της μειονότητας, αντιστέκονται απειλούνται, διαπομπεύονται, οι ιμάμηδες στα τζαμιά αναφέρουν τα ονόματα των, ώστε να μάθουν οι πιστοί ότι "αυτά τα άτομα πρόδωσαν το τουρκικό έθνος" κ.λπ. με στόχο την κοινωνική τους απομόνωση.

▶ Λειτουργούν, με την ανοχή και χωρίς ουσιαστικό έλεγχο της πολιτείας, με αδιαφανείς συνθήκες διάφοροι Σύλλογοι με το πρόθεμα "τουρκικός" "τουρκική".

▶ Κυκλοφορούν οκτώ (8) μειονοτικές εφημερίδες και περιοδικά στην τουρκική για ένα πληθυσμό που δεν ξεπερνά για τους ομιλούντες την τουρκική μερικές δεκάδες χιλιάδες, με αρκετούς όμως αναλφάβητους και κάποιες χιλιάδες να έχουν μεταναστεύσει εκτός Θράκης.

Ερώτημα: πως βγάζουν τα έξοδα τους αυτά τα έντυπα με ελάχιστη κυκλοφορία;

Σε αυτή την κατάσταση και όπως έχει διαμορφωθεί τι πρέπει να γίνει;

Η Ελληνική Πολιτεία στο σύνολο της και διακομματικά να λάβει εφαρμοσεί πολιτικές και μέτρα ώστε να επιτευχθούν:

▶ Εθνική αφύπνιση
▶ Εφαρμογή των νόμων του Ελληνικού Κράτους για όλους.

▶ Εφαρμογή των προβλέψεων της Συνθήκης της Λωζάνης για την μουσουλμανική μειονότητα (πομάκους - τουρκογενείς - ρομά).

▶ Ανάδειξη του πομακικού πολιτισμού και της πομακικής γλώσσας με ισότιμη διδασκαλία αυτής στα σχολεία. Εφόσον, σύμφωνα με την εξαγγελία του πρωθυπουργού, στα ΚΕΠ τοποθετηθούν μειονοτικοί υπάλληλοι, κατ'αντιστοιχία και ποσοτική αναλογία να ισχύσει το ίδιο και για τους ομιλούντες την πομακική γλώσσα.

▶ "Απογκετοποίηση" της μειονότητας, αντίθετα με τις επιδιώξεις της Τουρκίας.

▶ Ενσωμάτωση στην ελληνική κοινωνία των ρομά χωριστά από την υπόλοιπη μειονότητα, όπως συμβαίνει με τους ρομά, ασχέτως θρησκευματος, στις άλλες περιοχές της Ελλάδος.

1. IRCICA Ισλαμικό Κέντρο Ερευνών της Ισλαμικής Διασκέψεως, με έδρα την Κωνσταντινούπολη, ιδρύθηκε το 1980

2.Εφημερίδα ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ 16-3-2011 άρθρο για την επίσκεψη Νταβούτογλου στην Ελληνική Θράκη "Ο ΠΡΟΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΘΩΜΑΝΙΑΣ"

4.Μπουλέντ Αρίντς, Υπουργός Επικρατείας και Αντιπρόεδρος της Τουρκικής Κυβερνήσεως, ομιλία την 25 Ιουλίου 2010 στον Εχίνο

5.Κέντρο του τουρκισμού στο Κόσοβο

6.Μπουλέντ Αρίντς, ομιλία την 25 Ιουλίου 2010 στον Εχίνο

7. Ιστορική μάχη του Α'ΠΠ, στα οχυρά του Τσανάκ Καλέ όπου τα τουρκικά στρατεύματα πολεμώντας με τους Γερμανούς, νίκησαν τους συμμάχους

8.Ομιλία-καλωσόρισμα στον Μπουλέντ Αρίντς την 25 Ιουλίου 2010 στον Εχίνο

9.Αχμέτ Νταβούτογλου "Το στρατηγικό βάθος - Η διεθνής θέση της Τουρκίας" (Αθήνα,2010,Ποιότητα), σελ. 200.

10..Σ.Σ. ως "παράγοντες" της μειονότητας αναφέρονται διάφοροι που προωθούν την τουρκική πολιτική ως ενεργούμενα της Τουρκίας, έχουν διατελέσει βουλευτές στην Βουλή των Ελλήνων και συμμετέχουν στα παρανόμως ή με την ανοχή της Ελληνικής Πολιτείας λειτουργούντα "όργανα"- μειονοτικές οργανώσεις.

11.21/9/09 Δήλωση Φαϊκογλου για τουρκικά νηπιαγωγεία, σχολεία κλπ. 17/2/10, 211 εκλεγμένοι μειονοτικοί με επιστολή στα ΥΠΕΞ και ΥΠΕΠΘ ζήτησαν διγλωσσα νηπιαγωγεία

12.Εφημ."ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ"3/10/2010 συνέντευξη "ψευδομουφτή" Α.Μέττε

13.Περιοδικό ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ τεύχος Απριλίου 2011 άρθρο Σεμπαϊδίν Καραχότζα

14.Εφημ. ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ 16 Ιαν 2011, επιστολή των βουλευτών Μάνταντζη και Χ'Οσμάν με την οποία προειδοποιούν την Κυβέρνηση ότι δεν δέχονται την αναγνώριση της πομακικής γλώσσας. Το από 8/6/10 ομόφωνο ψήφισμα του δήμου Μύκης προς την Περιφέρεια ΑΜ-Θ με αίτημα να κοπεί το δελτίο ειδήσεων στην πομακική γλώσσα σε ιδιωτικό Τ/Ο σταθμό.

15.ΤΙΚΑ Τ?RK ??B?RL??? VE KALKINMA ?DARES? BA?KANLI?I (Οργανισμός Ανάπτυξης και Συνεργασίας Τούρκων που αφορά τις Τουρκικές Δημοκρατίες)

17.ZIRAAT BANKA?I η Αγροτική Τράπεζα της Τουρκίας, στην οποία εκχωρήθηκαν από τον Κεμάλ οι δημευθείσες αγροτικές περιουσίες των Ελλήνων της Μ.Ασίας μετά το 1922

18.Εφημ. ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ 16 Ιαν 2011Την 26/9/2011στο χωριό Εύλαος παρουσία των βουλευτών Μάνταντζη και Χ'Οσμάν απαγγέλθηκαν σε "Χατίμ" ποιήματα για το μεγάλο τουρκικό έθνος, 11-13/3/2010 ο Μέττε συνόδευσε 20 μαθητές σε διαγωνισμό απαγγελίας του τουρκικού εθνικού ύμνου στο Κόσοβο κ.ά.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Η ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΜΟΡΑ"

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗ
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Το "Σάρωμα" των Μαφιόζων

Σε ένα καίριο και αποφασιστικό κτύπημα κατά του οργανωμένου εγκλήματος προέβη πρόσφατα (30-3-2011 και μετά) η Ελληνική Αστυνομία, ύστερα από τη μεγαλύτερη μέχρι σήμερα Αστυνομική επιχείρηση, που έλαβαν μέρος εκατοντάδες αστυνομικοί στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πειραιά, Αγρίνιο και Ηράκλειο Κρήτης και αλλαχού, για την εξάρθρωση κυκλωμάτων των νονών της νύχτας, με συντονισμένες ενέργειες και εφόδους που είχαν την "ακρίβεια χειρουργού", σε νυχτερινά μαγαζιά και σπίτια υπόπτων.

Βαρεία ονόματα του υποκόσμου, πληρωμένοι εκτελεστές συμβολαίων θανάτου και μπράβοι βομβιστές έπεσαν στα χέρια της Αστυνομίας, που βρίσκονταν υπό διακριτική παρακολούθηση από τους άνδρες δίωξης του Τμήματος Εκβιαστών της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής αρκετούς μήνες νωρίτερα, ενώ σημαντικά στοιχεία σε βάρος τους προέκυψαν από την καταγραφή τηλεφωνικών τους συνδιαλέξεων. Κατά τις επιχειρήσεις αυτές της Αστυνομίας βρέθηκαν κρησφύγετα με όπλα, συνελήφθησαν δεκάδες κακοποιοί, η δε σχηματισθείσα δικογραφία περιλαμβάνει 217 άτομα συνολικά ως κατηγορουμένους, οι περισσότεροι των οποίων είχαν απασχολήσει στο παρελθόν την Αστυνομία για υποθέσεις προστασίας κέντρων διασκέδασης και εκβιασμούς. Ανάμεσα στους 31 τελικά εμπλεκόμενους συλληφθέντες και παραπεμφθέντες στον Εισαγγελέα, βρίσκονται και εκτελεστές συμβολαίων θανάτου, κυρίως αλλοδαποί, που φέρονται να σχετίζονται με δολοφονίες ιδιοκτητών νυχτερινών μαγαζιών και με εκρήξεις που έγιναν τελευταία σε γνωστά μαγαζιά της περιοχής Αθηνών, στα πλαίσια του "πολέμου" μεταξύ των συμμοριών που πουλάνε προστασία.

Σύμμαχοι και συνεργοί των νονών ήταν και αστυνομικοί ε.ε. σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη (12 τον αριθμό), οι οποίοι επί σειρά ετών συνεργάζονταν με τα κυκλώματα της νύχτας, με το "αζημίωτο", παίρνοντας ποσοστά από τα "νονόσημα" που επέβαλαν τα κυκλώματα στους επιχειρηματίες των κέντρων διασκέδασης, για τις "υπηρεσίες" που προσέφεραν. Επιπλέον, ανάμεσα στους συλληφθέντες αστυνομικούς συμπεριλαμβάνεται και υποστράτηγος ε.α. της Αστυνομίας, ο οποίος βαρύνεται ότι προμήθευε στους νονούς όπλα και εκρηκτικά και κατά περίπτωση εκτελούσε χρέη εισπράκτορα. Φέρεται δε επίσης, ότι διατηρούσε στο όνομα συγγενικού του προσώπου κατάστημα με παράνομο ηλεκτρικό τζόγο, ενώ ερευνάται η συμμετοχή του σε απάτη σε βάρος Τράπεζας και τη διακίνηση πλαστών χαρτονομισμάτων ύ-

ψους 1.500.000 ευρώ, με τη συνεργασία Τραπεζικών υπαλλήλων που εμπλέκονται στην όλη υπόθεση.

Επιπλέον, στο μικροσκόπιο της αστυνομικής έρευνας έχει μπει και υποκλαπείσα συνομιλία ανάμεσα σε δύο πρωτοκλασάτα στελέχη του υποκόσμου, περί προμήθειας με όπλα στην τρομοκρατική οργάνωση "Σέχτα Επαναστατών", από ανθρώπους της νύχτας.

Έστω υπόψιν, ότι η Αστυνομία επέσπευσε την εκδήλωση των ενεργειών και πρόλαβε την τελευταία στιγμή λουτρό αίματος, μεταξύ των συμμοριών της νύχτας, στα πλαίσια του υφισταμένου ακήρυκτου πολέμου για την πλήρη επικράτηση και αποκλειστικότητα στην παρανομία (από τις δύο τουλάχιστον αντιμαχόμενες συμμορίες είχαν προγραφεί συνολικά πέντε "νονοί").

Το Προφίλ της "Καμόρας"

Ειδικότερα, σύμφωνα με τη σχετική ανακοίνωση της Αστυνομίας, τέσσερις συμμορίες αποτελούσαν την ελληνική "καμόρα", που στελεχώνονταν τουλάχιστον από 217 άτομα, ενώ οι ανωτέρω συλληφθέντες ήταν από τα βασικά στελέχη τους (οι τρεις συμμορίες είχαν ως πεδίο δράσης την ευρύτερη περιοχή της Αττικής και η μία στην περιοχή του Αγρινίου). Τρεις από τους επικεφαλής των συμμοριών που κινούσαν όλα τα νήματα της προστασίας μέσα από τις φυλακές (με την ανοχή ή συνέργεια σωφρονιστικών υπαλλήλων), φέρονται από την Αστυνομία ότι ήταν οι ίδιοι γνωστοί σε όλους που έδρασαν πάλι μέσα από τις φυλακές προ διετίας σε υποθέσεις που συγκλόνισαν το πανελλήνιο, με πολύκροτες απαγωγές και αποδράσεις θεαματικές κρατουμένων από τις φυλακές.

Εκτός από την προστασία που ήταν και η βασική εγκληματική δραστηριότητα της ελληνικής "καμόρα", αυτή είχε επεκταθεί και σε μία ευρύτερη πολυποικίλη "γκάμα" συναφών άλλων παρανομιών, όπως απάτες σε τράπεζες, ληστείες, κυκλοφορία πλαστών χαρτονομισμάτων, διακίνηση ναρκωτικών, δουλεμπόριο-διακίνηση λαθρομεταναστών, τοκογλυφίες, δολοφονίες, εκτελέσεις συμβολαίων θανάτου, εκτελέσεις μελών αντιπάλων συμμοριών (ξεκαθάρισμα λογαριασμών), απειλές και εκβιασμοί επιχειρηματιών, εμπρησμοί και βομβιστικές ανατινάξεις κτιρίων, καταστημάτων και επιχειρήσεων, εισπράξεις χρεών, ξέπλυμα βρώμικου χρήματος κ.α. Το πεδίο δράσεως, εκτός από την Αθήνα και Αττική, επεκτεινόταν στη Θεσσαλονίκη, την Κρήτη, την Κόρινθο, το Λουτράκι, την Χαλκίδα και το Αγρίνιο, τα δε παράνομα έσοδα τα νομιμοποιούσαν επενδύοντάς τα σε αγορές ακινήτων και σε διάφορες εταιρείες. Εδώ αξίζει να σημειωθεί, ότι

τις "καλές υπηρεσίες" μιας των συμμοριών χρησιμοποίησε γνωστή τραγουδίστρια, προκειμένου να πάρει από τον πρώην σύντροφό της 500.000 ευρώ που της χρωστούσε. Ρίγη ανατριχίλας τρόμου προκαλεί ο "κατάλογος με τις τιμές" που προέκυψε από χιλιάδες (227.238 τον αριθμό) απομαγνητοφωνημένες-αποκωδικοποιημένες συνομιλίες των μαφιόζων. Όπως, για εκτέλεση (συμβόλαιο θανάτου) : 50.000 ευρώ. Η προστασία για μεγάλα νυχτερινά κέντρα : 3.000-5.000 ευρώ το μήνα, για καφετέριες-χαρτοπαικτικές λέσχες : 1.000 ευρώ το μήνα, για mini market, κυλικεία, Ίντερνέτ καφέ : 500 ευρώ το μήνα, για περίπτερα, λαϊκές αγορές : 400 ευρώ μηνιαίως, για κομμωτήρια-κρεπερί : 200 ευρώ μηνιαίως. Μάλιστα, δεν γλύτωσε από το χαράτσωμα ούτε το κυλικείο του Πανεπιστημίου Αθηνών. Για την ασφάλεια της επικοινωνίας στις συνομιλίες τους, χρησιμοποιούσαν παρατσούκλια και συνθηματικές λέξεις υπό μορφήν κώδικα, εφαρμόζοντας τους κανόνες του μυστικισμού και του συνωμοτισμού π.χ. οι λέξεις : δικηγόροι = εκτελεστές, λαγοί = τα υποψήφια θύματα, το μέλι = η βόμβα, το κρέας = οι κοπέλες του στριπτίζ, ο καφετζής = ο εισπράκτορας και ένα πλήθος άλλων που εκπλήσσουν για τη φαντασία και ευρηματικότητα των δημιουργών τους, πράγμα που χρειάστηκε ειδική εργασία αποκωδικοποίησης για να γίνουν κατανοητές οι συνομιλίες και να συμπεριληφθούν στη σχετική δικογραφία ως αποδεικτικά στοιχεία.

Η παγίωση ανάκαμψης της Ελληνικής Αστυνομίας - Εύσημα

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, ότι η πρωτοφανής στα εγκληματολογικά και αστυνομικά χρονικά η γιγαντιαία επιχείρηση της Αστυνομίας και η διάλυση των συμμοριών της ελληνικής "καμόρα" που σχεδίαζαν να αιματοκυλίσουν τον τόπο, αποτελεί την κορυφαία επιτυχία της Αστυνομίας των τελευταίων ετών στον τομέα της καταστολής του βαρέως και οργανωμένου εγκλήματος. Μάλιστα δε, με τρόπο αθόρυβο και αναίμακτο, χωρίς να "ανοίξει μύτη", λόγω της επικινδυνότητας της προσωπικότητας των δραστών και με δεμένες και τεκμηριωμένες τις κατηγορίες κατά τρόπο επαγγελματικά και επιστημονικά αδιάσειστο. Και δεν μπορεί την επιτυχία αυτή να την επισκιάσει, παρά την ανεπιτυχή προσπάθεια ορισμένων ΜΜΕ και δημοσιογράφων, το γεγονός ότι δώδεκα ε.ε. και ε.α. αστυνομικοί, μεταξύ των οποίων και ένας Υποστράτηγος, φέρονται ως εμπλεκόμενοι στην υπόθεση, γιατί λαμπρύνεται από τον διαφαινόμενο διακαή πόθο της υγιούς πλειοψηφίας των αστυνομικών και της ηγεσίας τους, φυσικής και πολιτικής, να προχωρήσουν απτόητοι στην "αυτοκάθαρση" με οποιοδήποτε κόστος. Η επιτυχία αυτή ήταν το επιστέγασμα της θέλησης και των προσπαθειών της Αστυνομίας να εξέλθει από τα τάρταρα της απαξίωσης που άδικα την είχαν κατακρημνίσει αυτοί που απεργάζονται την κατάλυση του κράτους και την αποσύνθεση της κοινωνίας, ιδίως μετά τα γεγονότα της Αθήνας του Δεκεμβρίου του 2008, όπου είχε εγκαταλειφθεί η Αστυνομία στην τύχη της "λιθοβο-

λούμενη" από παντού. Με βήματα σταθερά και μεθοδικά, προέβη στην ανασύνταξη των δυνάμεών της, την αναδιοργάνωση του μηχανισμού ασφαλείας, δραστηριοποιώντας στο έπακρο τα στελέχη της και το προσωπικό της, και επιτυγχάνοντας την αγαστή συνεργασία όλων των υπηρεσιών ασφαλείας του ευρύτερου τομέα, με συνέπεια, τα αποτελέσματα όχι μόνο να είναι θετικά, αλλά επιπλέον εντυπωσιακά, θεαματικά και αναπόφευκτα και τούτο, διότι δεν είναι τυχαίες οι επίσης μεγάλες επιτυχίες της Αστυνομίας κατά το τελευταίο διάστημα στον τομέα του οργανωμένου εγκλήματος με τη θετική μάλιστα συμβολή των ομάδων ΔΙΑΣ αλλά και στον τομέα της εγχώριας τρομοκρατίας (εξάρθρωση των τρομοκρατικών οργανώσεων "Επαναστατικός Αγώνας" και "Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς").

Έτσι με τις επιτυχίες της αυτές η Ελληνική Αστυνομία εκτοξεύει προς τα έξω και δυναμικά προς όλες τις κατευθύνσεις ένα τηλαυγές μήνυμα : ότι υπάρχει και είναι παρούσα και ότι όσο μεγάλα και "καλοστημένα" και αν είναι τα οργανωμένα εγκλήματα και οι σχετικές υποθέσεις, οποιοδήποτε και αν μετέχουν σε αυτά, τελικά αποκαλύπτονται και λογοδοτούν στη δικαιοσύνη.

Επιπλέον, με τον τρόπο αυτό η Αστυνομία συντελεί στην εμπέδωση του ήδη κλονισμένου από την έξαρση της εγκληματικότητας αισθήματος ασφαλείας του απλού πολίτη, αναπερνάει το ηθικό του αστυνομικού προσωπικού, επανορθώνει το κύρος της και εξυπνώνει το γόητρό της στην ελληνική κοινωνία.

Αναμφισβήτητα, οι μεγάλες αυτές επιτυχίες της ΕΛ.ΑΣ που προαναφέρθηκαν, πιστώνονται στην φυσική ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας με επικεφαλής τον Αρχηγό αυτής Αντιστράτηγο κ. Ελευθέριο Οικονόμου, (αξιωματικό ικανό, με ευρύτατη αντίληψη για το ρόλο και την κοινωνική αποστολή μιας σύγχρονης Αστυνομίας και που διακρίθηκε στο παρελθόν κατά την εξάρθρωση της εγχώριας τρομοκρατίας 17Ν και ΕΛΑ), και τον Υπαρχηγό Αντιστράτηγο κ. Ιωάννη Ραχωβίτσα (αξιωματικό δοκιμασμένο στο "πεζοδρόμιο" με πλούσιες εμπειρίες και περγαμηνές στη δίωξη του οργανωμένου εγκλήματος, εμπνευστή και δημιουργό της επιτυχημένης ομάδας μοτοσυκλετιστών ΔΙΑΣ της Αστυνομίας). Οπωσδήποτε όμως θα πρέπει να πιστωθούν και στην ανανεωμένη μετά τις πρόσφατες κρίσεις - προαγωγές - μετακινήσεις ηγεσία της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής με επικεφαλής τον Διοικητή της Υποστράτηγο κ. Ιωάννη Δικόπουλο και τους Υποδιοικητές βοηθούς του Ταξίαρχους κ.κ. Δημήτριο Σοφίο, Γεώργιο Σαλαμούρα και Δημήτριο Παπαδάκη (όλοι τους λαμπροί αξιωματικοί, "μπαρουτοκαπνισμένοι" στη δίωξη του εγκλήματος με ζηλευτή δράση και πλούσιο απολογισμό), για την άψογη υλοποίηση του σχετικού σχεδίου των επιχειρήσεων κατά τρόπο αθόρυβο, εχέμυθο, συντονισμένο, με ταχύτητα, ακρίβεια, επαγγελματική επάρκεια και προ παντός αναίμακτα, λαμβανομένου υπόψιν της σοβαρότητας και της

επικινδυνότητας της αποστολής, λόγω της προσωπικότητας των δραστών, το γιγαντιαίο και εκτεταμένο των επιχειρήσεων και της απόστασης των διαφορετικών τόπων ενέργειας σε πανελλήνιο εύρος.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους, αξίζουν θερμά συγχαρητήρια, τόσο στην πολιτική και φυσική ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας όσο και στην ηγεσία της Ασφάλειας Αττικής και τους προϊσταμένους των καθ' ύλην και κατά τόπον αστυνομικών υπηρεσιών και γενικότερα σε όλο το αστυνομικό προσωπικό που συνέβαλε καθ' οιονδήποτε τρόπο στις μεγάλες και εντυπωσιακές αυτές επιτυχίες στην πάλη της Αστυνομίας με το οργανωμένο έγκλημα.

Γενικευμένη η διάβρωση - "Παρακράτος" - Μέτρα άμεσα

Είναι πλέον γεγονός, ότι ο ακήρυκτος πόλεμος μεταξύ των συμμοριών της νύχτας καλά κρατεί την τελευταία δεκαετία, με κορύφωση την τριετία 2005-2008, όπου έγιναν 16 εκτελέσεις "νονών" της νύχτας σε ένα ανελέητο μακελειό επικράτησης, πράγμα που επρόκειτο να επαναληφθεί και τώρα, αλλά απέτρεψε η Αστυνομία. Και όλα αυτά συμβαίνουν μέσα στους κόλπους μιας κοινωνίας που τα δέχεται παθητικά και ενός κράτους ανύπαρκτου να αντιδράσει διευκολύνοντας μάλιστα στην άνθηση του φαινομένου με την ανοχή ή συμμετοχή επίορκων κρατικών λειτουργών και άλλων υπαλλήλων τεταγμένων για τη δίωξή του (αστυνομικών, σωφρονιστικών υπαλλήλων, τραπεζικών κ.λ.π.). Είναι αδιανόητο να οργανώνονται, χωρίς καμία ενόχληση, τα βαρέα εγκλήματα του είδους αυτού μέσα από τις φυλακές της χώρας και να διευθύνεται η διάπραξή τους από τους ίδιους "αρχινοούς" κατά παρόμοιο τρόπο, όπως έγινε με την περίπτωση απαγωγής-ομηρίας του γνωστού εφοπλιστή και άλλων σοβαρών εγκλημάτων συναφών που εξιχνιάστηκαν.

Και το γεγονός αυτό στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να μας εμβάλει σε ιδιαίτερες ανησυχίες και προβληματισμούς, γιατί δεν πρόκειται για απλές σπείρες κακοποιών, οι εξαρθρωθείσες από την Αστυνομία, αλλά για οργανωμένα δίκτυα δίκην "μαφίας", πολυπλόκαμης, με παράνομη και εγκληματική δραστηριότητα, πολυσχιδή και πολυειδή, που προϋποθέτει διάβρωση του κοινωνικού ιστού σε όλα τα επίπεδα. Διάβρωση που αγγίζει το ίδιο το κράτος και προδίδει μια βαθειά άρρωση και προβληματική κατάσταση ανόμων σχέσεων, αφού επέτρεπε με άνεση και ανενόχλητα τη συσσώρευση υψηλού μεγέθους κεφαλαίων από πολλαπλές και ποικίλες έκνομες δραστηριότητες (αίμα, φόννοι, κλοπές, εκβιάσεις, απάτες κ.λ.π.) και την μετέπειτα χρησιμοποίηση των εσόδων αυτών σε νόμιμες επενδύσεις (αγορά ακινήτων, νυχτερινών κέντρων και άλλων επιχειρήσεων κ.λ.π.).

Πράγματι, πρόκειται για το άνοιγμα ενός από τα μεγαλύτερα (ίσως και το μεγαλύτερο) αποστήματα του δημοσίου βίου των τελευταίων δεκαετιών, θυμίζοντας

Σικάγο της εποχής του Αλ Καπόνε, καθόσον η σπείρα είχε επιτύχει διασυνδέσεις με κλιμάκια του κρατικού μηχανισμού, των τομέων δίωξης και τιμωρίας του εγκλήματος και του σωφρονιστικού συστήματος της χώρας.

Απετέλεσε μία μορφή άρτια οργανωμένου εγκλήματος αδίστακτων-επαγγελματιών κακοποιών, διαθέτοντας επαρκή και βαρύ οπλισμό και εξοπλισμό σύγχρονης τεχνολογίας και άφθονο, ανατροφοδοτούμενο και αναπαραγόμενο χρήμα, που "έλυνε" και "έκλεινε" στόματα, εξαγόραζε συνειδήσεις και επέβαλε το νόμο της σιωπής και της συνεργασίας, διευκολύνοντας τις συμμορίες να δρουν εν είδει παρακράτους και να μεταβάλουν τις φυλακές του κράτους σε "Στρατηγεία" των εγκληματικών τους δραστηριοτήτων, ανενόχλητα. Ενώ από την άλλη πλευρά, στο όνομα ενός κακώς εννοούμενου φιλοπροοδευτισμού και εκδημοκρατισμού, να προστατεύονται από τον ισχύουσα νομοθεσία σε τρόπο ώστε κανένα, μα κανένα ΜΜΕ, έντυπο ή ραδιοτηλεοπτικό να τολμά να αναφερθεί ονομαστικά στους δράστες ενός τόσο σοβαρού οργανωμένου εγκλήματος που αποκάλυφθηκε για το φόβο της παράβασης του νόμου "περί ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων"!

Η κατάσταση έχει φθάσει στο απροχώρητο και δεν πάει άλλο. Η κοινωνία οδηγείται στην καταστροφή από ένα πολιτικό σύστημα που 10ετίες τώρα κυβερνά έχοντας φθαρεί, βουτηγμένο σε ένα βούρκο οικονομικών σκανδάλων και διαφθοράς και πρέπει αμέσως να αφυπνισθεί και να αντιδράσει. Να εξαναγκάσει πιέζοντας την πολιτική ηγεσία να λάβει δρακόντεια νομοθετικά μέτρα (ποινικά, αστικά, διοικητικά) για την πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος, λύνοντας παράλληλα τα χέρια της Αστυνομίας για ευρύτερη επαγγελματική δράση χωρίς υπερβολές και ακρότητες. Μέτρα που θα προβλέπουν άμεση αποβολή των επίορκων κρατικών υπαλλήλων και δημεύσεις των περιουσιών που δεν δικαιολογούνται, μαζί με τις ανάλογες εξοντωτικές πειθαρχικές και διοικητικές κυρώσεις. Αυτονόητο είναι ότι τα ληπτέα μέτρα θα στοχεύουν στην επανεξέταση του νόμου περί "ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων", γιατί ως έχει, προστατεύει τους κακοποιούς και όχι την κοινωνία. Όπως επίσης και στην άμεση τροποποίηση και την αναπροσαρμογή του στις νέες (επί το επικινδυνότερον διαμορφωθείσες) σύγχρονες συνθήκες εγκληματικότητας, ξεπερασμένου πλέον από τις εξελίξεις ισχύοντος νόμου περί "οπλοφορίας, οπλοχρησίας των αστυνομικών". Η νομοθετική αυτή ρύθμιση θα αποβλέπει στην ενίσχυση και επαύξηση της αυτοπροστασίας τους, του αξιόμαχου και της αυτοπεποίθησης κ.λ.π. αυτών, γιατί με τον ισχύοντα νόμο ως έχει οι αστυνομικοί "άγονται ως πρόβατα επί σφαγής" κατά τις ένοπλες αναμετρήσεις τους με τους κακοποιούς στη διαρκή πάλη τους κατά του εγκλήματος. Μιας πάλης αδυσώπητης, στο βωμό της οποίας έχουν χύσει άφθονο αίμα και πολλές φορές άδικα, όπως π.χ. πρόσφατα η άναδρη δολοφονική εκτέλεσε με καλάσνικοφ των δύο νεαρών αστυνομικών της ομάδας ΔΙΑΣ στην περιοχή του Ρέντη, από αδίστακτους και διωκόμενους ληστές.

Fukushima

Του Ιωάννη Παπαδάκη

MSc στην Πυρηνική Φυσική & Στοιχειώδη Σωματίδια, Υπ. Διδάκτορας Φυσικών Επιστημών

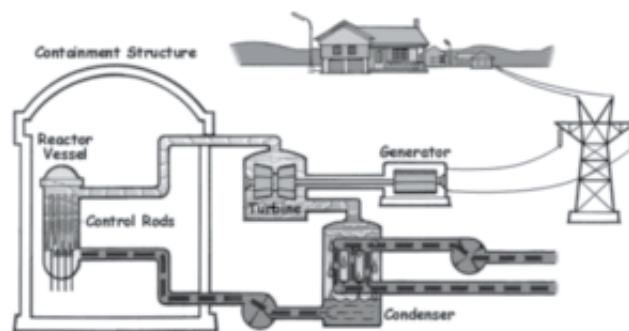
Το πυρηνικό εργοστάσιο Fukushima I, αποτελεί ένα ηλεκτροπυρηνικό κέντρο στην πόλη Okuma. Η Fukushima, κατασκευασμένη από την General Electric στα τέλη της δεκαετίας του 1960, είναι ένα από τα κύρια πυρηνικά κέντρα της Ιαπωνίας. Και οι έξι αντιδραστήρες του κέντρου είναι τύπου BWR (Boiling Water Reactor). Ο πρώτος εξ αυτών, που είναι και ο πιο παλιός, άρχισε επισήμως την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας τον Μάρτιο του 1971 και η ημερομηνία σβησίματός του ήταν προγραμματισμένη για τον Μάρτιο του 2011. Η διαχειρίστρια εταιρία και των δύο κέντρων είναι η TEPCO (Tokyo Electric Power Company).

Τον Μάρτιο του 2011, εξαιτίας του σεισμού του Sendai, μεγέθους 9 Richter, το κέντρο υπέστη σοβαρές ζημιές, που έθεσαν εκτός λειτουργίας το σύστημα ψύξης. Περίπου 24 ώρες αργότερα, κατά την διάρκεια ενός μετασεισμού έλαβε επιπλέον χώρα μία έκρηξη στα βοηθητικά κτίρια του αντιδραστήρα 1, που ήταν ένας από τους τρεις σε λειτουργία κατά τη διάρκεια του σεισμού (οι 1,2 και 3), οι οποίοι και είχαν κλείσει αυτόματα με μια διαδικασία που αποκαλείται SCRAM. Αντίθετα οι αντιδραστήρες 4,5 και 6 ήταν ανενεργοί λόγω συντήρησης. Τις επόμενες μέρες καταγράφηκε έκρηξη και στους αντιδραστήρες 2 και 3 και εκδηλώθηκε φωτιά στην δεξαμενή αποθήκευσης του πυρηνικού καυσίμου κοντά στον σβηστό αντιδραστήρα 4. Η ραδιενέργεια στο εσωτερικό της αίθουσας ελέγχου του κτιρίου 4 ανέβηκε τότε τόσο ψηλά ώστε κατέστη αδύνατη η εργασία ή ακόμα και η παραμονή για πολύ στον χώρο. Όλες οι εκρήξεις προκλήθηκαν λόγω συγκέντρωσης υδρογόνου. Ενώ το περίβλημα των αντιδραστήρων 1 και 3 παρέμεινε άθικτο, στην περίπτωση του αντιδραστήρα 2 το κυρίως περίβλημα είναι πιθανό να έχει υποστεί βλάβη.

Το ατύχημα κατέστησε αναγκαία τη κήρυξη κατάστασης εκτάκτου ανάγκης και την εκκένωση από κατοίκους σε ακτίνα αρχικά 3km, που επεκτάθηκε στα 10km και αμέσως μετά στα 20km για να φθάσει τελικά τα 30km. Ο συνολικός αριθμός των ατόμων που απομακρύνθηκε ανέρχεται περίπου στις 200,000. Σε ακτίνα 30km συστήθηκε στους κατοίκους να παραμείνουν στα σπίτια τους και δημιουργήθηκε μια ζώνη απαγόρευσης πτήσεων. Στις δύο πρώτες μέρες τουλάχιστον 11 άτομα τραυματίστηκαν, παρουσίασαν δυσφορία και μεταφέρθηκαν σε νοσοκομεία εξαιτίας υψηλών δόσεων ακτινοβολίας. Τις τελευταίες μέρες υπάρχουν και νεκροί και τα νέα φθάνουν με καταγιστικούς πλέον ρυθμούς.

Δεν γνωρίζουμε αν οι Ιάπωνες θα κατορθώσουν να αποτρέψουν την τήξη του αντιδραστήρα της Φουκουσίμα σώζοντας έτσι τη χώρα τους από μια καταστροφή που θα είναι ασύγκριτα μεγαλύτερη από εκείνη που προκλήθηκε από το σεισμό και το τσουνάμι. Όλοι, όμως, επιβεβαιώσαμε αυτές τις μέρες ένα γεγονός: την αντίθεση ανάμεσα στην αξιοθαύμαστη ψυχραιμία του ιαπωνικού λαού και την πολύ λιγότερο αυτοκυριαρχία των Δυτικών. "Το παράδοξο της υλικής προόδου και της τεχνολογίας - έγραψε η Wall Street Journal σε ένα από τα καλύτερα σχόλια της - είναι ότι φαίνεται να

γινόμαστε τόσο πιο επιφυλακτικοί απέναντι στο ρίσκο όσο πιο ασφαλείς μας κάνει να αισθανόμαστε η πρόοδος". Από τη μία πλευρά, το ότι έχουμε επιτύχει εξαιρετικά επίπεδα ευημερίας και ασφάλειας οφείλεται ακριβώς στην τεχνολογική και επιστημονική πρόοδο: συνήθως υποκρινόμαστε ότι δεν το γνωρίζουμε, όμως η καθημερινή ζωή στις κοινωνίες των περασμένων αιώνων ήταν απείρως πιο αβέβαιη, σκληρή και σύντομη, κάτι που πλέον δεν ισχύει σε μεγάλο βαθμό στις βιομηχανοποιημένες κοινωνίες του σήμερα. Από την άλλη πλευρά, έχοντας επιτύχει αυτά τα επίπεδα ευημερίας και ασφάλειας φαίνεται να θέλουμε να απαρνηθούμε και τους κινδύνους που είναι σε κάθε περίπτωση ενδογενείς στην τεχνολογικο-επιστημονική εξέλιξη.

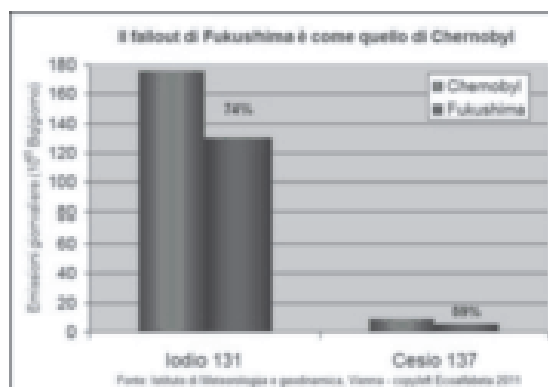
Είναι σωστό να τίθενται ζητήματα σχετικά με το άτομο και τους κινδύνους του, να απαιτείται ο απολογισμός των ατυχών συμβάντων και και η αποτροπή τυχόν λαθών, η διενέργεια ελέγχων, και η καλλίτερη δυνατή έρευνα και εφαρμογή της τεχνολογίας ασφάλειας. Αλλά είναι επίσης απαραίτητο να μην απαρνηθούμε και την λογική. Χωρίς κίνδυνο και την ανάληψη κινδύνου δεν υπήρξε ποτέ καμία επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος: εκείνη η πρόοδος χάρη στην οποία, στις σύγχρονες βιομηχανικές κοινωνίες, για παράδειγμα, η παιδική θνησιμότητα έχει μειωθεί και οι άνθρωποι ζουν πολύ περισσότερο από πριν. Δεν υπάρχει σε καμία περίπτωση κοινωνική δυναμική που να μη φέρει κινδύνους. Γιατί δεν μπορούμε να απαρνηθούμε το άτομο; Διότι ακόμη και αν δεν μπορούμε να απελευθερωθούμε για μεγάλο χρονικό διάστημα από την πετρελαϊκή εξάρτηση, είναι ζωτικής σημασίας να διαφοροποιήσουμε τις πηγές ενέργειας και στο πλαίσιο αυτό η πυρηνική ενέργεια συνιστά μετά το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, την πιο σημαντική πηγή.

Σημειώστε ότι, παρά την επιδείνωση που παρουσίασε η κατάσταση στο κέντρο της Fukushima και παρά τον συναγερμό της κοινής γνώμης, οι κυβερνήσεις των δυτικών χωρών δεσμεύτηκαν μεν, σε διαφορετικούς τόνους η κάθε μία, να αυξήσουν το επίπεδο ασφάλειας στις πυρηνικές εγκαταστάσεις τους, όμως σίγουρα δεν προχώρησαν σε απόρριψη της πυρηνικής τεχνολογίας. Το άτομο ενέχει κινδύνους; Σίγουρα, αλλά μπορούν να γίνουν, και γίνονται, οι κατάλληλες ενέργειες προκειμένου να περιοριστούν και στο μέτρο του δυνατού ακόμα και να μηδενιστούν. Σίγουρα βεβαίως, μηδενικός κίνδυνος δεν μπορεί ποτέ να υπάρξει καθώς πρόκειται για ανθρώπινες κατασκευές. Η απόδειξη γι' αυτό παρέχεται

από την ίδια την Ιαπωνία: η συντριπτική πλειοψηφία των ιαπωνικών πυρηνικών κέντρων ανταπεξήλθε άριστα στο κτύπημα ενός από τους πιο καταστροφικούς, αν όχι του πιο καταστροφικού, σεισμού που βίωσε ποτέ η χώρα του ανατέλλοντος ηλίου.

Θα μπορούσε κανείς να υποστηρίξει ότι η εξάρτηση από το πετρέλαιο (εκτός από το βαρύ οικονομικό κόστος που επιβάλλει σε όσους δεν έχουν κοιτασμάτα του) εμπεριέχει μεγαλύτερους κινδύνους απ' ότι οι πυρηνικοί σταθμοί, από την ειρηνική χρήση της πυρηνικής ενέργειας δηλαδή. Η εξάρτηση για τον ενεργειακό εφοδιασμό, από περιοχές μεγάλης πολιτικής αστάθειας, στην πραγματικότητα συνιστά πηγή τεραστίων κινδύνων. Φανταστείτε να ξεσπάσει ένας νέος πόλεμος στη Μέση Ανατολή και, όπως πολλοί φοβούνται, να γίνει χρήση πυρηνικών όπλων. Το πετρέλαιο της Μέσης Ανατολής θα καταστεί ξαφνικά μη διαθέσιμο. Ποιος θα ήταν ο αντίκτυπος για όλους μας;

Συνεπώς το να συζητάμε τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της πυρηνικής ενέργειας είναι θεμιτό και απαραίτητο. Αυτό που δεν ταιριάζει όμως είναι έλλειψη λογικής αυτών που απαιτούν το ανέφικτο, δηλ. τον μηδενισμό του ρίσκου που ουσιαστικά σημαίνει το να σταματήσει κάποιος να ζει δεδομένου ότι η ίδια η ζωή συνιστά ρίσκο.

Όμως ποιο είναι το μέγεθος της καταστροφής στη Fukushima από τα μέχρι τώρα στοιχεία; Δυστυχώς η ραδιενεργός διαρροή στην Fukushima είναι πλέον συγκρίσιμη με αυτή του Chernobyl. Οι ημερήσιες εκπομπές Ιωδίου 131 από τους ιαπωνικούς αντιδραστήρες είναι στο 74% συγκριτικά με αυτές του Ουκρανικού πυρηνικού κέντρου, και εκείνες του Καισίου 137 στο 59%. Το Chernobyl ωστόσο καιγόταν για 10 μέρες, ενώ η καταστροφή στην Ιαπωνία συνεχίζεται για περισσότερες από 15 μέρες και προς το παρόν δεν φαίνεται ότι θα τελειώσει σύντομα. Αυτά τα δεδομένα δείχνουν ότι η Fukushima είναι πλέον ατύχημα κατηγορίας 7. Η μη αναγνώριση αυτού του γεγονότος οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην διστακτικότητα των κυβερνήσεων, των επιτροπών ατομικής ενέργειας και των πυρηνικών lobbies. Στο Chernobyl υπήρχαν 180 τόνοι πυρηνικού καυσίμου την στιγμή που στην Fukushima η ποσότητα του πυρηνικού καυσίμου είναι σχεδόν δεκαπλάσια, 1760 τόνοι.

Βάσει αυτών των στοιχείων είναι προφανές ότι το ατύχημα στην Fukushima είναι το πιο άσχημο τεχνολογικό ατύχημα όλων των εποχών. Είναι αυτονόητο ότι η υγεία των ανθρώπων που εργάζονται αυτή την στιγμή για την αποκατάσταση της ασφάλειας στο πυρηνικό εργοστάσιο διατρέχει σοβαρότατο κίνδυνο. Όπως επίσης είναι φανερό ότι θα επηρεαστεί και η υγεία των κατοίκων των κοντινών

περιοχών αν και είναι δύσκολο να πει κανείς σε πιο βαθμό ή ακόμα και να προσδιορίσει τον χρόνο εμφάνισης των συμπτωμάτων των αυξημένων δόσεων ραδιενέργειας.

Σύμφωνα με τον επικεφαλής της ομάδας αποκατάστασης της ασφάλειας η κατάσταση θα χρειαστεί μήνες αν όχι χρόνια για να αποκατασταθεί πλήρως. Δήλωση όχι και όσο αισόδοξη.

Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η φωτιά που εκδηλώθηκε στο Chernobyl εκτόξευσε στον αέρα ένα μείγμα ραδιενεργών ισοτόπων, ενώ αντίθετα οι ατμοί της Fukushima συνίστανται κυρίως από Ιώδιο 131 και Καισίο 137, που είναι και τα πιο βλαπτικά ισότοπα για την υγεία.

Παρόλο που το Ιώδιο 131 θα μειωθεί στο 1/1000 σε περίπου 80 μέρες, για το Καισίο θα χρειαστούν 300 χρόνια. Συνήθως ο καρκίνος του θυροειδούς εμφανίζεται στα παιδιά 10 χρόνια μετά την έκθεση. Το Καισίο 137 εναποτίθενται στους μυς του ανθρώπινου σώματος όπου μπορεί να παραμείνει για δεκάδες μέρες. Επιπλέον απορροφάται από τα φυτά παραμένοντας στο οικοσύστημα για πολύ καιρό.

Το ερώτημα που πλανάται είναι το αν θα μπορούσε να αποφευχθεί το ατύχημα αυτό. Το πρόβλημα με το συγκεκριμένο εργοστάσιο ξεκίνησε από τον καιρό του σχεδιασμού του. Τοποθετήθηκε δίπλα στην ακτογραμμή, την στιγμή που ήταν γνωστό ότι η Ιαπωνία είναι σεισμογενής χώρα και πλήττεται από τσουνάμι. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο, το εργοστάσιο είτε δεν θα έπρεπε να κατασκευαστεί εκεί, είτε θα έπρεπε να βρίσκεται σε μια υπερυψωμένη τοποθεσία όπου δεν θα μπορούσαν να το φθάσουν τα κύματα ενός ενδεχόμενου τσουνάμι. Η κατασκευή των αναχωμάτων για τσουνάμι 6 μέτρων μόνο γέλωτα μπορούν να προκαλέσουν. Όμως τα προβλήματα συνεχίστηκαν και μετά την ολοκλήρωση της κατασκευής το 1971. Είναι χαρακτηριστικό το ότι η εταιρία παραποίησε τα δεδομένα που αφορούσαν την ασφάλεια του κέντρου. Μάλιστα το 2002 ο πρόεδρος και τέταρτος manager του ενεργειακού κολοσού υπέβαλε την παραίτησή του εξαιτίας του σκανδάλου που είχε ξεσπάσει. Το 2006 ζητήθηκε από την ιαπωνική κυβέρνηση η επανεξέταση των δεδομένων ασφάλειας διότι ήταν εμφανέστατα λανθασμένα. Και δεν είναι μόνο αυτό. Εκτός από την απάτη, υπήρχαν και νεκροί εργάτες και ήδη από την δεκαετία του '80 κατεγράφησαν ατυχήματα στο συγκρότημα με συνέπεια την διαφυγή ραδιενεργού ατμού και υγρών στο περιβάλλον. Τα Wikileaks, που κατηγορούν την Ιαπωνία, επιβεβαιώνουν ότι το Τόκιο γνώριζε για τον πυρηνικό κίνδυνο. Θα πρέπει να αναγνωρίσουμε όμως ότι η διαδικασία SCRAM λειτούργησε και οι αντιδραστήρες έσβησαν όπως ήταν σχεδιασμένο. Το πρόβλημα δημιουργήθηκε από την διακοπή της ηλεκτρικής παροχής.

Η δρομολογούμενη κατασκευή πυρηνικών εργοστασίων στην Τουρκία, στον απόηχο της κρίσης στην Ιαπωνία, επαναφέρει στο προσκήνιο τις συζητήσεις για το κατά πόσο είναι ασφαλής μια τέτοια επένδυση και εάν συνιστά απειλή για τη χώρα μας. Οι πυρηνικοί επιστήμονες εμφανίζονται υπέρ της κατασκευής, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, ενώ την ίδια ώρα οι εκπρόσωποι των οικολόγων αντιδρούν σθεναρά, χαρακτηρίζοντας την εν λόγω κίνηση μείζονα απειλή τόσο για τη χώρα μας όσο και για την Κύπρο

Η συνεργασία Τουρκίας και Ρωσίας στην κατασκευή αντιδραστήρα στο Akkuyu δεν θα αποτελέσει πυρηνική απειλή για την Ελλάδα, αν τηρηθούν οι προδιαγραφές ασφάλειας που προβλέπονται. Άλλωστε στην περιοχή μας δεν έχουμε tsunami και οι σεισμοί, όπως απέδειξε η ιαπωνική εμπειρία, αντιμετωπίζονται επαρκώς. Εκτός των άλλων είναι μάλλον δύσκολο με τις παρούσες συνθήκες να σταματήσει η εν λόγω επένδυση. Η ρωσική εταιρία ΖΑΟ Atomstroyexport, που ειδικεύεται στην κατασκευή αντιδραστήρων, θα διαχειρίζεται 100% το πρότζεκτ της κατασκευής του πυρηνικού κέντρου που θα διαρκέσει περίπου 7 χρόνια. Επίσης σύμφωνα με τον πρόεδρο της Rosatom, Sergei Kiriyenko, 'είναι η πρώτη φορά που η Ρωσία όχι μόνο κατασκευάζει ένα πυρηνικό κέντρο, όπως έκανε στην Ινδία και στο Ιράν, αλλά το οικειοποιείται κιόλας'. Εννοείται ότι η κατασκευή αυτή προϋποθέτει πολιτική σταθερότητα στην περιοχή για τα επόμενα 30 χρόνια ώστε να διασφαλιστεί η άρτια λειτουργία της. Εκτός των άλλων η σημερινή τεχνολογία παρέχει αυξημένη ασφάλεια σε σχέση με την ασφάλεια που παρέχονταν στους αντιδραστήρες τύπου BWR. Επιπλέον η άνοδος των τιμών του πετρελαίου στις διεθνείς αγορές λόγω της αστάθειας στο αραβικό κόσμο, η δυσκολία προμήθειας μεθανίου από το Ιράν και κυρίως κρίσεις όπως αυτές μεταξύ της Ουκρανίας και της Ρωσίας, από την οποία η Τουρκία προμηθεύεται το 60% του μεθανίου που καταναλώνει, είναι τα στοιχεία που συνέβαλλαν στην αποφασιστική κίνηση της τουρκικής κυβέρνησης προς την πυρηνική ενέργεια. Συνεπώς το όλο σχέδιο είναι στρατηγικής σημασίας για την Τουρκία και ακριβώς γι' αυτό θεωρούμε ότι είναι δύσκολο να κάνει πίσω. Ο τούρκος Υπουργός Ενέργειας, Taner Yildiz, δήλωσε άλλωστε στις 13 Μαρτίου, στη διάρκεια μιας επίσκεψης στην τουρκική Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας (TAEK): **'είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε την κατασκευή των πυρηνικών συγκροτημάτων μας στην Τουρκία'**, προσθέτοντας ότι η TAEK παρακολουθεί όλες τις εξελίξεις διεξάγοντας αναλύση των κινδύνων. **'Θα στείλουμε τους πυρηνικούς μηχανικούς μας στα μεγαλύτερα διεθνή ιδρύματα προκειμένου να εκπαιδευτούν'**.

Όμως ένα σημαντικό στοιχείο του πρότζεκτ στο Akkuyu είναι και ο τύπος του αντιδραστήρα που επελέγη από την κυβέρνηση. Πρόκειται για τον καναδικό Candu (Candium Deuterium Uranium) που είναι όμοιος με εκείνον που χρησιμοποιεί το Πακιστάν στη παραγωγή πυρηνικών όπλων.

Όμως μπορεί η χώρα μας να διαχειριστεί ένα πυρηνικό εργοστάσιο; Δυστυχώς η απάντηση είναι αρνητική. Καταρχάς, η κατασκευή ενός πυρηνικού εργοστασίου απαιτεί εξειδικευμένο προσωπικό το οποίο δεν υπάρχει στην Ελλάδα. Υπάρχουν αξιόλογοι επιστήμονες, όμως δεν φθάνουν. Από την άλλη υπάρχει η σθεναρή αντίθεση του ελληνικού λαού στην πυρηνική ενέργεια που δεν ευνόησε την παραγωγή αυτού του απαραίτητου στελεχειακού δυναμικού. Βεβαίως τίθεται και το ερώτημα κατά πόσο είναι οικονομικά συμφέρουσα για την χώρα η κατασκευή και χρήση ενός τέτοιου εργοστασίου έναντι των παραδοσιακών ή και των ανανεώσιμων ακόμα πηγών ενέργειας. Είναι μια πλευρά του ζητήματος που θα πρέπει να εξεταστεί προσεκτικά σε

περίπτωση υπέρβασης των προαναφερθέντων εμποδίων. Σαφώς και υπάρχει το παράδειγμα της Γαλλίας που έχει εξασφαλίσει ενεργειακή αυτάρκεια με χαμηλή τιμή ηλεκτρικής kWh παραγόμενη από τα πυρηνικά της εργοστάσια. Η γειτονική Ιταλία επίσης εξετάζει την εισδοχή της στο πυρηνικό λόμπι, αν και το ατύχημα της Fukushima μπορεί να την κάνει να αναθεωρήσει, τουλάχιστον για βραχεία περίοδο, τα σχέδιά της.

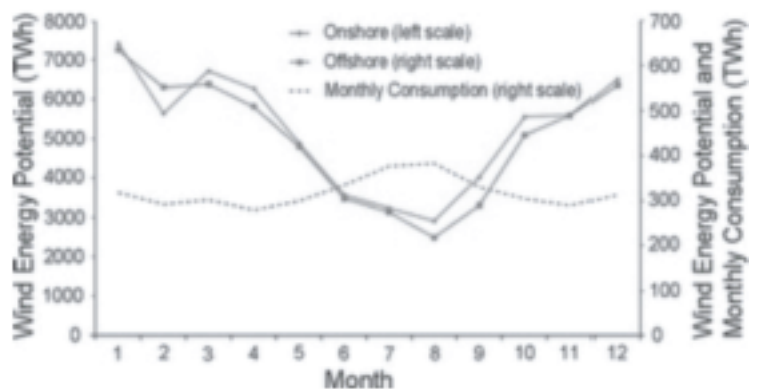
Συμπλήρωμα

Το ανεκμετάλετο αιολικό δυναμικό (Βλέπε Γράφημα 1 στη σελίδα 47)

Στο γράφημα παρουσιάζεται η εν δυνάμει ετήσια παραγωγή ενέργειας ανά χώρα περιοριζόμενη σε εγκαταστάσεις με συντελεστή απόδοσης > 20%. (Α) Onshore (Στεριά) (Β) Offshore (Θάλασσα) (Πηγή PNAS)

Από το διάγραμμα αυτό φαίνονται οι πολύ μεγάλες δυνατότητες των ΗΠΑ, της Ρωσίας, της Αυστραλίας και του Καναδά (με το κόκκινο και πορτοκαλί χρώμα). Οι ανάγκες τους θα μπορούσαν να καλυφθούν πλήρως με την χρήση της αιολικής ενέργειας. Παρατηρήστε επίσης την τελευταία θέση στην οποία βρίσκεται η Ελλάδα με το σκούρο μπλε χρώμα. Περίπου το 1% της ηλιακής ενέργειας που απορροφάται από την Γη μετατρέπεται σε κινητική ενέργεια στην ατμόσφαιρα η οποία και τελικά χάνεται από την τριβή με την επιφάνεια του πλανήτη. Αν υποθέσουμε ότι η ενέργεια αυτή κατανέμεται ομοιόμορφα σε ολόκληρο τον πλανήτη (δεν είναι έτσι), αυτό σημαίνει ότι παίρνουμε μία μέση ισχύ για την επιφάνεια της Γης περίπου 3,4x10¹⁰W, 22 φορές την τρέχουσα ετήσια κατανάλωση ενέργειας.

Εστιάζουμε στην ενέργεια που μπορεί να μετατραπεί σε ηλεκτρική μέσω παγκόσμια κατανεμημένων συστοιχιών από αιολικές τουρμπίνες και όπως είπαμε εξαιρούνται οι ακατάλληλες για την τοποθέτησή τους περιοχές όπως τα δάση και οι αστικές περιοχές. Επίσης εξετάζουμε μόνο την

περίπτωση τουρμπινών με απόδοση μεγαλύτερη του 20%.

Παρατηρείστε στο προηγούμενο διάγραμμα πως κατανέμεται η εν δυνάμει παραχθείσα offshore και onshore

αιολική ενέργεια συναρτήσει των μηνών του χρόνου (συνεχείς γραμμές) στις ΗΠΑ. Δείτε τώρα και τις ενεργειακές ανάγκες των ΗΠΑ (διακεκομμένη γραμμή). Καθ' όλη σχεδόν την διάρκεια του έτους πλην των καλοκαιρινών μηνών η εν δυνάμει παραχθείσα αιολική ενέργεια υπερκαλύπτει τις ενεργειακές ανάγκες ενός από τα πιο ενεργοβόρα κράτη στον

Βέβαια μερικές τουρμπίνες δεν παράγουν ενέργεια εξαιτίας βλαβών στο δίκτυο.

Η πλήρης λειτουργία των τουρμπινών είναι υψίστης σημασίας σε αυτές τις δύσκολες στιγμές κρίσης για την χώρα.

Σύμφωνα με μια μελέτη της PNAS η μέγιστη δυναμικότητα αιολικής ενέργειας για την Ιαπωνία είναι 570TWh για την onshore και 2700TWh για την offshore.

Αν μόνο το 10% αυτής της ενέργειας ήταν τεχνικά και οικονομικά αξιοποιήσιμο θα επρόκειτο για περίπου 330TWh, δηλ. 15% περισσότερο από την ενέργεια που παράγεται από τα πυρηνικά.

Συνεπώς αν η Ιαπωνία στις δεκαετίες του '70 και του '80 είχε επιλέξει τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, σήμερα θα είχε καθαρή ενέργεια και πολύ λιγότερους μπελάδες.

Ο άνεμος επομένως βγάζει τα νούμερα που χρειάζονται για να αντικαταστήσει τα πυρηνικά στην Ιαπωνία.

Επίσης οι διακυμάνσεις του αέρα είναι μικρότερες απ' όσες μπορεί να θεωρεί κάποιος για δύο λόγους:

1.Η offshore παραγωγή (που θα ευνοούνταν στην Ιαπωνία) παρουσιάζει πολύ μικρότερες διακυμάνσεις από εκείνης στην στεριά. Σε μία περιοχή του Delaware στις ΗΠΑ, η ημερήσια διακύμανση για μία συγκεκριμένη περιοχή στην θάλασσα είναι 3% γύρω από την μέση τιμή σε σχέση με το 24% στην όχθη.

2.Βάζοντας στο σύστημα την συνεισφορά από τουρμπίνες σε διαφορετικές περιοχές οι διακυμάνσεις μειώνονται σημαντικά. Αθροίζοντας όλη την αιολική ενέργεια οι διακυμάνσεις προσλαμβάνουν εάν προβλέψιμο ρυθμό (βλέπε την περίπτωση της Ισπανίας στο διάγραμμα σε πραγματικό χρόνο εδώ), που είναι διαχειρίσιμος εκ των προτέρων χάρη στις μετεωρολογικές προβλέψεις.

κόσμο.

Κοιτάξτε τώρα στο προηγούμενο διάγραμμα τις εκπομπές CO2 οι οποίες προκαλούνται από την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (στοιχεία 2005). Φαντάζεστε τι θα σήμαινε μια επιθετική είσοδος της αιολικής ενέργειας στο σύστημα παραγωγής. Οι στόχοι μείωσης των εκπομπών για το 2020 θα φάνταζαν πλέον αστείοι. Σημειώνεται ότι το γράφημα είναι με στοιχεία του 2005. Στις αρχές του 2006 η Κίνα ξεπέρασε τις ΗΠΑ στις εκπομπές CO2. Επίσης προσέξτε το ότι η κλιμακα στο παραπάνω διάγραμμα είναι ημιλογαριθμική.

Αλλά ας επιστρέψουμε στην Ιαπωνία που είναι στο επίκεντρο (της προσοχής αλλά και στο blog "Επίκεντρο") αυτές τις ημέρες. Η Ιαπωνία βρίσκεται στην τελευταία θέση (σκούρο μπλε χρώμα) σε onshore αιολικές δυνατότητες ενώ αντίθετα σε offshore στο δεύτερο γράφημα είναι πάνω από την μέση. Στον χάρτη αυτό έχουν εξαιρεθεί οι αστικές και οι δασικές περιοχές όπως και οι περιοχές που έχουν μόνιμη παγοκάλυψη. Αυτός είναι και ο λόγος του περιορισμένου αιολικού δυναμικού σε onshore αιολική ενέργεια στην Ιαπωνία. Κάτι αντίστοιχο ισχύει και για την Ελλάδα αλλά εδώ και οι offshore εγκαταστάσεις δεν μπορούν να παράγουν τα μεγέθη της Ιαπωνίας.

Οι τουρμπίνες παραγωγής αιολικής ενέργειας στην Ιαπωνία δεν υπέστησαν ζημιές από το tsunami του σεισμού σύμφωνα με το Ueda Yoshimori, υπεύθυνο της Japan Wind Energy Association. Ακόμα και το θαλάσσιο πάρκο του Kamisu (7 τουρμπίνες των 2MW) που βρίσκεται περίπου 300km από το επίκεντρο δεν υπέστη καμία ζημιά χάρη στον άψογο σχεδιασμό του. (Συνέχεια στη σελίδα 47)

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Του Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου Π.Ν.

Επιτίμου Διοικητού Σ.Ν.Δ.

Δεκέμβριος 2010

ΓΕΝΙΚΑ

Ο 21ος αιώνας αναδεικνύει την Κίνα ως τον κύριο διεκδικητή του τίτλου της υπερδυνάμεως τον οποίο κατέχουν οι Η.Π.Α.. Η αχανής αυτή χώρα (έκταση 9.640.821 τ. χμ), του 1.338.613.000 κατοίκων (92% κινέζοι Χαν και 8% κατανέμεται σε 55 αναγνωρισμένες μειονότητες), με έναν από τους παλαιότερους πολιτισμούς, εξακολουθεί να αυτοπροσδιορίζεται ως υποστηρικτής των αναπτυσσόμενων χωρών και η εξωτερική της πολιτική βασίζεται θεωρητικά στις πέντε αρχές του Τσου Ενλάϊ που είναι η ανάμιξη στις εσωτερικές υποθέσεις άλλων κρατών, μη - επιθετικότητα, ειρηνική συνύπαρξη, ισότητα και αμοιβαία οφέλη. Οι αρχές αυτές της επιτρέπουν την ενάσκηση πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής και την σύναψη σχέσεων ακόμη και με χώρες που θεωρούνται επικίνδυνες από τις Δυτικές χώρες.

Η ανωτέρω προσέγγιση του κόσμου δεν εμπόδισε κατά καιρούς την Κίνα να φθάσει έως την στρατιωτική σύγκρουση για θέματα εδαφικών της διεκδικήσεων (με Ινδία το 1962, με Ρωσία το 1969, με Βιετνάμ το 1979). Από την δεκαετία του 1990 η Κίνα ακολουθεί πολιτική ήπιας διπλωματίας με τους γείτονές της προκειμένου να εξασφαλίσει την απρόσκοπτη οικονομική της άνοδο και να αυξήσει την επιρροή της, ενώ μετέχει σε περιφερειακούς οργανισμούς και διεισδύει σε Ηπείρους (Ασία, Αφρική, Λ. Αμερική) και χώρες με ενεργειακούς πόρους ή στρατηγική θέση.

Με τα συνοπτικά στοιχεία που ακολουθούν επιχειρείται μία συνολική αποτίμηση της πορείας της χώρας, προκειμένου αυτή να συμβάλει στην απάντηση επικαίρων ερωτημάτων όπως το κατά πόσο η Κίνα θα καταστεί η υπερδύναμη του 21ου αιώνας καθώς και με τι τίμημα και επιπτώσεις για την διεθνή κοινότητα.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η κομμουνιστική Κίνα, εξακολουθεί να είναι αυταρχική στο εσωτερικό της (περιορισμοί ελευθερίας τύπου, διαδικτύου, συλλογικής διαμαρτυρίας, θρησκείας, ατομικών δικαιωμάτων), παρά τα σχετικά βήματα προόδου που έχουν συντελεσθεί, λόγω των προσφάτων εσωτερικών κοινωνικο-οικονομικών ανακατατάξεων. Η παντοδυναμία του κόμματος είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη και η διακυβέρνηση της χώρας ελέγχεται από αυτό. Από τα βασικότερα πολιτικά ζητήματα στο εσωτερικό είναι η μείωση του αυξανομένου χάσματος μεταξύ πλουσίων και πτωχών, καθώς και τα κρούσματα κυβερνητικής διαφθοράς. Σύμφωνα με έγκυρες δημοσκοπήσεις (μη κινεζικές), η όλη κυβερνητική δράση και διαχείριση έχει την υποστήριξη του 86% του πληθυσμού.

Είναι γνωστό ότι κατά τις τελευταίες δεκαετίες η ετήσια ανάπτυξη της Κίνας εκφράζεται με διψήφιους αριθμούς, το δημόσιο χρέος της είναι χαμηλό, η τεράστια εσωτερική της αγορά ανέρχεται συνεχώς, οι ξένες επενδύσεις στη χώρα αυξάνονται, ενώ τα ποσά που δαπανά ετησίως για έρευνα και ανάπτυξη είναι της τάξεως των \$ 150 δις (η χώρα διαθέτει περί το 1.000.000 ερευνητές). Η Κίνα αποτελεί την ταχύτερα παγκοσμίως αναπτυσσόμενη οικονομία, με το δεύτερο μεγαλύτερο ΑΕΠ (\$4.99 τρις), αν και το κατά κεφαλήν εισόδημα είναι ακόμη χαμηλό (\$3.700). Το κινεζικό εμπόριο είναι δεύτερο παγκοσμίως (εισαγωγές \$1.01 τρις, εξαγωγές \$ 1.2 τρις), η χώρα είναι μέλος του Παγκοσμίου

Οργανισμού Εμπορίου, ενώ τα αποθέματά της σε ξένο συνάλλαγμα που φθάνουν τα \$2.4 τρις, την κατατάσσουν στην πρώτη θέση στον τομέα αυτό (\$801.5 δις από αυτά, είναι αμερικανικά ομόλογα). Οι ξένες επενδύσεις στο εσωτερικό ανέρχονται στα \$ 92 δις (2008), ενώ οι κινεζικές επενδύσεις στο εξωτερικό έφθασαν τα \$ 52.2 δις το 2008 (6η χώρα παγκοσμίως). Η επισκεψιμότητα της χώρας είναι τέταρτη παγκοσμίως (51 εκ. άτομα ετησίως). Το κράτος κυριαρχεί στις στρατηγικές βιομηχανίες (ενέργεια, βαρεία βιομηχανία) αλλά τα 30 εκατομμύρια των ιδιωτικών επιχειρήσεων αντιπροσωπεύουν σημαντικό ποσοστό του ΑΕΠ (33% σύμφωνα με την People's Daily Online και 70 % σύμφωνα με την Business Week). Ο όγκος συναλλαγών κατατάσσει το χρηματιστήριο της Σανγκάης στην Πέμπτη θέση παγκοσμίως. Επισημαίνεται ότι η τεράστια οικονομική ανάπτυξη της Κίνας επιτυγχάνεται με τίμημα την φθηνή εργασία, την μεγάλη μόλυνση του περιβάλλοντος και την τεράστια εκμετάλλευση φυσικών πόρων.

Η πραγματική συνολική ανεργία στην Κίνα κυμαίνεται περί το 10%, η μεσαία τάξη (άνω των \$17.000 ετησίως), έχει ξεπεράσει τα 100.000.000 άτομα, ενώ οι πλούσιοι (άνω του \$1.5 εκ) εκτιμάται ότι φθάνουν τις 825.000. Το 10% των κατοίκων της Κίνας ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας (το αντίστοιχο ποσοστό του 1978 ήταν 64%), οι αναλφάβητοι φθάνουν στο 7% (το 1950 ήταν 80%), ενώ το μέσο αναμενόμενο όριο ζωής έχει αυξηθεί δραματικά φθάνοντας τα 73 έτη. Η χώρα είναι δεύτερη παγκοσμίως σε κατανάλωση ειδών πολυτελείας, ενώ η διαφορά εισοδήματος μεταξύ αστικών και αγροτικών περιοχών φθάνει το 47%.

Οι θετικές αυτές οικονομικές εξελίξεις αλλάζουν τις κοινωνικές δομές της χώρας αυτής, ενώ ο οικονομικός μαρξισμός σταδιακά εγκαταλείπεται από τις κινεζικές ελίτ. Τα χρήματα δημιουργούν ισχύ και η διαμορφούμενη αυτή νέα κοινωνικο-οικονομική βάση θα επηρεάσει την ποιότητα και ποσότητα της κινεζικής ισχύος, καθώς και τον τρόπο εφαρμογής της. Παρά την καθολική εκτίμηση ότι η Κίνα θα αποτελέσει τον κύριο διεκδικητή του τίτλου της υπερδυνάμεως εντός του 21ου αιώνας, μία σειρά κοινωνικο-οικονομικών ερωτηματικών, χρήζουν διερευνήσεως και παρακολούθησής. Ενδεικτικά τίθενται τα ακόλουθα ερωτήματα:

- Δύναται η Κίνα να εξασφαλίσει τις απαιτούμενες θέσεις εργασίας για έναν πληθυσμό που αστικοποιείται ραγδαία;
- Θα αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το φαινόμενο προβληματικών κρατικών εταιρειών, δίχως να δημιουργηθούν στρατιές ανέργων και δίχως να απαιτηθούν τεράστια ποσά επιχορηγήσεων;
- Δύναται η Κίνα να εξασφαλίσει διαρκή πρόσβαση στις πηγές ενέργειας του εξωτερικού, για την απαιτούμενη προμήθεια των εκθετικά διογκούμενων ποσοτήτων υδρογονανθράκων, για την ανοδική της οικονομία, δεδομένων των παγκοσμίων προβλημάτων και ορίων των φυσικών πόρων;
- Θα εξασφαλισθούν οι απαιτούμενες ποσότητες υδάτων, για τις ραγδαίως αυξανόμενες βιομηχανικές ανάγκες και την παράλληλη ικανοποίηση των αγροτικών αντιστοίχων απαιτήσεων;
- Δύναται το σύστημα υγείας να αντιμετωπίσει τις νέες κοινωνικές απαιτήσεις;
- Θα μεταβληθεί η πολιτική του "ενός τέκνου", καθώς όλο και λιγότεροι εργαζόμενοι στηρίζουν περισσότερους υπερήλικες και με ποιο τίμημα; (ο σημερινός μέσος όρος ηλικιών που είναι 32 θα φθάσει πέραν των 44 κατά το 2040).
- Πως θα διατηρήσει το κομμουνιστικό κόμμα την δικτατορία

και την νομιμοποίησή του δίχως το ηθικό πρόσχημα της κομμουνιστικής επανάστασης; Πιθανή μετάβαση του καθεστώτος σε Δημοκρατία θα είναι ομαλή ή ταραχώδης; Ποιός ο ρόλος των κινεζικών Ενόπλων Δυνάμεων; -Ποιές θα είναι οι θετικές και αρνητικές επιπτώσεις εφαρμογής της τεχνολογίας της πληροφορίας;

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΙΝΑΣ

Στα πλαίσια του δυναμικού σταθεροποιητικού μετασχηματισμού της διεθνούς αγοράς υδρογονανθράκων (πετρέλαιο και φυσικό αέριο), η αύξηση ζήτησεως, λόγω των αναδυομένων μεγάλων δυνάμεων, αλλάζει τους κανόνες και επιφέρει νέες αλληλεπιδράσεις μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών σε επίπεδο ενεργειακής διπλωματίας και νέων στρατηγικών συμμαχιών, με γνώμονα τα εκάστοτε εθνικά συμφέροντα των εμπλεκομένων. Η ενεργειακή ασφάλεια αποτελεί ζωτικό εθνικό συμφέρον κάθε χώρας και πολιτικό θέμα υψηλής προτεραιότητας.

Η ενεργειακή αυτάρκεια της Κίνας αποτελεί προ πολλού παρελθόν, λόγω της διαρκούς αύξησεως του ΑΕΠ (υπολογίζεται περί το 7% για τις επόμενες 2-3 δεκαετίες), της εκβιομηχανήσεως της χώρας, της ραγδαίας αύξησεως του αριθμού αυτοκινήτων και της μειώσεως καταναλώσεως του ρυπογόνου άνθρακος. Με αυξανόμενη ετήσια ζήτηση από 5% έως 7%, εκτιμάται ότι η Κίνα θα ξεπεράσει τις Η.Π.Α. περί το 2025 και θα αποτελέσει τον μεγαλύτερο παγκοσμίως καταναλωτή πετρελαίου, ενώ το 2030 θα τριπλασιάσει τις σημερινές εισαγωγές πετρελαίου, οι οποίες θα φθάσουν τα 12mbd, γεγονός που της επιβάλλει την εξασφάλιση της σταθερότητας του εφοδιασμού της. Ο διαρκής και σταθερός ανεφοδιασμός της Κίνας με υδρογονάνθρακες απαιτεί διαφοροποίηση των πηγών προμηθείας (πέραν της Μ. Ανατολής, το ενδιαφέρον της εστιάζεται κυρίως στην Ρωσία, την Κ. Ασία, την Δ. Αφρική και την Λατινική Αμερική), καθώς και των οδών μεταφοράς τους στην χώρα, με παράλληλη προσπάθεια αύξησεως της εγχώριας παραγωγής πετρελαίου.

Στα πλαίσια των ανωτέρω επιδιώξεων, η Κίνα υπέγραψε τον Μάιο 2010, συμφωνία με την Νιγηρία ύψους πλέον των \$20 δις, για την κατασκευή υποδομών και διυλιστηρίων πετρελαίου, ενώ η Αγκόλα παραμένει ο μεγαλύτερος αφρικανικός προμηθευτής της. Εμφανής είναι η γεωκίνητη επιδίωξη της Κίνας να ελαττώσει κατά το δυνατόν την εξάρτησή της από την Μ. Ανατολή, λόγω της αστάθειας αυτής αλλά και λόγω της έντονης αμερικανικής επιρροής. Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ οι προμήθειες πετρελαίου από την Αφρική εφθάναν το 24% των εισαγωγών κατά το 2003, το 2008 έφθασαν το 30%. Η εξάρτηση της Κίνας από το Ιράν, το οποίο αποτελεί τον τρίτο μεγαλύτερο προμηθευτή πετρελαίου, σχετίζεται με την διαρκή προσπάθειά της για μετριασμό των εκάστοτε μέτρων που επιβάλλει το Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. στην χώρα αυτή.

Το 80% του εισαγομένου πετρελαίου στην Κίνα μεταφέρεται δια θαλάσσης και μάλιστα μέσω των μήκους 1.100 χλμ στενών Malacca, μεταξύ Ινδικού και Ειρηνικού ωκεανού, που αποτελούν την συντομότερη διαδρομή. Πέραν της πειρατείας και τρομοκρατίας, εκτιμάται ότι την Κίνα απασχολεί κυρίως ο αμερικανικός έλεγχος των θαλασσιών οδών και ιδιαίτερα ο ενδεχόμενος αποκλεισμός των εν λόγω στενών.

Στην προσπάθειά της να ανεύρει εναλλακτικές ενεργειακές οδούς, η Κίνα υπέγραψε με την Μπούρμα, τον Ιούνιο 2010, συμφωνία κατασκευής αγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου από την Μπούρμα στην Νοτιοδυτική Κίνα. Ο εν λόγω αγωγός θα μεταφέρει 20 εκ τν. πετρελαίου κατ' έτος, από την Μ. Ανατολή και την Αφρική. Η Κίνα διαπραγματεύεται επίσης την κατασκευή σιδηροδρομικής γραμμής

με την Σγκαπούρη έως το 2015, καθώς και την δυνατότητα κατασκευής αγωγού, οδικού δικτύου και σιδηροδρόμου από τον πακιστανικό λιμένα Gwadar στην δυτική κινεζική επαρχία Xinjiang.

Ο προσανατολισμός προς Δυσμάς αποτελεί την λιγότερο προβληματική ενεργειακή λύση για την Κίνα η οποία ολοκλήρωσε πρόσφατα τον βραχίονα που την συνδέει με τον ρωσικό αγωγό Ανατολικής Σιβηρίας - Ειρηνικού Ωκεανού και θα της παρέχει 15 εκ. τν. πετρελαίου κατ' έτος. Τον Ιούνιο 2010 ο Κινέζος Πρόεδρος Hu Jintao υπέγραψε συμφωνία διπλασιασμού της παροχής πετρελαίου μέσω του αγωγού από το Καζακστάν, έως το 2013. Η ισχυρή ενεργειακή αλληλεξάρτηση Κίνας - Ρωσίας συμβάλλει στην από κοινού προσπάθεια μειώσεως της αμερικανικής επιρροής στην Ασία. Επιπλέον πρόσφατη συμφωνία της Κίνας, αυξάνει την εισαγωγή πετρελαίου από την Βραζιλία στα 200.000 βαρέλια ημερησίως, προκαλώντας αντιδράσεις στο εσωτερικό των Η.Π.Α., με τον ισχυρισμό της υποσκίασεως της αμερικανικής στρατηγικής στην Λατινική Αμερική.

Οι αυξημένες ενεργειακές απαιτήσεις της Κίνας την έχουν μετατρέψει στην πλέον ενεργό δύναμη στην παγκόσμια αγορά φυσικού αερίου. Πέραν της προσπάθειας αναπτύξεως παραγωγής φυσικού αερίου στο εσωτερικό της (έρευνα κοιτασμάτων, μεταφορά αερίου από δυτική επαρχία Ξινγιάνγκ στις ακτές, συμφωνία με Η.Π.Α. για παροχή σχετικής τεχνογνωσίας κ.λ.π.), η χώρα αυτή επεκτείνει την εισαγωγή υδροποιημένου φυσικού αερίου από την Αυστραλία, Μαλαισία, Παπούα Νέα Γουινέα και Κατάρ. Παράλληλα κατασκευάζεται αγωγός μήκους 1.139 μιλίων, ο οποίος θα συνδέει την Κινεζική δυτικότερη επαρχία Ξινγιάνγκ με τα πλούσια σε φυσικό αέριο κράτη της Κεντρικής Ασίας Καζακστάν, Ουζμπεκιστάν, και Τουρκμενιστάν. Με τον τρόπο αυτό η Κίνα αποκτά πρόσβαση στα ίδια αποθέματα φυσικού αερίου τα οποία εκμεταλλεύονται έως τώρα, τόσο η Ρωσία, όσο και η Δύση (αγωγός Nabucco), με ότι αυτό συνεπάγεται μεσοπρόθεσμα σε γεωπολιτικό επίπεδο, για την ιδιαίτερα ασταθή αυτή περιοχή.

Οι ενεργειακοί δρόμοι της Κίνας στον χερσαίο ασιατικό χώρο (σύνδεση με Σιβηρία, σύνδεση με Κ. Ασία και από εκεί στην Μ. Ανατολή), φιλοδοξούν μεταξύ άλλων, να καταστήσουν την χώρα "Πανασιατική ενεργειακή γέφυρα" η οποία θα συνδέει τους ασιατικούς τόπους παραγωγής ενέργειας με τους αντιστοίχους μεγάλους ασιατικούς καταναλωτές (Κίνα, Ιαπωνία, Ν. Κορέα). Η επίτευξη της φιλοδοξίας αυτής θα αυξήσει την ενεργειακή κινεζική ασφάλεια και θα αυξήσει την γεωπολιτική επιρροή του Πεκίνου στην Ασία.

Η διαχείριση των υδάτων μεταξύ γειτονικών κρατών, ενέχει μεταξύ άλλων γεωπολιτική, ενεργειακή και στρατηγική διάσταση, αποτελεί δε μία από τις παραμέτρους ασφαλείας, καθώς και πιθανή αιτία δημιουργίας τριβών και κρίσεων. Η Κίνα διαθέτει 22.000 από τα 45.000 υφιστάμενα μεγάλα φράγματα παγκοσμίως. Οι έμπειρες κινεζικές εταιρείες έχουν αναλάβει την κατασκευή φραγμάτων τόσο σε γειτονικά κράτη όσο και ανά τον κόσμο (ΝΑ, Νότια και Κεντρική Ασία, Μ. Ανατολή, Αφρική, Κ. Αμερική και Ανατολική Ευρώπη). Η έλλειψη επαρκούς νομοθετικού πλαισίου σε πολλές περιοχές προκαλεί περιβαλλοντολογικά και κοινωνικά προβλήματα λόγω αντικανονικής κατασκευής φραγμάτων. Καθώς η ροή μεγάλων ποταμών όπως ο Mekong και ο Salween, μέσω γειτονικών κρατών, ελέγχεται από την Κίνα, σε συνδυασμό με την αναμενόμενη γενική ελάττωση των υδατινών πόρων, καθίσταται προφανές ότι η πολιτική των υδάτων στην ευρύτερη περιοχή της Κίνας θα αποτελέσει κρίσιμο σημείο πίεσεων και ασκήσεως επιρροής.

Η παράλληλη ραγδαία άνοδος (οικονομική, στρατιωτική και τεχνολογική), δύο γειτονικών μεγάλων δυνάμεων, όπως η Κίνα και η Ινδία, με τεράστιους πληθυσμούς, κοινές σφαίρες επιρροής, κοινά σύνορα, διαφορετικών ιδεολογικών και κυβερνητικών δομών και με βεβαρυμένο παρελθόν συγκρούσεων και αμοιβαίων εδαφικών διεκδικήσεων, δημιουργεί ανησυχίες τόσο για το μέλλον της περιοχής, όσο και για την παγκόσμια σταθερότητα. Η Ινδία, όπως και η Κίνα, διατηρεί μεγάλους πληθυσμούς διασποράς στην Αφρική και έχει δεσμούς με την Μ. Ανατολή. Η οικονομική της άνοδος την καθιστά άμεσο ανταγωνιστή της Κίνας στην αναζήτηση φυσικών (κυρίως ενεργειακών) πόρων και η ναυτική της ισχύς αποβλέπει στην παρουσία και τον έλεγχο του Ινδικού ωκεανού από την ανατολική ακτή της Αφρικής έως τα στενά Malacca, περιοχή δηλαδή που επικαλύπτεται με αντίστοιχες επιδιώξεις της Κίνας. Είναι συνεπώς φυσικό επακόλουθο τόσο η σθεναρή υποστήριξη της Κίνας προς το Πακιστάν (υποστήριξη του πυρηνικού της προγράμματος, πολυδάπανα έργα υποδομής κ.λ.π.), όσο και η αμερικανική (ενδεχομένως και η Ρωσική) στήριξη της Ινδίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα του ανταγωνισμού των δύο χωρών για επιρροή στον Ινδικό ωκεανό αποτελεί το κράτος της Σρι Λάνκα, όπου η Ινδία κατασκευάζει σιδηροδρομικό δίκτυο στο βόρειο τμήμα, ενώ η Κίνα αναπτύσσει το λιμάνι Hambantota στο νότιο τμήμα της νήσου και κατασκευάζει επίσης μεγάλο αεροδρόμιο με χορηγία δανείου. Το λιμάνι αυτό θα αποτελέσει κύριο κρίκο ενός δικτύου παρομοίων έργων από την Βιρμανία έως το Πακιστάν, για επέκταση της κινεζικής επιρροής. Η Κίνα διαθέτει συγκριτικό πλεονέκτημα, καθ' όσον η Σρι Λάνκα τηρεί στάση καχυποψίας προς τους Ινδούς οι οποίοι είναι φυλετικά συγγενείς με τους αποσχιστές αντάρτες Ταμίλ. Επιπλέον και παρά την ισχυρή ινδική επιρροή, η Κίνα αναπτύσσει οδικό δίκτυο στο Μπανγκλαντές το οποίο θα συνδέσει την Κίνα και την Βιρμανία με το Μπανγκλαντές και την ινδική υποήπειρο, ενώ στο Νεπάλ αναβαθμίζει τους δρόμους και τις συνδέσεις των συνόρων της προς την χώρα αυτή. Τέλος στο Αφγανιστάν η Κίνα έχει αγοράσει τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως των τεραστίων μεταλλείων χαλκού της χώρας αυτής, ενώ έχει κατακλύσει την αγορά της με φθηνά προϊόντα.

Επί του ζητήματος των πυρηνικών όπλων της Β. Κορέας (η χώρα αυτή απεσύρθη από την συνθήκη μη διαδόσεως των πυρηνικών το 2003), η Κίνα υποστηρίζει την θέση ότι η Β. Κορέα δεν πρέπει να κατέχει πυρηνικά όπλα και έχει αναλάβει συστηματικές διαμεσολαβητικές ενέργειες μεταξύ Η.Π.Α. και Β. Κορέας, προκειμένου να αποφευχθεί με κάθε τρόπο μία στρατιωτική αναμέτρηση. Βασικά κίνητρα της Κίνας για ειρηνική επίλυση του όλου θέματος αποτελούν η εύλογη επιθυμία της όπως μην υπάρξουν πολεμικές επιχειρήσεις στα σύνορά της (κοινά σύνορα με Β. Κορέα 880 μίλια), η μη αλλαγή της ιδεολογικά προσκευμένου κυβερνητικού καθεστώτος της Β. Κορέας, η πρόληψη διαρροής πυρηνικού υλικού σε ανεπιθύμητα χέρια, η αποφυγή μεγάλου και ανεξέλεγκτου κύματος μεταναστών από την Β. Κορέα και η απρόσκοπτη περαιτέρω άνοδος της οικονομίας της.

Το Πεκίνο εξακολουθεί να εμμένει στην επιδίωξη ενοποιήσεως της χώρας με την Ταϊβάν, δίχως να αποκλείει την χρήση ισχύος για την επίτευξη του σκοπού αυτού. Επιπλέον επικαλούμενη κυριαρχικά της δικαιώματα (τα οποία εκτιμάται ότι συνοδεύονται και από ανάγκες αποκτήσεως φυσικών πόρων), η Κίνα διεκδικεί το μεγαλύτερο μέρος της Σινικής Νοτίου Θαλάσσης, συμπεριλαμβανομένων των νήσων Spratly και Paracel, ενισχύοντας την παρουσία της στην περιοχή αυτή.

Η ανοδική πορεία της Κίνας εντείνει τις σχέσεις ανταγωνισμού με την γειτονική της μεγάλη δύναμη της Ιαπωνίας. Ένα από τα σημεία τριβής τους αποτελεί το υπό ιαπωνικό έλεγχο νησιωτικό σύμπλεγμα Σενκάκου, ανατολικά της Κίνας, το οποίο διεκδικούν οι κινέζοι και το ονομάζουν Ντιαογιού. Η διεκδίκηση του συμπλέγματος συνδέεται με τον έλεγχο της ευρύτερης περιοχής σε μία θάλασσα πλούσια σε πετρέλαιο. Η πρόσφατη σύλληψη αλιευτικού κινεζικού σκάφους και του προσωπικού του από ιαπωνικά περιπολικά, στα ύδατα των νήσων Ντιαογιού, έχει επιδεινώσει τις σχέσεις των δύο χωρών. Επιπλέον η Κίνα η οποία αντιμετωπίζει σημαντικά προβλήματα στο εσωτερικό της, υιοθετώντας μία πολιτική εναντίωσης προς την Ιαπωνία τονώνει το πατριωτικό κινεζικό αίσθημα και την κοινωνική συνοχή, δεδομένης της εχθρικής συλλογικής μνήμης, λόγω της ιαπωνικής απάνθρωπης συμπεριφοράς κατά τον Β' Π.Π..

Η Νότιος Κορέα διαθέτει σημαντική βιομηχανοποιημένη οικονομία και αποτελεί δυνητικό ανταγωνιστή της Κίνας ως προς τους Ρωσικούς φυσικούς πόρους. Η Ταϊβάν αποτελεί ένα ημιεχθρικό κράτος το οποίο ευρίσκεται ως αβύθιστο αεροπλανοφόρο κοντά στις κινεζικές ακτές, ενώ το Βιετνάμ στον Νότο έχει μακρά προϊστορία προστριβών με την Κίνα (εχθροπραξίες το 1979 -1980) και ο λιμένας της στον κόλπο Cam Ranh, που ελέγχει τις θαλάσσιες γραμμές ανεφοδιασμού της Κίνας από την Αφρική και την Μ. Ανατολή, αποτελεί άριστη ναυτική βάση για οιονδήποτε αντίπαλο αυτής. Τέλος η Αυστραλία, στενή σύμμαχος των Η.Π.Α., ελέγχει στρατηγικά σημεία των θαλασσίων γραμμών επικοινωνιών κινεζικού ενδιαφέροντος.

ΚΙΝΑ ΚΑΙ ΑΦΡΙΚΗ

Για την Κίνα η Αφρική αποτελεί εξαίρετη συμπληρωματική πηγή προμηθείας ενεργειακών και άλλων σημαντικών πρώτων υλών, πολύτιμο πολιτικό σύμμαχο στα διεθνή φόρα, καθώς και προνομιακό πεδίο για εμπορικές και επενδυτικές δραστηριότητες. Το Πεκίνο το οποίο διατηρεί διπλωματικές σχέσεις με 49 από τα 53 αφρικανικά κράτη, αντί του μοντέλου της Δυτικής εξωτερικής βοήθειας προς την Αφρική, έχει υιοθετήσει ευρείες επιχειρηματικές πρακτικές οι οποίες θεωρούνται από τους Αφρικανούς ως ευκαιρίες αναπτύξεως και ανταγωνιστικότητας στο πλαίσιο του διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος. Βασικό όργανο της κινεζικής διεισδύσεως στην Αφρική αποτελεί το Forum Σινο-Αφρικανικής συνεργασίας το οποίο από το 2000 πραγματοποιεί τακτικές διασκέψεις στις οποίες συμμετέχουν ο κινέζος Πρωθυπουργός και μεγάλος αριθμός αφρικανών ηγετών. Βάσει της αρχής της μη αναμίξεως στα εσωτερικά θέματα των κυριάρχων κρατών η Κίνα δεν θέτει προϋποθέσεις συνεργασίας (π.χ. ανθρώπινα δικαιώματα, αυταρχικά πολιτεύματα, παραβίαση περιβαλλοντικών και εργασιακών κανόνων κ.λ.π.), προκαλώντας έτσι τις επικρίσεις της Δύσεως η οποία αποτελεί ανταγωνιστή της στην αφρικανική Ήπειρο.

Η Κίνα έχει επενδύσει πολλά \$ δις για την εξασφάλιση δικαιωμάτων γεωτρήσεων πετρελαίου στην Αγκόλα, την Νιγηρία και το Σουδάν, καθώς και σε συμφωνίες εξερευνήσεως και εξορύξεως με το Τσάντ, Γκαμπόν, Μαυριτανία, Κέννα, Δημοκρατία του Κονγκό, Ισημερινή Γουινέα και Αιθιοπία. Επιπλέον έχει επενδύσει σε κοιτάσματα και βιομηχανίες χαλκού στην Ζάμπια και το Κονγκό, καθώς και σε ξυλεία στην Γκαμπόν, Καμερούν, Μοζαμβίκη, Ισημερινή Γουινέα και Λιβερία.

Από το 2000 το Σινο-Αφρικανικό εμπόριο αυξάνεται ετησίως κατά 33.5% και έχει αυξηθεί από \$ 55 δις το 2006

σε \$ 140 δις το 2008 (4.5% του συνολικού κινεζικού εμπορίου), ενώ οι κινεζικές άμεσες επενδύσεις μεταξύ των ετών 2008 και 2009 αυξήθηκαν κατά 77%. Επιπλέον η Κίνα παρέσχε δάνειο \$ 10 δις (Νοε. 2009) για την στήριξη αφρικανικών κρατών στα επόμενα τρία έτη. Οι κινεζικές εταιρείες δραστηριοποιούνται σε κατασκευές δρόμων, σιδηροδρόμων, σχολείων, εργοστασίων, συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, τηλεπικοινωνιών, παραγωγής ισχύος, κυβερνητικών κτιρίων, αθλητικών εγκαταστάσεων κ.λ.π., με μεγαλύτερη ευχέρεια από αντίστοιχες Δυτικές, λόγω των χαμηλότερων προσφορών αλλά και δεδομένων των αφρικανικών αποικιοκρατικών αναμνήσεων από την Δύση. Παράλληλα η Κίνα προμηθεύει αρκετά αφρικανικά κράτη με στρατιωτικό υλικό, στα πλαίσια σχετικών συμφωνιών (π.χ. μαχητικά αεροσκάφη, στρατιωτικά οχήματα, οπλικά συστήματα και όπλα στην Ζιμπάμπουε, το Σουδάν, την Αιθιοπία και άλλες στοχοποιημένες από την διεθνή κοινότητα χώρες).

Ειδικότερα στην τεράστια έκταση της υποσαχάριας Αφρικής (49 κράτη), με τα ανυπέρβλητα προβλήματα στην οικονομία, τις υποδομές, την πολιτική σταθερότητα, την φτώχεια, τις ασθένειες, την θνησιμότητα κ.λ.π., η Κίνα, κατά τα τελευταία έτη, αποτελεί τον πλέον επιθετικό επενδυτή και η εμπορική αυτή εισβολή σηματοδοτεί την σημαντικότερη εξέλιξη, στην περιοχή αυτή από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου. Παράλληλα οι κινέζοι κάτοικοι της Αφρικής που τώρα υπερβαίνουν το ένα εκατομμύριο, αυξάνονται διαρκώς στα πλαίσια της ολοένα μεγαλύτερης κινεζικής δραστηριοποίησής στην Ήπειρο αυτή.

Παρά τα υπαρκτά επί μέρους προβλήματα που δημιουργεί η κινεζική εμπορική ανάμιξη στην Αφρική (π.χ. κατά καιρούς προστριβές ιθαγενών με κινέζους Αφρικής, μαρσμός ορισμένων τοπικών βιομηχανιών και βιοτεχνιών από την εισαγωγή φθηνών κινεζικών προϊόντων κ.λ.π.), η συνολική αντιμετώπιση της Κίνας από τα αφρικανικά κράτη είναι θετική, δεδομένου ότι η ξεχασμένη μετά τον Ψυχρό Πόλεμο Αφρική, επανέρχεται στο προσκήνιο, μέσω της Κίνας, ως πηγή παροχής πρώτων υλών για την παγκόσμια οικονομία. Επιπλέον η κάποτε πτωχή και αποικιοκρατούμενη Κίνα που κατόρθωσε να μεταβληθεί σε ακμάζουσα οικονομία και εν δυνάμει υπερδύναμη, αποτελεί για τα αφρικανικά κράτη πηγή εμπνεύσεως στους ακόλουθους συνοπτικά τομείς:

-Όπως συνέβει στην Κίνα, η αφρικανική περιφερειακή ολοκλήρωση και επέκταση των εσωτερικών αγορών, θα επιφέρουν ανάπτυξη, καινοτομία και προσέλκυση ξένων αμέσων επενδύσεων.

-Η επένδυση σε υποδομές, επιταχύνει την οικονομική ανάπτυξη. Στον τομέα αυτό η Κίνα αποτελεί πρότυπο αλλά ταυτόχρονα υλοποιεί την δημιουργία των υποδομών αυτών.

-Οι αφρικανοί ηγέτες, μιμούμενοι το κινεζικό παράδειγμα, μέσω της Αφρικανικής Ενώσεως, επενδύουν στην μόρφωση και εκπαίδευση σε επιστήμες όπως τα μαθηματικά, η τεχνολογία, η μηχανολογία κ.λ.π.. Επιπλέον η Κίνα έχει αυξήσει την εισαγωγή αφρικανών σπουδαστών σε κινεζικά πανεπιστημιακά ιδρύματα και ταυτόχρονα εστιάζει την δράση της στην ενδυνάμωση της επιστημονικής υποδομής της αφρικανικής Ηπείρου.

-Μέσω του κινεζικού προτύπου σχέσεων μεταξύ οικονομικής ανάπτυξης και τρόπου διακυβερνήσεως, οι αφρικανοί ανακαλύπτουν ότι η Δυτική φιλελεύθερη πολυκομματική Δημοκρατία δεν αποτελεί ικανή και αναγκαία συνθήκη για την ανάπτυξη.

ΚΙΝΑ ΚΑΙ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗ

Η Κίνα προσπαθεί να ασκήσει επιρροή στην πλούσια σε ενεργειακά αποθέματα και υψίστης στρατηγικής

σημασίας περιοχή της Μέσης Ανατολής, αμφισβητώντας ευθέως την υφιστάμενη περιφερειακή επιρροή των Η.Π.Α. - Ισραήλ. Χάρης στον επί δεκαετίες δινήφιο ρυθμό ανάπτυξεως καθώς και την επιτάχυνση του στρατιωτικού εκσυγχρονισμού της, η Κίνα σφυρηλατεί ισχυρούς δεσμούς με τοπικές δυνάμεις, προκειμένου να διαδραματίσει ενεργό ρόλο στην περιοχή αυτή.

Κύριο συνεργάτη της Κίνας στην περιοχή αποτελεί το Ιράν το οποίο η πρώτη στηρίζει στρατιωτικά και τεχνολογικά από την εποχή του πολέμου Ιράν - Ιράκ. Κατά την δεκαετία του 1990 το Ιράν ανασυγκροτήθηκε επιτυχώς στους τομείς της βιομηχανίας και οικονομίας, εκμεταλλευόμενο την σταδιακή αύξηση της τιμής του πετρελαίου. Οι πόλεμοι των Η.Π.Α. στο Ιράκ και Αφγανιστάν εξάλειψαν τις τοπικές απειλές για το Ιράν από Δυσμιάς και Ανατολάς αντίστοιχα, αναβαθμίζοντας την στρατηγική του αξία. Ανεβάζοντας την ρητορική του κατά των πανίσχυρων δυνάμεων των Η.Π.Α. και του Ισραήλ και ευρισκόμενο σε διεθνή απομόνωση (λόγω του πυρηνικού του προγράμματος), το Ιράν επεδίωξε βαθύτερη συνεργασία με την ανερχόμενη Κίνα και αύξησε την τοπική του επιρροή στο Ιράκ, Λίβανο, κατεχόμενη Παλαιστίνη, Συρία και εν μέρει στο Αφγανιστάν. Δεν αποτελεί έκπληξη η ισχυροποίηση των δεσμών Κίνας - Ιράν, δεδομένου ότι το Ιράν είναι η δεύτερη παγκοσμίως χώρα σε αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου, καθώς επίσης και μία παραδοσιακή περιφερειακή δύναμη με σημαντικό δίκτυο συμμαχιών και προσβάσεων σε ολόκληρη την περιοχή. Για την Κίνα το Ιράν αντιπροσωπεύει το αντίπαλο δέος των συμμαχιών με τις Η.Π.Α. κρατών της περιοχής, καθώς και ιδανικό γεωγραφικό σημείο αναπτύξεως ναυτικής παρουσίας στον Περσικό Κόλπο δια του οποίου διακινείται το 40% της παγκοσμίου ενεργείας. Στο πλαίσιο αυτό η Κίνα σαμποτάρει ή τροποποιεί ευνοϊκά τις εκάστοτε προθέσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, για λήψη αυστηρών μέτρων κατά του Ιράν, αυξάνει τις εμπορικές της επενδύσεις στην χώρα αυτή (κύριος ενεργειακός επενδυτής με \$ 120 δις, αύξηση εμπορικών συναλλαγών κατά 35% το 2008 σε ύψος \$ 27 δις και επιπλέον ενεργειακές επενδύσεις κατά το 2009 υπερβαίνουσες τα \$ 8 δις).

Η Κίνα εκμεταλλεύθηκε το ανερχόμενο αντιαμερικανικό πνεύμα των τελευταίων ετών στην Μ. Ανατολή, προκειμένου να επεκτείνει τους δεσμούς της με τις περιφερειακές δυνάμεις της περιοχής συμπεριλαμβανομένων και των παραδοσιακών συμμάχων των Η.Π.Α., Αιγύπτου και Σαουδικής Αραβίας. Τα μεγαλύτερα παγκοσμίως ενεργειακά αποθέματα της Σαουδικής Αραβίας είναι ζωτικά για τα μακροπρόθεσμα οικονομικά κινεζικά συμφέροντα. Η Σαουδική Αραβία αποτελεί τον μεγαλύτερο προμηθευτή πετρελαίου της Κίνας (έπονται η Αγκόλα και το Ιράν), ενώ για τους Σαουδάραβες η Κίνα αποτελεί την μεγαλύτερη εξαγωγική αγορά. Οι υψηλού επιπέδου συστηματικές διπλωματικές σχέσεις των δύο χωρών, είχαν σαν αποτέλεσμα την άνοδο των εμπορικών συναλλαγών από το ποσό των \$290 εκατ. το 1990, στο ποσό των \$41.8 δις το 2008. Κατά το 2009, 70 κινεζικές κατασκευαστικές εταιρείες δραστηριοποιούντο στην Σ. Αραβία, ενώ από το 2007 κινεζικές εταιρείες υπέγραψαν συμβόλαια άνω των \$2 δις σε έργα μη σχετιζόμενα με την ενέργεια.

Η Αίγυπτος του Προέδρου Μουμπάρακ αποτελεί κύριο σύμμαχο των Η.Π.Α. (λαμβάνει την μεγαλύτερη αμερικανική στρατιωτική βοήθεια στην περιοχή μετά το Ισραήλ) και την μεγαλύτερη αραβική στρατιωτική δύναμη. Ενώ θα ανεμνέτο ελάχιστη σχέση της χώρας αυτής με την Κίνα, οι μεταξύ τους εμπορικές συναλλαγές ανήλθαν στα \$6.2 δις και κατά το 2010 η Κίνα κατέσται ο μεγαλύτερος εμπορικός

εταίρος της Αιγύπτου. Οι στρατιωτικοί δεσμοί μεταξύ των δύο χωρών έχουν επίσης αναβαθμισθεί πρόσφατα αφού εκτιμάται ότι η Αίγυπτος αποβλέπει σε μία στρατηγική συνεργασία με την Κίνα η οποία θα της εξασφαλίσει στρατιωτική αυτονομία. Η Αίγυπτος έχει αναγγείλει τα σχέδιά της όπως εντός του 2010 υλοποιήσει την συμπαράγωγή συγχρόνου μαχητικού αεροσκάφους με την Κίνα, στα πλαίσια του κινεζοπακιστανικού project "thunder combat aircraft JF - 17".

Από την δεκαετία του 1980 και έως το τέλος του 20ου αιώνας, το Ισραήλ παρείχε στην Κίνα ευαίσθητη/υψηλή τεχνολογία ύψους \$ 4 δις, η οποία βοήθησε σημαντικά την τελευταία να προβεί σε εκσυγχρονισμό του σοβιετικής τεχνολογίας στρατιωτικού υλικού της, εισάγοντας έτσι και αμερικανική τεχνολογία. Η αναβάθμιση των σχέσεων της Κίνας με Συρία και Ιράν και η πίεση των Η.Π.Α. προς το Ισραήλ, χειροτέρευσαν τις κινεζοϊσραηλινές σχέσεις. Στο πλαίσιο αυτό κατά τα τελευταία έτη ισραηλινές αξιωματούχοι πραγματοποιούν διπλωματικές και πολιτιστικές επισκέψεις στην Ταϊβάν, ενώ από τα ισραηλινά Μ.Μ.Ε. αναγνωρίζεται η εθνική κυριαρχία της χώρας αυτής. Από τον Deng Xiaoping και εντεύθεν η Κίνα αντιμετωπίζει πλέον ρεαλιστικά το μεσανατολικό, δίδοντας έμφαση στην συνύπαρξη, την αναγνώριση του κράτους του Ισραήλ από τους Αραβες και την απόσυρση των Ισραηλινών από τα κατακτημένα εδάφη, με εγγυήσεις ασφαλείας εκ μέρους των Αράβων.

Αν και η Κίνα αποτελεί μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας, δεν συμμετέχει στο κουαρτέτο της Μέσης Ανατολής (Η.Π.Α., Ε.Ε., Ρωσία, ΟΗΕ). Τέλος αν και η Κίνα δεικνύει τάσεις συμπάθειας προς την Χαμάς, την Χεσμπολά και άλλες ομάδες αντιστάσεως στην περιοχή, καταδικάζει την τρομοκρατία ως μέσο επιτεύξεως πολιτικών αντικειμενικών σκοπών.

ΚΙΝΑ - ΡΩΣΙΑ - ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΣΙΑ

Από την κατάρρευση της Ε.Σ.Σ.Δ. έως σήμερα, παρατηρείται εντυπωσιακή εξομάλυνση των σχέσεων Κίνας και Ρωσίας η οποία εγγίζει τα όρια στρατηγικής συγκλίσεως. Αρκετές προϋποθέσεις της συνεργασίας αυτής πληρούνται, δεδομένου ότι αμφοτέρωθεν αντιτίθενται στην αμερικανική επέκταση στην Ευρασία, η Ρωσία είναι από τις μεγαλύτερες παραγωγούς χώρες σε πρώτες ύλες (υδρογονάνθρακες, βιομηχανικά ορυκτά, είδη διατροφής) και η Κίνα αποτελεί χώρα με τεράστιες καταναλωτικές ανάγκες, τα άμεσα σύνορα μεταξύ τους προσφέρονται για εκτεταμένες εμπορικές δραστηριότητες και ασφαλείς μεταφορές, οι δύο χώρες δεν είναι άμεσα ανταγωνιστικές (η Ρωσία βασίζεται κυρίως στην εξαγωγή πρώτων υλών, σε αντίθεση με την Κίνα που εξάγει κυρίως φθηνά μηχανικά, ηλεκτρικά, ηλεκτρονικά και μεταποιητικά εμπορικά προϊόντα), ενώ αμφοτέρωθεν έχουν συμβατές απόψεις για σειρά θεμάτων όπως τα αποσχιστικά κινήματα, η τρομοκρατία, ο ισλαμισμός, ο εκδημοκρατισμός, οι αστικές ελευθερίες και η σταθερότητα. Μερικές από τις σχετικές ενδείξεις της στρατηγικής αυτής συγκλίσεως, έχουν ως εξής:

-Διακανονισμός, μέσω συμφωνιών, των εδαφικών διασυνοριακών διαφορών τους.
-Ίδρυση του Οργανισμού Συνεργασίας της Σανγκάης (SCO), το 2001, με κινεζική πρωτοβουλία (μέλη του η Κίνα, Ρωσία, Καζακστάν, Ουζμπεκιστάν, Τατζικιστάν, Κιργιστάν, με παρατηρητές το Ιράν, Πακιστάν, Ινδία, Μονγκολία), ως αντίβαρο στην αμερικανική διείσδυση στην Κ. Ασία και το Αφγανιστάν. Στο πλαίσιο αυτό ο Κορς Ποϋτιν έχει προτείνει την δημιουργία ενός ενεργειακού "club", μεταξύ των μελών του Οργανισμού, καθώς και αύξηση των ρωσικών εξαγωγών

υδρογονανθράκων προς την Α. Ασία και Ειρηνικό, από το 3% σήμερα στο 1/3 των συνολικών εξαγωγών το 2020.

-Διενέργεια κοινών στρατιωτικών ασκήσεων, στα πλαίσια του Οργανισμού Συνεργασίας της Σανγκάης.

-Διακήρυξη του νέου ρωσικού Δόγματος, του 2008, περί αρνητικής στάσεως της χώρας στην προς ανατολάς επέκταση του ΝΑΤΟ καθώς και περί της προθέσεως επεκτάσεως της στρατηγικής συνεργασίας με την Κίνα σε όλους τους τομείς. Επιπλέον το ρωσικό Δόγμα προτρέπει σε σχηματισμό τριγώνου συνεργασίας Ρωσίας - Ινδίας - Κίνας (για να αντισταθμίσει την αμερικανική προσπάθεια στρατηγικής συμμαχίας με το Νέο Δελχί).

-Αποφασιστική εναντίωση Ρωσίας και Κίνας, στην αμερικανική πρόθεση αναπτύξεως αντιπυραυλικής ασπίδος στην Α. Ευρώπη και την Ιαπωνία, καθώς και κοινή αρνητική στάση στην επιβολή σκληρών μέτρων κατά του Ιράν.

-Η Ρωσία αποτελεί τον κυριότερο προμηθευτή στρατιωτικού υλικού της Κίνας προς την οποία κατευθύνεται το μεγαλύτερο ποσοστό των ρωσικών στρατιωτικών εξαγωγών. Επιπλέον η Ρωσία παρέχει στην Κίνα πυρηνική και διαστημική τεχνολογία.

-Αύξηση συνεργασίας στον ενεργειακό και εμπορικό τομέα (Υπογραφή 12 συμφωνιών το 2009 σε θέματα διαθέσεως και μεταφοράς φυσικού αερίου και πετρελαίου, μεταφορών, διαστήματος, πυρηνικής ενέργειας, αμοιβαίας ειδοποιήσεως περί εκτοξεύσεως βαλλιστικών πυραύλων από τρίτους και τελωνειακών διευκολύνσεων, εκπαίδευσης, πολιτισμού, αθλητισμού και τουρισμού. Το εμπόριο μεταξύ τους, κατά την περίοδο από Ιανουάριο έως Σεπτέμβριο 2010, αυξήθηκε κατά 56%, φθάνοντας στο ποσό των \$42 δις).

-Συναπόφαση των δύο χωρών, όπως αποβάλλουν το δολάριο από τις μεταξύ τους εμπορικές συναλλαγές.

Η προσέγγιση των δύο χωρών εκτιμάται ότι αποσκοπεί στην στρατηγικού επιπέδου συνεργασία τους, προκειμένου να αντιμετωπίσουν την αυξανόμενη πίεση των Η.Π.Α. και του ΝΑΤΟ στην Ευρασία. Γεννάται εν τούτοις το ερώτημα κατά πόσον οι σχέσεις αυτές βασίζονται σε σταθερά και ασφαλή θεμέλια ή απλώς πρόκειται για προσωρινή σύγκλιση σκοπιμότητας, η οποία μελλοντικά θα μετατραπεί σε σχέση συγκρουσιακού χαρακτήρος.

Παρά τις τρέχουσες στενές Σινωρωσικές σχέσεις, ουδείς δύναται να αποκλείσει μελλοντική ρήξη, εάν τα εθνικά συμφέροντα των δύο χωρών το επιβάλλουν. Το Πεκίνο διαμαρτύρεται κατά καιρούς προς την Μόσχα, για την τακτική της να πωλεί στην Ινδία πολεμικό υλικό υψηλότερας τεχνολογίας από το αντίστοιχο προς την Κίνα (υποψία χρησιμοποίησης της Ινδίας ως αντίβαρο της ανερχομένης Κίνας). Η κινεζική οικονομική και ενεργειακή διείσδυση στην Κ. Ασία, η οποία συμπεριλαμβάνεται στην παραδοσιακή ρωσική σφαίρα επιρροής, ενδεχομένως να εκλαμβάνεται από την Μόσχα, ως απειλή κατά ζωτικών συμφερόντων της. Ενώ τυπικά δεν υπάρχουν πλέον αμοιβαίες εδαφικές διεκδικήσεις, δεν λείπουν οι εκατέρωθεν εθνικιστικές φωνές περί του αντιθέτου, ενώ το βεβαρυμένο παρελθόν στον τομέα αυτό ρίχνει βαρεία την σκιά του. Εξ άλλου η πραγματικότητα των 110 εκ. κινέζων κατοίκων στα βόρεια σύνορα της αναπτυσσομένης Κίνας, σε σχέση με τα 7 εκ. Ρώσων κατοίκων στην αχανή Σιβηρία σε συνδυασμό με την διαρκώς αυξανόμενη οικονομική και πληθυσμιακή κινεζική διείσδυση στην περιοχή αυτή, δημιουργεί εύλογες ανησυχίες στην Μόσχα. Σημείο τριβής θα αποτελέσουν ασφαλώς, τόσο οι ενεργειακοί όσο και οι υδάτινοι πόροι. Την σχέση των δύο χωρών στο μέλλον είναι ενδεχόμενο να καθορίσουν, έρwan των εξωτερικών γεωπολιτικών μεταβολών και οι πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις στο εσωτερικό τους.

Ο Οργανισμός Συνεργασίας της Σανγκάης, εκτός από τον αντιαμερικανικό του χαρακτήρα, αποτελεί όχημα για

την επέκταση της κινεζικής επιρροής στην Κ. Ασία, δεδομένου ότι τυχόν εκτεταμένες κινεζικές διμερείς συμφωνίες στην περιοχή αυτή θα δημιουργούσαν φόβους και καχυποψία, τόσο στα τοπικά κράτη, όσο και σε Μεγάλες δυνάμεις όπως η Ρωσία και οι Η.Π.Α.. Για τον λόγο αυτό εκτιμάται ότι η ρωσική εμπνεύσεως δημιουργία του Οργανισμού Συμφώνων Συλλογικής Ασφάλειας (CSTO), επίσης αντιαμερικανικού χαρακτήρος (ίδρυση το 2002), στον οποίο η Κίνα δεν συμμετέχει, αποτελεί την ρωσική απάντηση στον ανταγωνισμό επιρροής στην Κ. Ασία (μέλη του Οργανισμού αυτού είναι η Ρωσία, Αρμενία, Λευκορωσία, Καζακστάν, Κιργιζστάν, Τατζικιστάν και Ουζμπεκιστάν).

Κύριοι ανταγωνιστές σε πολιτικό, οικονομικό και στρατιωτικό επίπεδο, στην Κεντρική Ασία (ενεργειακοί πόροι και οδοί μεταφοράς), είναι οι Η.Π.Α., η Ρωσία και η Κίνα, ενώ πολλοί πιστεύουν ότι ο τελικός νικητής θα αποτελέσει την μεγάλη δύναμη του 21ου αιώνας. Σε κάθε περίπτωση η πλέον δυσμενής εξέλιξη για την Δύση θα ήταν η μετατροπή της τρεχούσης στρατηγικής συγκλίσεως Πεκίνου και Μόσχας, σε αντιδυτική συμμαχία (μικρές πιθανότητες για το εγγύς μέλλον, δεδομένου ότι επί του παρόντος η ανάπτυξη αμφοτέρων βασίζεται στις Δυτικές αγορές).

ΚΙΝΑ ΚΑΙ ΗΠΑ

Η οξύμορη σχέση Η.Π.Α. και Κίνας εντοπίζεται στο γεγονός του ανερχομένου ανταγωνισμού τους, ενώ συγχρόνως υφίσταται στενή οικονομική αλληλεξάρτηση. Οι Η.Π.Α. πιέζουν την Κίνα να επανεκτιμήσει την τιμή του νομίσματός της (yuan), προκειμένου να ανέλθει η τιμή των κινεζικών εξαγωγών, ενώ η Κίνα η οποία επιδιώκει την διατήρηση και περαιτέρω αύξηση των εξαγωγών της, δεν ανταποκρίνεται στην αμερικανική πίεση. Παράλληλα μεγάλα κινεζικά κεφάλαια επενδύονται στις Η.Π.Α. και κατά τον τρόπο αυτό χρηματοδοτούν το μεγάλο αμερικανικό χρέος. Συνεπώς εκτιμάται ότι για το ορατό μέλλον δεν αναμένεται διαζύγιο στις sino - αμερικανικές σχέσεις.

Ο στρατιωτικός ανταγωνισμός των δύο χωρών, πέραν του επιπέδου του πολιτικού συσχετισμού ισχύος, αφορά κυρίως μία δυνητική αναμέτρηση στην περιοχή της Νοτίου Σινικής Θάλασσης, από τους διαύλους της οποίας διέρχεται το ένα τρίτο του παγκοσμίου θαλασσιού εμπορίου και το 50% των υδρογονανθράκων που προορίζονται για την Ιαπωνία, την κορεατική χερσόνησο και την βορειοανατολική Κίνα. Η θάλασσα αυτή παρέχει στην Κίνα πρόσβαση στον Ινδικό ωκεανό, μέσω των στενών Malacca και συνεπώς προς ολόκληρο το ισλαμικό τόξο από την Ανατολική Αφρική έως την Νοτιοανατολική Ασία. Οι Η.Π.Α. θεωρούν την Νότια Σινική Θάλασσα ως διεθνές πέρασμα, ενώ η Κίνα την κατατάσσει στα ύψιστα ζωτικά της συμφέροντα. Όπως οι Η.Π.Α. θεωρούν προϋπόθεση κυριαρχίας στην Καραϊβική, τον έλεγχο της διώρυγος του Παναμά, έτσι και η Κίνα επιδιώκει όπως μέσω του ελέγχου της Σινικής Θάλασσης, επικρατήσει στο μεγαλύτερο μέρος του Ανατολικού Ημισφαιρίου.

Η παγκοσμίου εμβελείας άνοδος της Κίνας και η ενεργός σταδιακή ανάμιξή της σε περιοχές ζωτικής σημασίας, ωθούν τις Η.Π.Α. να την αντιμετωπίζουν περισσότερο ως στρατηγικό ανταγωνιστή, παρά ως στρατηγικό συνεργάτη, ανησυχούν δε ιδιαίτερα για την αυξανόμενη επιρροή της στην Μ. Ανατολή και για τις κινεζικές προμήθειες βαλυστικών πυραύλων, προς τους τοπικούς της συμμάχους. Η Κίνα αντιτίθεται στην στρατιωτική επέκταση των Η.Π.Α. στον Περσικό Κόλπο μέσω των επεμβάσεων σε Αφγανιστάν και Ιράκ, περιγράφοντας τις Η.Π.Α. ως πηγή αποσταθε-

ροποιήσεως για την περιοχή, ενώ παράλληλα ασκεί κριτική για τα αμερικανικά μέτρα απομονώσεως του Σουδάν, βάσει των κατηγοριών περί γενοκτονίας, αντιπροτείνοντας ειρηνική επίλυση του θέματος.

Οι Η.Π.Α. πληρώνουν το βαρύ τίμημα της υπερδυνάμεως με αίμα και χρήμα, προκειμένου να ελέγξουν περιοχές ενδιαφέροντος όπως η Μ. Ανατολή (παλαιστινιακό, Ιράκ, Αφγανιστάν κ.λ.π.) και να προστατεύσουν την ασφαλή διακίνηση αγαθών μέσω των θαλασσιών γραμμών επικοινωνιών, με τον ισχυρό αλλά πολυδάπανο στόλο τους. Αντιθέτως η Κίνα επεκτείνει ανέξοδα τις επενδύσεις, το εμπόριο και τις στρατιωτικές της σχέσεις με περιφερειακές δυνάμεις του ενδιαφέροντός της, αλλάζοντας έτσι σταδιακά την ισορροπία δυνάμεων. Επί παραδείγματι εκμεταλλεύεται την σχετική σταθερότητα της Κ. Ασίας και του Αφγανιστάν για να προσυπογράψει συμφωνίες τρισεκατομμυρίων δολλαρίων, στις περιοχές αυτές (αγωγοί, οδικά δίκτυα, αφγανικός ορυκτός πλούτος, ενέργεια κ.λ.π), ενώ παράλληλα διακινεί θαλασσίως τα προϊόντα της και ανεφοδιάζεται ασφαλώς, δίχως να μετέχει αναλογικά στις σχετικές δαπάνες ασφαλείας και ενώ οι Η.Π.Α. αναζητούν τρόπους εξόδου από το Αφγανιστάν η Κίνα εγκαθίσταται εκεί (προς το παρόν εμπορικά).

ΚΙΝΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

Η σύναψη διπλωματικών σχέσεων μεταξύ Ε.Ε. και Κίνας έλαβε χώρα το 1975. Μετά τα γεγονότα του 1989 στην Κίνα, με αποκορύφωμα την βίαιη στρατιωτική επέμβαση κατά αόπλων διαδηλωτών στην πλατεία Τιανανμέν, η Ε.Ε. επέβαλε σειρά οικονομικών μέτρων κατά της χώρας αυτής, καθώς και στρατιωτικό εμπάργκο το οποίο συνεχίζεται έως σήμερα, με την ενθάρρυνση ή και την πίεση των Η.Π.Α..

Το πρόσφατο άνοιγμα της Κίνας στον κόσμο αποτελεί για την Ε.Ε. μία πρόκληση, ενώ η παγκοσμίου εμβελείας ανάπτυξη της χώρας αυτής, επιβάλλει την εκ των πραγμάτων πολιτική και εμπορική συνεργασία. Είναι γεγονός ότι μεγάλος αριθμός ευρωπαϊκών ιδιωτικών επιχειρήσεων, καθώς και μεμονωμένων ευρωπαϊκών κρατών μελών, δραστηριοποιούνται εμπορικά και επενδυτικά στην Κίνα. Παρά τα φιλόδοξα ευρωπαϊκά σχέδια για μία ολοκληρωμένη και θεσμοθετημένη εξωτερική πολιτική προς το Πεκίνο (προσπάθεια στρατηγικής συνεργασίας που άρχισε από το 2003 με την έκδοση κοινού White Paper και συνεχίστηκε το 2006, 2007 και 2009, με σειρά συμφωνιών συνεργασίας και συζητήσεων επί διεθνών θεμάτων), τόσο η έλλειψη ευρωπαϊκής συνοχής (μη ενιαία εξωτερική πολιτική), όσο και η αμερικανική επίδραση αποτελούν ανασταλτικούς παράγοντες στην εφαρμογή τους. Μία ενδεχόμενη θετική τριγωνική σχέση Ε.Ε. - Η.Π.Α. - Κίνας, θα απαιτούσε κοινή ευρωπαϊκή πολιτική, καθώς και την ευρωπαϊκή βούληση να διαδραματίσει στρατηγικό ρόλο στις παγκόσμιες υποθέσεις. Κατά συνέπεια η εμβάθυνση της Ευρώπης αποτελεί ταυτόχρονα, πρόκληση, προϋπόθεση και ίσως την ιστορική της ευκαιρία.

Οι πρόσφατες Κινεζικές οικονομικές και εμπορικές επενδύσεις στην προβληματική περιφέρεια της ευρωζώνης, αποτελούν ενδείξεις της μακροπρόθεσμης κινεζικής στρατηγικής, η οποία αξιοποιεί καταλλήλως το χρηματικό πλεόνασμα της χώρας αυτής, προκειμένου να αποκτήσει γεωπολιτική ισχύ, να κερδίσει νέους συνεργάτες και να δημιουργήσει προϋποθέσεις διεισδύσεως στην καρδιά της Ευρώπης. Μεταξύ άλλων η Κίνα επιδιώκει την μείωση των περιορισμών για την εισαγωγή προϊόντων της στην μεγάλη ευρωπαϊκή αγορά, την μείωση των ευρωπαϊκών επιθέσεων κατά του υποτιμημένου κινεζικού νομίσματος (γουάν), καθώς και την ευρωπαϊκή στήριξη στα διεθνή φόρα (π.χ. G-20, Δ.Ν.Τ. κ.λ.π.).

Η Ε.Ε. αποτελεί τον μεγαλύτερο εμπορικό εταίρο και την μεγαλύτερη εξαγωγική αγορά της Κίνας, ενώ η τελευταία αποτελεί για την Ε.Ε. τον 2ο παγκοσμίως εμπορικό συνεργάτη, μετά τις Η.Π.Α. και την μεγαλύτερη πηγή εισαγωγών. Παράλληλα η Ευρώπη πιέζει την Κίνα να σέβεται θεσμούς όπως τα δικαιώματα της πνευματικής ιδιοκτησίας και τις υποχρεώσεις του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου. Ενδεικτικά επισημαίνεται ότι κατά το 2009, οι εισαγωγές στην Ε.Ε. από την Κίνα έφθασαν τα 214.7 δις €, ενώ οι ευρωπαϊκές εξαγωγές στην χώρα αυτή ανήλθαν στα 81.6 δις €, οι παρασχεθείσες εμπορικές υπηρεσίες (μη κυβερνητικές) στην Ε.Ε. από την Κίνα έφθασαν τα 13.1 δις € ενώ αντίστροφως οι ευρωπαϊκές υπηρεσίες στην Κίνα ανήλθαν στα 18.0 δις€ και τέλος τα κινεζικά κεφάλαια αμέσων επενδύσεων στην Ε.Ε. ανήλθαν στο ποσό των 13.9 δις €, ενώ των ευρωπαϊκών στην Κίνα έφθασαν τα 47.3 δις €. Με τα προγράμματα Country Strategy Paper (CSP) για την περίοδο 2007-2013 και Multi-Annual Indicative Programme (MIP) για την περίοδο 2007-2010 η Ε.Ε. στηρίζει την Ευρω-Σινική συνεργασία με 224 εκ. €, στους τομείς εμπορίου, κοινωνικής ανάπτυξης και μεταρρυθμίσεων, κλιματικής αλλαγής, περιβάλλοντος και ενέργειας. Η τελευταία Ευρω-Σινική συνάντηση έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες την 6η Οκτωβρίου 2010.

Εντός της κινεζικής κυβερνώσας ελίτ υπάρχουν αντικρουόμενες απόψεις μεταξύ εθνικιστών που στηρίζουν την μονομερή ισχυροποίηση της Κίνας και την αρχή της ισορροπίας δυνάμεων στο διεθνές σύστημα και των φιλελευθέρων διεθνιστών οι οποίοι στηρίζουν την πολυδιάστατη εξωτερική κινεζική πολιτική και την πλήρη ένταξή της στους διεθνείς κανόνες και θεσμούς. Η Ε.Ε. η οποία δεν αποτελεί στρατηγικό ανταγωνιστή της Κίνας όπως οι Η.Π.Α., προσπαθεί να επηρεάσει τις εσωτερικές συγκρουόμενες απόψεις, υπέρ των φιλελευθέρων διεθνιστών, με στρατηγική συνεργασία εστιασμένη σε θέματα όπως η κλιματική αλλαγή, η μη διάδοση πυρηνικών όπλων, η συνεργασία στην Αφρική και η διατήρηση ενός ανοικτού παγκοσμίου εμπορικού συστήματος.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Ένα μείζον θέμα, με στρατηγικές διαστάσεις, που απασχολεί κατά τα τελευταία έτη την πολιτική και ακαδημαϊκή κοινότητα της Κίνας, είναι ο τρόπος με τον οποίο είναι δυνατή η μετατροπή της οικονομικής κινεζικής ισχύος σε διαρκή και παγκόσμια πολιτική και πολιτιστική επιρροή. Με διαφορετική διατύπωση αναζητείται απάντηση στο ερώτημα " Πως θα μπορούσε η Κίνα να διοικήσει τον (μετα-δυτικό) κόσμο;". Η επίσημη απάντηση στο ερώτημα αυτό (διατυπώθηκε για πρώτη φορά το 2005 στον Ο.Η.Ε. από τον Πρόεδρο Hu Jintao) είναι ότι η Κίνα καθοδηγείται από το όραμα δημιουργίας ενός "αρμονικού κόσμου". Πέραν της θέσεως αυτής υπάρχει μία ημιεπίσημη περιγραφή του τρόπου με τον οποίο θα πρέπει η Κίνα να ανταγωνισθεί στο διεθνές περιβάλλον ώστε να καταστεί η μεγαλύτερη δύναμη στον κόσμο, καθώς και μία ανεπίσημη, ουτοπική άποψη (κινέζων θεωρητικών), περί παγκοσμίου κοινωνίας.

Η επίσημη κινεζική άποψη περί "αρμονικού κόσμου", αν και δεν αναλύει τον τρόπο εναρμονίσεως (δηλ. πως θα μειωθεί το χάσμα πλουσίων και πτωχών χωρών και πως θα εξομαλυνθούν οι διακρατικές εντάσεις), διαιρεί τον κόσμο σε πολιτισμούς υπό την ηγεσία αντιστοίχων Μ. Δυνάμεων (πολυπολικό σύστημα), οι οποίοι δύνανται να έχουν διαφορετικά κοινωνικά συστήματα.

Σε αντίθεση με την επίσημη άποψη, μία ομάδα θεω-

ρητικών με κύριο εκπρόσωπο τον Zhao Tingyang (The Tianxia System: The Philosophy for the World Institution, 2005), στηρίζει την άποψη ότι η Κινεζική κουλτούρα πρέπει να λάβει παγκόσμιες διαστάσεις, προκειμένου να σχηματισθεί μία ειρηνική, ασφαλής, γενναιοδωρή και μη εγωϊστική παγκόσμια ενότητα σε γεωγραφικό, ψυχολογικό και θεσμικό επίπεδο (σε αντίθεση με την Δυτική βίαιη, καταπιεστική και χαώδη ηγεμονία ανά τον κόσμο).

Ο ρεαλιστής καθηγητής του Πανεπιστημίου Εθνικής Άμυνας Liu Mingfu (The China's Dream: The Great Power Thinking and Strategic Positioning of China in the Post - American Age, 2010), υποστηρίζει ότι η οικονομική άνοδος της Κίνας απαιτείται όπως συμπληρωθεί με αντίστοιχη στρατιωτική άνοδο, εάν φιλοδοξεί να αμφισβητήσει την αμερικανική ηγεμονία. Η αύξηση της στρατιωτικής ισχύος, κατά τον Liu Mingfu, αποτρέπει την χρήση βίας από τις Η.Π.Α. και εξασφαλίζει την ειρηνική άνοδο της χώρας, ενώ ο υφιστάμενος διεθνής διακρατικός ανταγωνισμός, τον οποίο αποδέχεται, ισοδυναμεί με παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος.

Η γεωγραφία της Κίνας αποτελεί παράμετρο γεωπολιτικής αδυναμίας αφού την εξαναγκάζει σε εξάρτηση από την θάλασσα για τον ανεφοδιασμό της με ενεργειακούς βιομηχανικούς και διατροφικούς πόρους, ενώ παράλληλα την περικλείει από αριθμό γειτονικών κρατών (Ιαπωνία, Ινδία, Ν. Κορέα, Ταϊβάν, Βιετνάμ, Αυστραλία) τα οποία δυνητικά θα μπορούσαν να παρεμποδίσουν την πρόσβασή της στους πόρους αυτούς (κυρίως υπό την συμμαχία μίας μεγάλης δυνάμεως όπως των Η.Π.Α.).

Η ενέργεια και οι πηγές αυτής εκτιμάται ότι θα καθορίσουν κυρίως την εξωτερική πολιτική της Κίνας. Η εξυπηρέτηση των ζωτικών κινεζικών συμφερόντων φαίνεται ότι περνά μέσω των ωκεανών. Κατά τα τελευταία 20 έτη η χώρα αυτή αποτελεί μείζονα εξαγωγική δύναμη και παράλληλα το μεγαλύτερο ποσοστό των εισαγομένων υδρογονανθράκων εισέρχεται δια θαλάσσης, γεγονός το οποίο της επιβάλλει την προσπάθεια ελέγχου των διεθνών θαλασσίων γραμμών επικοινωνίας. Επί του παρόντος, εν τούτοις, όχι μόνο δεν τις ελέγχει αλλά και αυτή η περιοχή των ακτογραμμών της ελέγχεται από τον 7ο στόλο των Η.Π.Α.. Η συγκρότηση αξιόμαχου στόλου παγκοσμίου εμβελείας και κυρίως επιθετικής ναυτικής νοοτροπίας μεγάλης δυνάμεως, ικανής να αντιπαρατεθεί στην αμερικανική ναυτική ισχύ απέχει τουλάχιστον μία γενεά από την πραγματικότητα. Κατά συνέπεια ακόμη και οι εκάστοτε κινεζικές απειλές περί στρατιωτικής επεμβάσεως στην Ταϊβάν κρίνονται προς το παρόν ως μη ρεαλιστικές (η εκτίμηση περιορίζεται σε συμβατική αναμέτρηση). Στην καλύτερη περίπτωση στα επόμενα έτη, η Κίνα είναι δυνατόν, δίχως να αποκτήσει η ίδια τον θαλάσσιο έλεγχο της περιοχής της, να αμφισβητήσει τον αντίστοιχο τοπικό αμερικανικό θαλάσσιο έλεγχο.

Ένα άλλο ζήτημα επιπέδου εθνικής στρατηγικής αφορά το εσωτερικό της Κίνας του οποίου η σημαντική γεωγραφική, εθνολογική και οικονομική διαφοροποίηση προκαλεί προβλήματα εσωτερικού ελέγχου της χώρας. Τα εκάστοτε προβλήματα τα προερχόμενα από τις εθνολογικά διαφορετικές περιοχές του Ξινγιάνγκ, του Θιβέτ και της Μαντζουρίας θεωρούνται μικρότερα σε σχέση με την μείζονα εσωτερική πρόκληση του γεωπολιτικού διλήμματος μεταξύ της τεράστιας ορεινής ενδοχώρας και της περιοχής των ακτογραμμών. Η αγροτική, σε μεγάλο βαθμό άγονη και πτωχή ενδοχώρα έναντι των ακμαζουσών παρακτίων ακτών, λόγω του διεθνούς εμπορίου, προκαλεί πλήγματα στην κοινωνική συνοχή και τον εσωτερικό έλεγχο. Η μεταφορά πόρων από τις πλούσιες παράκτιες περιοχές στο εσωτερικό, προκαλεί εύλογες αντιδράσεις των παρακτίων περιοχών. Η

ανοδική εμπορική και τεχνολογική άνοδος της Κίνας επιτείνει το πρόβλημα αυτό, δημιουργώντας στην κυβέρνηση διλήμματα επιλογών. Επί του παρόντος το κομμουνιστικό κόμμα της Κίνας, για λόγους κοινωνικής συνοχής, ποντάρει συχνά στον πατριωτισμό ο οποίος απαιτεί την ύπαρξη απειλών και εχθρού. Υπό τις τρέχουσες περιστάσεις τους πλέον πρόσφορους "εχθρούς" αποτελούν η Ιαπωνία και η Ταϊβάν.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα ανωτέρω και ιδιαίτερα τα γειτονικά ανταγωνιστικά της κράτη, εκτιμάται ότι οι γεωπολιτικοί σκοποί της Κίνας (αν και η επίτευξή τους παρουσιάζει δυσχέρειες), είναι δυνατόν να διατυπωθούν ως εξής:

- Να αποφευχθούν εχθρικές συμμαχίες οι οποίες δύνανται να εγκλωβίσουν την χώρα (π.χ. συμμαχία των ναυτικών δυνάμεων Η.Π.Α., Ιαπωνίας, Ινδίας, υποστηριζόμενες από την Ν. Κορέα, Βιετνάμ και Αυστραλία).

- Να καταστεί η χώρα αναμφίβολα η ισχυρότερη στρατιωτική δύναμη στην Ανατολική Ασία και να διατηρεί την ικανότητα να κρατά μακράν της σφαίρας επιρροής της κάθε άλλη Μεγάλη Δύναμη.

- Να έχει η χώρα ασφαλή πρόσβαση σε στρατηγικούς πόρους (π.χ. ενδεχόμενη συμμαχία Η.Π.Α. - Ρωσίας θα απέκοπτε την πρόσβαση της Κίνας στην Κ. Ασία καθώς και την επιρροή της στην Σιβηρία).

- Να διατηρεί την εσωτερική συνοχή του πληθυσμού, προκειμένου να μην αποδυναμώνεται η δυνατότητα της κεντρικής κυβερνήσεως να προασπίσει την ακεραιότητα της χώρας.

- Να διατηρήσει τα τρέχοντα σύνορα, τα οποία διαθέτουν μη προσπελάσιμα γεωγραφικά χαρακτηριστικά (π.χ. Θιβέτ, Ειγγιάνγκ), προκειμένου να διασφαλίσει την περιφέρεια της χώρας.

- Να προασπίζει αποτελεσματικά την ζωτική περιοχή των ακτών της από κάθε απειλή προερχόμενη κυρίως από την θάλασσα (τον Ειρηνικό Ωκεανό).

- Να αμφισβητήσει τον θαλάσσιο έλεγχο των ζωτικών γραμμών επικοινωνιών, από τους ανταγωνιστές της, σε περίπτωση εχθροπραξιών.

- Να εκμεταλλευθεί καταλλήλως τον τεράστιο κινεζικό πληθυσμό της διασποράς προκειμένου να μεγιστοποιήσει τα οικονομικά και γεωπολιτικά της οφέλη (π.χ. εξαγωγές, πρόσχημα για επεμβάσεις κ.λ.π.).

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Δεδομένου ότι τα εξοπλιστικά προγράμματα μίας χώρας αντανακλούν τις πολιτικές της επιδιώξεις, κρίνεται σκόπιμη η συνοπτική εξέταση των στρατιωτικών προγραμμάτων της Κίνας, με έμφαση στους ναυτικούς της εξοπλισμούς, για λόγους που έχουν προαναφερθεί. Θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ότι ακόμη και αν μία στρατιωτική σύγκρουση Η.Π.Α. - Κίνας κρίνεται ως μη ρεαλιστική στο προβλεπτό μέλλον, ο συσχετισμός στρατιωτικής ισχύος των χωρών αυτών στην περιοχή της Ανατολικής Ασίας, θα επηρεάσει καθοριστικά τις πολιτικές και οικονομικές επιλογές των υπολοίπων χωρών της Απω Ανατολής.

Εκτιμάται ότι ο κινεζικός στρατιωτικός εκσυγχρονισμός αποβλέπει στην σταδιακή (τουλάχιστον έως και την δεκαετία του 2020), επίτευξη σειράς Εθνικών Σκοπών αυξανόμενης εμβελείας, όπως η αποτροπή αμερικανικής επεμβάσεως σε περίπτωση εχθροπραξιών με την Ταϊβάν, αξιόπιστη στρατιωτική υποστήριξη των διεκδικήσεων της Κίνας στην περιοχή της κινεζικής θάλασσας (ανατολικής και νότιας), προστασία των θαλασσιών γραμμών επικοινωνιών ενδιαφέροντος, αφαίρεση της αμερικανικής επιρροής στον δυτικό Ειρηνικό ωκεανό και διασφάλιση καθεστώτος

παγκοσμίου Μεγάλης Δυνάμεως για την χώρα αυτή.

Ο επίσημος προϋπολογισμός των κινεζικών Ε.Δ. για το 2009 ανήρχετο στα \$ 70 δις, ενώ το αμερικανικό υπουργείο άμυνας εκτιμά ότι ο πραγματικός προϋπολογισμός εκυμαίνεται από \$ 105 δις έως \$ 150 δις.

Πέραν του κινεζικού πυρηνικού οπλοστασίου του οποίου η εμβέλεια καλύπτει σχεδόν ολόκληρη την υδρόγειο (ο εκσυγχρονισμός των πυρηνικών κινεζικών όπλων αφορά κυρίως την επιβιωσιμότητα και αποτελεσματικότητα αυτών, προκειμένου να παρέχουν αξιόπιστη δυνατότητα ανταποδοτικού κτυπήματος), ο ευρύς κινεζικός στρατιωτικός εκσυγχρονισμός ο οποίος έχει αρχίσει από την δεκαετία του 1990, περιλαμβάνει ευρύ φάσμα προγραμμάτων αποκτήσεως όπλων, όπως βαλλιστικών πυραύλων κατά πλοίων (ASBM), κατευθυνόμενων βλημάτων κατά πλοίων (ASCM) και κατά στόχων ξηράς (LACM), κατευθυνόμενα βλήματα επιφανείας - επιφανείας μεσαίας εμβελείας, νάρκες, προηγμένα είδη τορπιλών, προηγμένα μαχητικά αεροσκάφη (επανδρωμένα και μη), αεροπλανοφόρα (επίκειται η κατασκευή του πρώτου εξ αυτών), υποβρύχια, αντιτορπιλικά, φρεγάτες, πυραυλάκατοι, αποβατικά, ναρκοθηρευτικά, συστήματα διοικήσεως και ελέγχου (C4ISR), αντιαεροπορικά συστήματα μακράς εμβελείας, νέα συστήματα ηλεκτρονικού πολέμου με δυνατότητες επιθέσεως σε συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, διαστημικά και αντιδιαστημικά συστήματα (π.χ. δορυφόροι υποδείξεως θέσεως, επιτηρήσεως και επικοινωνιών, εξουδετέρωση ή καταστροφή εχθρικών δορυφόρων, κ.λ.π.), καθώς και μετασχηματισμούς και βελτιώσεις στα στρατιωτικά δόγματα, την ποιότητα προσωπικού, την εκπαίδευση, τις ασκήσεις, την συντήρηση και το εφοδιαστικό σύστημα.

Μετά από πρόσφατη αριθμητική μείωση προσωπικού κατά 200.000, οι Ε.Δ. της Κίνας αριθμούν συνολικά 2.3 εκ. άνδρες και γυναίκες. Στον αριθμό αυτό θα πρέπει να προστεθεί προσωπικό 660.000 της ένοπλης αστυνομίας, ενώ οι εφεδρείες και παραστρατιωτικές μονάδες, φθάνουν στο 1.5 εκατομμύριο. Η αριθμητική δύναμη του κινεζικού Σ.Ξ. φθάνει το 1.6 εκ, ενώ το προσωπικό του Π.Ν. και της Π.Α. αριθμεί από 250.000 άτομα σε κάθε κλάδο. Επιπλέον το προσωπικό της Διοικήσεως των δυνάμεων στρατηγικών πυραύλων υπολογίζεται σε 100.000 έως 120.000 άτομα.

Ενώ ο μετασχηματισμός των κινεζικών Ε.Δ. (μαθαίνοντας από πρόσφατες αμερικανικές στρατιωτικές επιχειρήσεις), υιοθετεί τον δικτυοκεντρικό πόλεμο, τις διακλαδικές επιχειρήσεις, τα σύγχρονα συστήματα διοικήσεως και ελέγχου και τα οπτικά συστήματα υψηλής τεχνολογίας (π.χ. κτυπήματα ακριβείας), μελετά παράλληλα ανορθόδοξες τακτικές και ασύμμετρες επιχειρήσεις, προκειμένου να εκμεταλλευθεί τις αδυναμίες ενός τεχνολογικά ανωτέρου αντιπάλου.

Ο κινεζικός Σ.Ξ. κατανέμεται σε 7 στρατιωτικές περιοχές και είναι οργανωμένος σε 18 στρατιές των 30.000 έως 65.000 ατόμων εκάστη. Η κινεζική Π.Α. διαθέτει συνολικά περί τα 2.300 μαχητικά αεροσκάφη (μεταξύ αυτών το σύγχρονο ρωσικό Sukhoi Su-30 και τα επίσης σύγχρονα κινεζικά J-10 και J-11), ενώ η Διοίκηση στρατηγικών πυραύλων (πυρηνικών και συμβατικών), διαθέτει έως 400 στρατηγικά και αρκετές εκατοντάδες τακτικά πυρηνικά όπλα. Επιπλέον η Κίνα διαθέτει ειδικά εκπαιδευμένη δύναμη (κατά πληροφορίες του τύπου, πλέον των 4.000 ανδρών για αερομεταφερόμενες επιχειρήσεις μακράς ακτίνας δράσεως, επιχειρήσεις αναγνωρίσεως και αμφίβιες επιχειρήσεις.

Το Π.Ν. της Κίνας είναι οργανωμένο σε τρείς στόλους (Βόρειο, Ανατολικό και Νότιο) και συμπεριλαμβάνει την δύναμη άμυνας ακτών (35.000 άτομα), τους Πεζοναύτες (56.000 άτομα) και την αεροπορία ναυτικού (56.000 άτομα)

Με συνδυασμό καταλλήλων συστημάτων διοική-

σεως και ελέγχου και πυραύλων που βάλονται από ξηρά, υποβρύχια, αεροσκάφη και πλοία επιφανείας, εκτιμάται ότι η Κίνα θα είναι δυνατόν να προσβάλει εχθρικά πλοία επιφανείας έως και 1000 ν.μ. από τις ακτές της. Παράλληλα θα δύναται να προσβάλει αεροπορικές βάσεις και βάσεις ανεφοδιασμού στην ευρύτερη περιοχή του δυτικού Ειρηνικού ωκεανού.

Τελευταία ναυτικές δυνάμεις της Κίνας μετατρέπονται σε Ναυτικό ανοικτής θαλάσσης και αυξάνουν την παρουσία τους ανά τον κόσμο, παράλληλα με την προσπάθεια της χώρας αυτής να επιτύχει στρατηγικές διπλωματικές σχέσεις με επιλεγμένες χώρες (π.χ. Πακιστάν, Ιράν, Μπαγκλαντές, Μπούρμα, Καμπότζη, Ταϊλάνδη) και να δημιουργήσει φιλικές ναυτικές βάσεις σε αυτές, κατά μήκος των θαλασσιών γραμμών επικοινωνιών από την Μ. Ανατολή έως την Σινική Θάλασσα.

Σύμφωνα με εκτιμήσεις του αμερικανικού υπουργείου άμυνας, περί το 2020, το πολεμικό ναυτικό της Κίνας θα διαθέτει 4-5 πυρηνικά υποβρύχια με βαλλιστικούς πυραύλους, περί τα 72 υποβρύχια με πυραύλους επιφανείας, 1-2 αεροπλανοφόρα, περί τα 26 αντιτορπιλικά και 42 φρεγάτες, άνω των 80 πυραυλακάτων, περί τα 6 μεγάλα αποβατικά (LPD's/LHD's), περί τα 60 μικρότερα αποβατικά, περί τα 40 ναρκοθηρευτικά, περί τα 258 αεροσκάφη ξηράς σε ναυτικό ρόλο, περί τα 90 αεροσκάφη αεροπλανοφόρων και περί τα 157 ελικόπτερα.

ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πρόσφατα η Κίνα έτεινε χείρα βοηθείας στην σχεδόν χρεοκοπημένη Ελλάδα. Σύμφωνα με την Washington Post, οι κινεζικές επενδύσεις στην χώρα μας αποβλέπουν στην δημιουργία δικτύου δρόμων, σιδηροδρομικών γραμμών, αγωγών και λιμένων, το οποίο θα αναβαθμίσει το εμπόριο και τις συναλλαγές Δύσεως - Ανατολής. Σύμφωνα με την ίδια εφημερίδα η Ελλάς έχει επιλεγεί από το Πεκίνο διότι είναι μέλος της Ε.Ε., δεν είναι εξαγωγική χώρα, έχει ανάγκη επενδύσεων και ευρίσκεται σε εξαιρετική γεωγραφική θέση. Η εμπορική και ναυτική υποδομή της Κίνας στην χώρα μας, προκαλεί σχετικές ανησυχίες σε ευρωπαϊκές χώρες, λόγω της αναμενόμενης πλημμυρίδος ανταγωνιστικών και φθηνών κινεζικών προϊόντων στις ευρωπαϊκές αγορές.

Κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στην χώρα μας, ο Κινέζος Πρωθυπουργός Ουέν Τζιαμπάο δήλωσε ότι όχι μόνο θα διατηρήσει τα ελληνικά ομόλογα που κατέχει αλλά θα προχωρήσει και σε αγορά νέων, όταν αυτά εκδοθούν. Κατά την εν λόγω επίσκεψη υπεγράφησαν δύο διακρατικές και εννέα επιχειρηματικές συμφωνίες αποτιμώμενες σε συνολικό ποσό πλέον των \$10 δις.. Οι θετικές προοπτικές της συνεργασίας των δύο χωρών συνοψίζονται στα ακόλουθα:

- Κινεζική επένδυση 500 εκ. €, έως το 2015 στις λιμενικές εγκαταστάσεις του Πειραιώς (Νέο Ικόνιο) προκειμένου η σημερινή ετησία διακίνηση 800.000 εμπορευματοκιβωτίων να φθάσει το 2015 στα 3.7 εκατομμύρια. Η επένδυση αναμένεται ότι θα δημιουργήσει περί τις 1.000 νέες θέσεις εργασίας.

- Εξέταση απ' ευθείας αεροπορικής διασυνδέσεως της Αθήνας με το Πεκίνο και άλλες κινεζικές μητροπόλεις.

- Κινεζική βούληση αξιοποίησεως εμπορικού- διαμετακομιστικού κέντρου του Θριασίου πεδίου (600 στρέμματα), για μετασκευή/συναρμολόγηση και διαμετακομιδή κινεζικών προϊόντων προς την Ευρώπη, Ασία, Βαλκάνια και Μ. Θάλασσα.

- Δημιουργία ειδικού ταμείου μέσω του οποίου θα χρηματοδοτούνται ελληνικές ναυτιλιακές εταιρείες με χαμηλότοκα δάνεια (κατ' αρχήν με \$ 5 δις.) για ναυπήγηση εμπορικών πλοίων στην Κίνα.

- Κινεζική πρόθεση επεκτάσεως επενδύσεων και σε άλλους ελληνικούς λιμένες (π.χ. Θεσσαλονίκη), καθώς και στον

Ο.Σ.Ε..

- Προσπάθεια διπλασιασμού όγκου εισαγωγών - εξαγωγών, μεταξύ των δύο χωρών, έως το 2015 (\$ 8 δις από \$ 3.7 δις το 2009).

- Εξέταση διευκολύνσεως επιχειρηματικής και τουριστικής διμερούς δραστηριότητας (π.χ. επιχειρηματικές, διπλωματικές και τουριστικές βίζες).

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η διαρκώς διογκούμενη δίψα της ανερχόμενης οικονομικά Κίνας για εισαγομένη ενέργεια, εκτιμάται ότι θα επηρεάσει τις διεθνείς αγορές και τιμές των ενεργειακών πόρων, ενώ παράλληλα θα αυξάνει διαρκώς την ενεργειακή ανασφάλεια της χώρας αυτής, η οποία με την σειρά της εκτιμάται ότι θα επηρεάσει την διεθνή οικονομία.

Το γεγονός ότι η Κίνα ανταγωνίζεται τις Η.Π.Α., την Ιαπωνία, την Ινδία και την Ευρώπη για την πρόσβαση στα ίδια ενεργειακά αποθέματα κυρίως της Μ. Ανατολής, αναμένεται ότι θα επιφέρει μεγαλύτερη ενεργό ανάμιξη της χώρας στην περιοχή αυτή, αλλά και στην παγκόσμια γεωπολιτική της ενέργειας, κατά τα επόμενα έτη. Η υλοποίηση της εκτιμήσεως αυτής σημαίνει μεγαλύτερη πολιτική, οικονομική και στρατιωτική επιρροή της Κίνας στις περιοχές παραγωγής ενέργειας. Στο πλαίσιο αυτό οι ενεργειακές της συμφωνίες με ορισμένα κράτη όπως το Ιράν και το Σουδάν, οι οποίες ενδεχομένως συμπεριλαμβάνουν μεταφορά υψηλής στρατιωτικής τεχνολογίας και πολεμικό υλικό, πιθανόν να προκαλέσουν διεθνείς προστριβές και επιπτώσεις.

Στο εσωτερικό της η Κίνα θα πρέπει να αντιμετωπίσει την μεγάλη οικονομική ανισομέρεια μεταξύ αστικών (κυρίως ανατολικά) και υπολοίπων περιοχών (κυρίως δυτικά) η οποία μαζί με τις εθνικιστικές αποσχιστικές τάσεις (π.χ. Θιβέτ, Ξινγιάνγκ), δημιουργούν προβλήματα κοινωνικής συνοχής. Επιπλέον θα πρέπει να αντιμετωπισθεί η φθίνουσα δημογραφική τάση, σε συνδυασμό με την άνοδο του βιοτικού επιπέδου ζωής και την αύξηση του αναμενόμενου χρόνου ζωής των κατοίκων. Τέλος εκτιμάται ότι η σταδιακή αστικοποίηση των κοινωνικο-οικονομικών δομών θα πλήξει την νομιμοποίηση του κομμουνιστικού κόμματος, για το οποίο θα αποτελέσει πρόκληση η ομαλή μείωση του καταλυτικού ελέγχου τον οποίο ασκεί σήμερα.

Οι εδαφικές διεκδικήσεις της Κίνας στην ανατολική και νότια Κινεζική θάλασσα, κρίνεται ότι θα αυξάνονται σε ένταση και διάρκεια αναλόγως της αυξήσεως της γεωπολιτικής κινεζικής ισχύος και πιθανόν να την οδηγήσει σε συγκρούσεις (κατ' αρχήν χαμηλής εντάσεως και τοπικού χαρακτήρος) με τους γείτονές της. Οι αεροναυτικοί της κυρίως εξοπλισμοί αποσκοπούν στην βηματιστική υλοποίηση των εθνικών της σκοπών αυξανόμενης βαρύτητας (π.χ. Ταϊβάν, διεκδικήσεις στην κινεζική θάλασσα, προστασία των ακτών της εξ ανατολών, διασφάλιση των θαλασσιών γραμμών επικοινωνίας, μείωση ή εξάλειψη της αμερικανικής επιρροής στην περιοχή της Άπω Ανατολής και απόκτηση του τίτλου της υπερδυνάμεως), καθώς και στην αύξηση της επιρροής επί των γειτονικών της κυρίως κρατών.

Η εν εξελίξει στρατηγική σύγκλιση Κίνας και Ρωσίας αποσκοπεί στην έμμεση μείωση της διεθνούς επιρροής των Η.Π.Α. (ιδιαίτερα στην Ασία), στην σταδιακή της απομόνωση και στην ειρηνική (ει δυνατόν) μετατροπή του αμερικανοκεντρικού διεθνούς συστήματος, σε πολυπολικό. Το κέντρο βάρους του νέου αυτού πολυπλόκου (πολιτικά, οικονομικά, στρατιωτικά, πολιτιστικά) συστήματος θα ευρίσκεται στην Ασία στην οποία θα δεσπόζει ο άξονας Ρωσίας - Κίνας. Η εν λόγω σύγκλιση είναι δυνατόν να ανακοπεί εφ' όσον η Ρωσία κρίνει ότι απειλείται (οικονομικά, δημογραφικά, γεωγραφικά, ενεργειακά, στρατιωτικά κ.λ.π.) από την Κίνα και επιλέξει την σύγκλιση με την Δύση, με την

οποία συνδέεται ιστορικά, στρατηγικά, πολιτισμικά αλλά και οικονομικά. Η κρίσιμη αυτή επιλογή θα εξαρτηθεί τόσο από εξωτερικούς παράγοντες (χειρισμοί Η.Π.Α., Ε.Ε. και Κίνας, ενεργειακές εξελίξεις, συγκρότηση συμμαχιών κ.λ.π.), όσο και από εσωτερικούς παράγοντες (π.χ. καθεστώτα και κοινωνικές εξελίξεις Ρωσίας και Κίνας). Επί του παρόντος δεν είναι σαφές ότι οι δύο αυτές χώρες έχουν το ίδιο όραμα για την ενδεχόμενη μετααμερικανική διεθνή τάξη πραγμάτων.

Η παγκοσμιοποίηση οδήγησε τις κοινωνίες σε μεγαλύτερη οικονομική αλληλεξάρτηση και ολοκλήρωση, ενώ βοήθησε μη δυτικά κράτη, όπως η Κίνα να γίνουν πλουσιότερα, δίχως όμως να γίνουν περισσότερο δημοκρατικά. Ο κινεζικός κρατικός καπιταλισμός, αντιτίθεται στον δυτικό φιλελεύθερο καπιταλισμό και ανοίγει τον δρόμο για πολιτικές και ιδεολογικές συγκρούσεις, ειδικότερα εάν το παράδειγμα του μη φιλελεύθερου καπιταλισμού της Κίνας ακολουθήσουν και άλλα μη δημοκρατικά καθεστώτα ανά τον κόσμο.

Η Κίνα ακολουθεί μέχρι στιγμής ήπια, μη προκλητική και πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, που της επιτρέπει να αναπτύσσεται απρόσκοπτα και να αυξάνει διεθνώς το γεωπολιτικό της ειδικό βάρος. Προτεραιότητα στο κινεζικό αυτό άνοιγμα στον κόσμο έχουν οι περιοχές ενεργειακού και στρατηγικού της ενδιαφέροντος (π.χ. ευρύτερη Μ. Ανατολή, Κ. Ασία, Ρωσία, Αφρική, κράτη ενδιαφέροντος επί των θαλασσιών γραμμών επικοινωνιών, Λ. Αμερική, ευρωπαϊκή περιφέρεια κ.λ.π.). Θα πρέπει εν τούτοις να διερευνηθεί κατά πόσον η σταδιακή αύξηση της ισχύος της θα ενισχύσει τις υπαρκτές εθνικιστικές προτροπές στο εσωτερικό της περί υιοθετήσεως πολιτικής ισχύος. Εκτιμάται ότι τόσο λόγω του συνθέτου και ασταθούς γεωπολιτικού περιβάλλοντος, όσο και λόγω της παραδοσιακώς υιοθετηθείσας φιλοσοφίας του "σπείδε βραδέως", η Κίνα δεν θα μεταβάλει την τρέχουσα πολιτική της παρά μόνο όταν διακυβευθούν άμεσα τα καθορισθέντα από αυτήν ως ζωτικά της συμφέροντα.

Μελλοντικά η πλέον αμείβοση και ενδιαφέρουσα εξέλιξη θα είναι η σχέση Κίνας - Η.Π.Α.. Η τρέχουσα έντονη οικονομική αλληλεξάρτηση των δύο χωρών, δεν αναιρεί την αύξουσα ανταγωνιστικότητα μεταξύ των, τόσο σε τοπικό (Άπω Ανατολή), όσο και σε στρατηγικό διεθνές επίπεδο. Η τρέχουσα σαφής πρωτοπορία των Η.Π.Α. σε όλους τους παράγοντες ισχύος (εκτός ίσως της οικονομίας) δεν καθορίζει σαφώς την μελλοντική έκβαση της αναμετρήσεως αυτής η οποία θα βασισθεί κυρίως στις συμμαχίες (ιδιαίτερα στην στάση Ρωσίας και Ινδίας), στην πρόσβαση στην ενέργεια, το προβάδισμα στην τεχνολογία, καθώς και στις εσωτερικές πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις.

Υπάρχουν θετικές προοπτικές για περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ Κίνας και Ε.Ε., δεδομένου ότι δεν υπάρχει άμεσος ανταγωνισμός και τριβές σε στρατηγικό επίπεδο, ενώ αντιθέτως υπάρχουν αμοιβαία οικονομικά οφέλη και συμπληρωματικές απόψεις για διεθνή ζητήματα (π.χ. πολυπολικό σύστημα). Η τρέχουσα εκτεταμένη αμοιβαία συνεργασία η οποία λαμβάνει χώρα τόσο σε διμερές εθνικό επίπεδο, όσο και σε επίπεδο Ε.Ε., υλοποιεί κατά τον καλύτερο τρόπο τις κατά καιρούς ανακοινούμενες εκατέρωθεν σχετικές δεσμεύσεις. Επί του παρόντος δεν διαφαίνεται προοπτική μετατροπής της εν λόγω συνεργασίας σε νέο στρατηγικό άξονα του διεθνούς συστήματος.

Με δεδομένη την υφισταμένη ζοφερή ελληνική οικονομική πραγματικότητα, είναι απόλυτα σκόπιμη η διατήρηση και ενίσχυση του επενδυτικού ενδιαφέροντος της Κίνας στην χώρα μας, βάσει αμοιβαίου εθνικού συμφέροντος και με αμοιβαίο σεβασμό στα κυριαρχικά δικαιώματα των χωρών (η επίκληση παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων χρησιμοποιείται πρωτίστως από μεγάλες δυνάμεις

προκειμένου να παρεμβαίνουν επιλεκτικά όπου και όποτε τους επιτάσσουν τα εθνικά τους συμφέροντα και δεν αφορά την χώρα μας). Η ευρεία συνεργασία Ελλάδος - Κίνας, μόνο οφέλη είναι δυνατόν να επιφέρει, στον βαθμό κατά τον οποίο δεν θα αντίκειται σε συμμαχικές πολιτικές και υποχρεώσεις (Ε.Ε., ΝΑΤΟ).

Σημ. Προς διευκόλυνση των αναγνωστών, αποφεύγονται οι παραπομπές στο ανωτέρω κείμενο. Τα αναφερόμενα σ' αυτό στοιχεία έχουν συλλεγεί από την παρατιθέμενη σειρά άρθρων και εργασιών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ

- 1.Amies N. "EU's Uneasy Relationship With China Endures 20 Years On", 04-06-2009
- 2.Amies N. "China and Russia Cement Economic and Diplomatic Ties", International Relations, 13 - 10 - 2009
- 3.Barker C. "China Prefers Greece Over the United States", Oct. 5, 2010
- 4.Behar R. "Special Report: China Storms Africa", June 1, 2008
- 5.Bloomberg News "China Shouldn't Rescue Greece by Buying Debt, Yu Says", Jan. 28, 2010
- 6.Callahan W. A. "China's Strategy for a Post Western World", July 07, 2010
- 7.Campbell J. "China's Role in N. Korea's Future", April 14, 2010.
- 8.Chan J. "Russia and China Settle Longstanding Territorial Disputes", August 14, 2008
- 9.Chongqing and Foshan "The Next China", The Economist, July 29th, 2010
- 10.DG Trade Statistics "China - EU Bilateral Trade and Trade with the World", Sept. 15, 2010
- 11.Feigenbaum E. A. "China and Long-range Asia Energy Security", Harvard University, Nov. 2, 2004
- 12.Friedman G. "The Geopolitics of China", A Step At A Time, April 26, 2006
- 13.Friedman G. "Chinese Geopolitics and the Significance of Tibet", Geopolitical Intelligence Report, April 15, 2008
- 14.Friedman G. "The Geopolitics of China: A Great Power Enclosed", STRATFOR, June 15, 2008
- 15.FT. SCCS "China's Oil Diplomacy Reshaping Geopolitics", Bulletin Academic, July 6th, 2010.
- 16.Germain A. "China in Africa: No Strings Attached", CBS News, April 22, 2010
- 17.Grant C. "Europe, China and the Multilateral World Order", Global Times (China), July 27, 2008
- 18.Grant C. and Barysch K. "Can Europe and China Shape a New World Order?", Center for European Reform, 2008
- 19.Heydarian R. J. "China and America Jostle in Middle East", Foreign Policy in Focus, May 11, 2010.
- 20.Hurst L. "China and Africa: Friends with Benefits", Australia National University, Febr. 17, 2010
- 21.Katzman J. "China's Stresses, Goals, Military Buildups... and Futures", April 19, 2005.
- 22.Kuchins A. "Russia and China: The Ambivalent Embrace", Oct. 2007
- 23.Marijke van der Meer "Mongolia, Geopolitics and China", July 18, 2006
- 24.Mauridhs D. "Η Κίνα Ετοιμάζει τους Δρόμους προς τις Αγορές", Friday 17 - 09 - 2010
- 25.Moore P. "Russia/China: Relations Present Opportunities And Problems", Dec. 09, 2005.
- 26.Nazemroaya M. D. "Geo-Strategic Chessboard: War Between India and China?", Global Research, Oct. 17, 2009
- 27.O'Rourke R. "China Naval Modernization: Implications for U.S. Navy Capabilities-Background and Issues for Congress", October 1, 2010
- 28.Power M. - Mohan G. "The Geopolitics of China's Engagement With African Development", The Open University, July 9th, 2008
- 29.Saleam J. "Russia and China: The Approaching Conflict", Australia, 2008
- 30.Su Qiang and Li Xiaokun "China, Russia Quit Dollar", China Daily/Asia, Nov. 24, 2010
- 31.Umbach Frank "EU-China Energy Relations and Geopolitics", Center of European Security Strategies, Newsletter No5, Summer 2009.
- 32.Wikipedia the Free Encyclopedia "Outline of China", 2010
- 33.Xinhua "China-EU Relationship has the Potential of Further Development", www.chinaview.cn, May 21, 2009
- 34.Yang J. "The Quadrilateral Relationship between China, USA, Russia and Japan at the Turn of the Century- A View from Beijing", Pacifica Review, Volume 13, No 1, Febr. 2001

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 Φεβρουαρίου 2011 έως 15 Απριλίου 2011

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κυπριακό

Όλες οι διεργασίες έχουν ανασταλεί εν όψει των εκλογών στην Κύπρο τον Μάιο και στην Τουρκία τον Ιούνιο. Η γενική όμως εντύπωση είναι ότι οι απ'ευθείας συνομιλίες έχουν περιέλθει σε αδιέξοδο και γ' αυτό οι αγγλο-αμερικανοί επεξεργάζονται διάφορα σενάρια. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και το σχέδιο που παρουσίασε η Διεθνής Ομάδα κρίσεων (ICE), ένα από τα σημαντικότερα Think Tanks των ατλαντιστών, το οποίο προτείνει τα εξής έξι μέτρα :

*Εφαρμογή από την Τουρκία του πρόσθετου πρωτοκόλλου και άνοιγμα των λιμανιών και αεροδρομίων της στα κυπριακά σκάφη, με ταυτόχρονη εγκατάλειψη από την Κύπρο του βέτο στο άνοιγμα των κεφαλαίων για την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας.

*Επαναλειτουργία του λιμένα της Αμμοχώστου υπό T/K διεύθυνση και εποπτεία της ΕΕ και άνοιγμα της πράσινης γραμμής για τη διέλευση τουρκικών προϊόντων.

*Επιστροφή των περιουσιών της Αμμοχώστου στους ιδιοκτήτες τους, υπό την κυριαρχία του ΟΗΕ και όχι της Κυπριακής Δημο-

κρατίας.

*Οι Ε/Κ να επιτρέψουν τις πτήσεις τσάρτερς στα κατεχόμενα.

*Οι εγγυήτριες Δυνάμεις να δημιουργήσουν μηχανισμό ελέγχου της στάθμης των στρατιωτικών δυνάμεων.

*Οι Ε/Κ να συνάψουν σχέσεις με τα T/K όργανα διοικήσεως.

Αν υλοποιείτο αυτό το σχέδιο θα ισοδυναμούσε με "άτυπη λύση" του Κυπριακού με μόνο αντάλλαγμα την επιστροφή των περιουσιών στην Αμμόχωστο, ενώ ταυτόχρονα θα χανόταν το μοναδικό όπλο που έχουν η Ελλάδα και η Κύπρος για να πιέζουν την Τουρκία για κάποιες υποχωρήσεις, τον έλεγχο δηλαδή της ενταξιακής της πορείας.

Το σχέδιο αυτό δεν αξίζει ούτε καν να συζητηθεί. Η δε τύχη των διαπραγματεύσεων θα εξαρτηθεί από το εκλογικό αποτέλεσμα στην Κύπρο, αφού αυτό της Τουρκίας είναι δεδομένο με τη βεβαία νίκη του κ. Ερντογάν. Αν νικήσουν οι μετριοπαθείς θα συνεχιστούν με ελάχιστες έως ανύπαρκτες πιθανότητες επιτυχίας, ενώ αν νικήσουν οι πολέμιοι θα διακοπούν. Σε κάθε όμως περίπτωση αποκλείεται να

υπάρξει λύση εντός του 2011, όπως επιθυμούν Αμερική και Βρετανία. Η Τουρκία φυσικά δεν έχει λόγους να βιάζεται, αφού η λύση του Κυπριακού από μόνη της δεν της εξασφαλίζει την ένταξη στην ΕΕ.

Στις 28 Ιανουαρίου 2011 και στις 2 Μαρτίου πραγματοποιήθηκαν συλλαλητήρια στα κατεχόμενα εξ αιτίας της λιτότητας, που τους επέβαλε η Τουρκία. Ειδικά στο δεύτερο ακούστηκαν και συνθήματα υπέρ της αυτονομίας τους. Η στάση αυτή των T/K εξόργισε τον κ. Ερντογάν, ο οποίος μεταξύ άλλων μίλησε και για στρατηγικά συμφέροντα της Τουρκίας στην Κύπρο.

Ο κ. Ερντογάν μίλησε για πρώτη φορά ανοικτά για στρατηγικά συμφέροντα της Τουρκίας στην Κύπρο, υιοθετώντας έτσι την στρατηγική του κ. Νταβούτογλου, ο οποίος στο βιβλίο του η "Στρατηγική του Βάθους" αναφέρει ότι "ανεξάρτητα από το ανθρωπινό στοιχείο, ακόμη και αν δεν υπήρχε ούτε ένας μουσουλμάνος Τούρκος εκεί, η Τουρκία όφειλε να διατηρεί ανοικτό το Κυπριακό.

Ο κ. Νταβούτογλου στη συνέντευξή του στις 6 Μαρτίου 2011, που είχε επισκεφθεί την Αθήνα, δήλωσε ότι οι νέες γενιές δεν

επιθυμούν λύση. Αυτό το επιχείρημα αναμένεται να το χρησιμοποιήσει η Τουρκία στην προσπάθειά της να προωθήσει τη λύση της συνομοσπονδίας των δύο ανεξαρτήτων κρατών, ώστε να μπορεί να ελέγχει όλη την Κύπρο.

Ο κ. Χριστόφιας επισκέφθηκε στις 14 Μαρτίου το Ισραήλ, όπου είχε συνομιλίες με τον πρωθυπουργό κ. Νετανιάχου και τον πρόεδρο κ. Πέρες, με αντικείμενο τη συνεργασία των δύο χωρών για την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων φυσικού αερίου που βρίσκονται στην ΑΟΖ τους. Ως γνωστόν οι δύο χώρες έχουν αναθέσει την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων στην, αμερικανικών συμφερόντων, εταιρεία "Noble Energy" η οποία συνεχίζει τις εργασίες της, αγνοώντας τις τουρκικές απειλές.

Η Ελλάδα δυστυχώς δεν μπορεί να προχωρήσει σε ενεργειακή συνεργασία με Κύπρο και Ισραήλ, γιατί εξακολουθεί να μην οριοθετεί την ΑΟΖ της, λόγω των Ε/Τ διαβουλεύσεων για την επίλυση των μεταξύ τους διαφορών.

β. Ελληνο-τουρκικές σχέσεις

Ο κ. Νταβούτογλου, κατά την επίσκεψή του στην Ελλάδα από 8-10 Μαρτίου 2010, ξεκαθάρισε, με δηλώσεις και συνεντεύξεις του, τις θέσεις της Τουρκίας όσον αφορά τις διαφορές μεταξύ των δύο χωρών, οι οποίες συνοψίζονται ως ακολούθως :

*Συνέδεσε την άρση της τουρκικής απειλής (casus belli) με την ταυτόχρονη παραίτηση της Ελλάδος, με απόφαση της Βουλής, από το δικαίωμα επεκτάσεως των χωρικών μας υδάτων στα 12 ν.μ.

Αν αυτό συμβεί, η Ελλάδα θα έχει παραιτηθεί από ένα νόμιμο δικαίωμα, που της δίνει το διεθνές δίκαιο και η Τουρκία από μια παράνομη διεκδίκηση. Αυτό και αν είναι θράσος!!!!

*Δικαιολόγησε τις παραβιάσεις των τουρκικών αεροσκαφών στο Αιγαίο και πάνω από τα ελληνικά νησιά, ισχυριζόμενος ότι αυτό γίνεται γιατί δεν έχουν καθοριστεί τα θαλάσσια σύνορα. Επανεφέρε δε παλαιότερη πρόταση του κ. Ερντογάν, τα τουρκικά αεροσκάφη να υποβάλουν σχέδια πτήσεων στην Ελλάδα και τα ελληνικά στην Τουρκία.

Το σκεπτικό αυτό επαναφέρει τη θεωρία περί "γκρίζων ζωνών", ενώ η πρόταση αποσκοπεί στη συνδιαχείριση και τον από κοινού έλεγχο του FIR Αθηνών, στο οποίο τον έλεγχο της εναέριας κυκλοφορίας έχει η Ελλάδα, κατόπιν αποφάσεως του αρμοδίου διεθνούς οργανισμού (ICAO), επειδή ο χερσαίος και νησιωτικός χώρος ενοποιούνται από το Αιγαίο. Επομένως η πρόταση είναι παράλογη, γιατί τα ελληνικά α/φ πετούν σε ελληνικό και διεθνή χώρο, χωρίς να παραβιάζουν τον τουρκικό, ενώ με τα τουρκικά α/φ συμβαίνει το αντίθετο.

Και εδώ το ίδιο σκηνικό!!! Να παραιτηθεί η Ελλάδα από νόμιμο δικαίωμα για να μας κάνει τη χάρη η Τουρκία και να παραιτηθεί από παράνομη διεκδίκηση.

*Απέδωσε τις συχνές αβλαβείς διελεύσεις πολεμικών σκαφών μέσα από τις ελληνικές θάλασσες στην ψυχολογική ανάγκη των Τούρκων να δείχνουν ότι το Αιγαίο δεν είναι ελληνική θάλασσα. Προσέθεσε δε, ότι στο εξής θα βλέπουμε περισσότερες τουρκικές σημαίες στο Αιγαίο, προαναγγέλοντας ότι οι αβλαβείς διελεύσεις όχι μόνο θα συνεχιστούν, αλλά και θα αυξηθούν πολύ.

Η ανάγκη επιδείξεως σημαίας και ναυτικής ισχύος της Τουρκίας στην Ελλάδα είναι απόρροια της νέο-οθωμανικής στρατηγικής του κ. Νταβούτογλου, ο οποίος πιστεύει ότι η Τουρκία πρέ-

πει να μετατραπεί σε μεγάλη ναυτική δύναμη στη Μεσόγειο, αν θέλει να γίνει αποδεκτή και ως μεγάλη περιφερειακή δύναμη.

*Επανεφέρε την ιδέα της συνεκμεταλλεύσεως των κοιτασμάτων του Αιγαίου, δηλαδή το μείγμα σχεδόν στη μέση, σύμφωνα με δήλωση του Τούρκου Υπουργού Ευρωπαϊκών Υποθέσεων κ. Μπαγκίς.

Χωρίς προηγούμενη οριοθέτηση δεν μπορεί να γίνει δεκτή η συνεκμετάλλευση γιατί η Τουρκία θα διεκδικήσει πολύ περισσότερα απ'όσα δικαιούται. Και εδώ μπαμπεσιά!!!

*Ισχυρίστηκε ότι το Καστελόριζο ανήκει στη Μεσόγειο και γ'αυτό δεν μπορεί να περιληφθεί στις ρυθμίσεις για το Αιγαίο, αν και δήλωσε ρητά ότι αυτό είναι ελληνικό νησί.

Σε επίρρωση των λεγομένων του κ. Νταβούτογλου ακολούθησαν και δύο πρακτικές ενέργειες της Τουρκίας. Στις 12 Μαρτίου το ιταλικό ερευνητικό σκάφος Explora, το οποίο χαρτογραφούσε κατόπιν αδείας των ελληνικών αρχών το βυθό νοτίως Καρπάθου για την τοποθέτηση υποθαλασσίου καλωδίου μεταξύ Ισραήλ και Ιταλίας, παρενοχλήθηκε από τουρκική κορβέτα και αναγκάστηκε να αποσυρθεί σε λιμάνι της Αιγύπτου. Στη συνέχεια όμως επανήλθε και με άδεια της Τουρκίας. Κατόπιν αυτού η Ελλάδα ανακάλεσε τη δική της άδεια και το απέπεμψε από την περιοχή. Λίγες ημέρες αργότερα η Τουρκία ζήτησε προσφορές από διεθνείς εταιρείες για τη διεξαγωγή ερευνών με σκοπό την ανεύρεση κοιτασμάτων σε 11 οικόπεδα συνολικής εκτάσεως 20.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων στην περιοχή νότια και νοτιοδυτικά της Αττάλειας. Ορισμένα από αυτά εισέρχονται βαθειά στις ελληνικές και κυπριακές θαλάσσιες ζώνες. Η

Ελλάδα για μια ακόμη φορά αντέδρασε με άνευρο διάβημα.

Οι Τούρκοι προωθούν τις διεκδικήσεις τους με πράξεις, δημιουργώντας τετελεσμένα. Με τις παραπάνω ενέργειες ενέγραψαν πολιτική υποθήκη για διεκδίκηση της θαλασσίας περιοχής νοτίως της γραμμής Καστελόριζο-Ρόδος-Κάρπαθος-Κρήτη. Επιμένουν ότι τα νησιά δεν έχουν υφαλοκρηπίδα και ότι ως εκ τούτου η δική της υφαλοκρηπίδα επεκτείνεται μέχρι των ελληνικών χωρικών υδάτων, ενώ αν δεχθούν ότι και τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα τότε αποκλείεται η επέκταση της δικής τους στη Μεσόγειο. Το ενδιαφέρον τους για την περιοχή αυτή οφείλεται στις ενδείξεις για την ύπαρξη σημαντικών κοιτασμάτων φυσικού αερίου.

Τον ισχυρισμό του κ. Νταβούτογλου ότι το Καστελόριζο ανήκει στη Μεσόγειο και όχι στο Αιγαίο διαψεύδει και η γραπτή συμφωνία μεταξύ Τουρκίας και Ιταλίας, κατά την παράδοση των Δωδεκανήσων, γιατί η καθοριζόμενη με αυτή οριογραμμή επεκτείνεται από τη Σάμο μέχρι και το Καστελόριζο όπως αποτυπώνεται στους χάρτες που τη συνοδεύουν.

*Υποστήριξε ότι το δικαίωμα της θάλασσας δεν μπορεί να εφαρμοστεί στο Αιγαίο, γιατί είναι κλειστή θάλασσα.

Απαντώντας σ' αυτό ο κ. Δρούτσας, σε συνέντευξή του στην "Καθημερινή" στις 27 Μαρτίου ε.ε, δήλωσε ότι το πλαίσιο στο οποίο διεξάγονται οι επαφές είναι το διεθνές δίκαιο και ότι η Τουρκία θα πρέπει να προσαρμοστεί σ' αυτό. Επίσης ότι το Καστελόριζο ανήκει στο Αιγαίο. Για πρώτη φορά, μάλιστα, καθόρισε ως χρονοδιάγραμμα για τις διερευνητικές επαφές τις τουρκικές εκλογές του Ιουνίου 2011 και προσέθεσε ότι εκεί θα κριθεί και

η αξιοπιστία του κ. Ερντογάν, αφήνοντας να εννοηθεί ότι ο Τούρκος πρωθυπουργός έχει δεσμευτεί για κάποιες υποθέσεις.

Η Άγκυρα χρησιμοποιεί ως μοχλό πίεσής τις στρατιωτικές απειλές και τη δημιουργία τετελεσμένων για να κερδίσει όσα περισσότερα μπορεί στις διαπραγματεύσεις, στις οποίες, σύμφωνα με κρυπτογράφημα της Αμερικανικής Πρεσβείας, που αποκάλυψε η Wikileaks και δημοσίευσε η "Καθημερινή", ο Έλληνας πρωθυπουργός έχει δηλώσει στον κ. Ερντογάν ότι είναι διατεθειμένος να διαπραγματευτεί τα πάντα εκτός από την ελληνικότητα των νησιών. Οι απαιτήσεις της είναι αδύνατον να ικανοποιηθούν από οποιαδήποτε κυβέρνηση και γι' αυτό και οι παρούσες διαπραγματεύσεις θα καταλήξουν σε αδιέξοδο. Στην περίπτωση αυτή η Τουρκία, κρατώντας τις όποιες υποχωρήσεις της Ελλάδος, είναι πολύ πιθανόν να αποδεχτεί την προσφυγή στο ΔΔ της Χάγης απαιτώντας να συμπεριληφθούν στο συνυποσχετικό όλες οι διεκδικήσεις της. Η προσφυγή όμως στη Χάγη χωρίς να έχουν καθοριστεί τα θαλάσσια σύνορα, το εύρος των χωρικών υδάτων και οι ΑΟΖ, ενέχει τον κίνδυνο να έχει αρνητικά αποτελέσματα για την Ελλάδα, γιατί οι αποφάσεις του ΔΔ είναι περισσότερο πολιτικές και λιγότερο νομικές. Κατόπιν αυτού η κυβέρνηση οφείλει να αρνηθεί την προσφυγή στο ΔΔ για άλλα θέματα πλην της υφαλοκρηπίδας.

Ο κ. Νταβούτογλου πραγματοποίησε και "ιδιωτική", όπως χαρακτηρίστηκε, επίσκεψη στη Θράκη. Επισκέφθηκε τα Αρριανά, τον Εχίνο, την Ξάνθη, την Κομοτηνή, την "Τουρκική Νεολαία Κομοτηνής", την "Τουρκική Ένωση Θράκης" και μίλησε στη "Συμβουλευτική Επι-

τροπή". Τους αποκάλυψε "αδέλφια μας" και τους συνέστησε να αγαπάνε την Ελλάδα γιατί είναι πατρίδα τους. Τους είπε ακόμα ότι όλοι οι Τούρκοι τους έχουν στα όνειρά τους, ότι υπάρχουν στα σχέδιά τους και ότι θα συνεχίσουν να υπάρχουν και στα μελλοντικά. Επίσης ότι πρέπει να αποκαταστήσουν σχέσεις με την Ανδριανούπολη και το Κίρτζαλι. Για το ζήτημα της εκλογής των μουφτήδων παραδέχτηκε ότι είναι εσωτερικό ζήτημα της Ελλάδος, αλλά ότι αυτό πρέπει να προσεγγίζεται με βάση τα διεθνή πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη θρησκευτική ελευθερία.

Η όλη στάση του και οι ομιλίες του είχαν ως στόχο την εξυπηρέτηση της νέο-οθωμανικής πολιτικής της Τουρκίας στα Βαλκάνια που είναι η ταύτιση των μουσουλμανικών πληθυσμών που ζουν σ' αυτά, άρα και στην Ελλάδα, με το τουρκικό κράτος και στη δημιουργία ενός διεθνούς νομικού πλαισίου, που θα θέσει υπό την προστασία της τις μουσουλμανικές μειονότητες της περιοχής και θα της παρέχει το δικαίωμα παρεμβάσεως στις χώρες που τις φιλοξενούν.

γ. Επιχειρήσεις στη Λιβύη

Η Ελλάδα έχει διαθέσει τα αεροδρόμια Σούδας, Αράξου και Ακτίου και μια φρεγάτα, η οποία περιπολεί μεταξύ Κρήτης και Λιβύης. Σύμφωνα με δήλωση του ΥΕΘΑ κ. Βενιζέλου το κόστος θα ανέλθει στα 6,5 εκατ. ευρώ το μήνα.

δ. Σκοπιανό

Στις 30 Μαρτίου ολοκληρώθηκε η δημόσια ακρόαση στο ΔΔ της Χάγης, για την προσφυγή των Σκοπίων κατά της Ελλάδας, την οποία κατηγορεί για παραβίαση της ενδιάμεσης συμφωνίας. Τα Σκόπια κατά την παρουσίαση των απόψεών

τους αποσυνέδεσαν την ενδιάμεση συμφωνία από την επίλυση της ονομασίας, γιατί προσβλέπουν σε μια καταδικαστική απόφαση σε βάρος της Ελλάδος, η οποία θα τους επιτρέψει να ενταχθούν στο ΝΑΤΟ. Η απόφαση του ΔΔ αναμένεται το φθινόπωρο ή το αργότερο μέχρι το τέλος του έτους.

Η Ελλάδα πήρε το ρίσκο της προσφυγής στηριζόμενη στα ισχυρά νομικά της επιχειρήματα. Η δικαίωση όμως της Ελλάδος δεν είναι σίγουρη, γιατί οι αποφάσεις του ΔΔ είναι περισσότερο πολιτικές και λιγότερο νομικές. Τυχόν δε δυσμενής απόφαση για τη χώρα μας, θα βοηθήσει τα Σκόπια να ξεφύγουν από τη δυσμενή θέση που έχουν περιέλθει, λόγω της αδιαλλαξίας του Γκρουέφσκι και θα δώσει επιχειρήματα στους κύκλους εντός και εκτός Ελλάδος, που προωθούν λύση με όποιες θυσίες.

ε.Αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη

Σύμφωνα με δημοσίευμα της ρωσικής εφημερίδας Vedemosti, οι ρωσικές εταιρείες, που συμμετέχουν στην κοινοπραξία Trans Balkan Pipeline, φέρονται αποφασισμένες να σταματήσουν τη χρηματοδότηση για την κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, λόγω των προσκομάτων που προβάλλει η βουλγαρική κυβέρνηση.

στ. Μεταναστευτικό

Συνεχίζεται με αμείωτους ρυθμούς η εισροή λαθρομεταναστών στη χώρα μας, η οποία αναμένεται να αυξηθεί με μετανάστες από τις χώρες της Β.Αφρικής. Σύμφωνα με έρευνα του Διεθνούς Ινστιτούτου Rew, το 2030 το 6,9% του πληθυσμού της Ελλάδας προβλέπεται να είναι μουσουλμανικό από 4,7% που είναι σήμερα. Στην έρευνα αναφέ-

ρεται ότι την ίδια περίοδο ο μουσουλμανικός πληθυσμός στην Ευρώπη θα είναι 26,4% από 23,5% που είναι σήμερα.

Ο κ. Νταβούτογλου με δηλώσεις του, κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα, διασύνδεσε την ενεργοποίηση της συμφωνίας επανεισδοχής των παρανόμων μεταναστών από τις χώρες της ΕΕ, στις οποίες περιλαμβάνεται και η Ελλάδα, με την άρση της βίζας για τους Τούρκους υπηκόους. Παντού παζαρέματα!!!

2. ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Η διεθνής ανησυχία για τον πυρηνικό κίνδυνο, μετά την κατάσταση που δημιουργήθηκε στην Ιαπωνία, υποχρέωσε όλες τις κυβερνήσεις να ξαναμελετήσουν το θέμα και να πάρουν τις ενδεικνυόμενες αποφάσεις. Κάποιες θα αναστείλουν τα μελλοντικά πυρηνικά τους σχέδια, όπως η Γερμανία και η Κίνα, ενώ άλλες θα τα συνεχίσουν όπως η Τουρκία, η Βουλγαρία και η Σουηδία. Ειδικότερα :

*Στην ΕΕ αποφασίστηκε, σε έκτακτη σύνοδο, η διενέργεια δοκιμών αντοχής των 153 αντιδραστήρων που λειτουργούν, στις χώρες μέλη της, σε σεισμούς, τσουνάμι και τρομοκρατικές επιθέσεις.

*Στη Γερμανία θα θωρακιστεί με νόμο ως τα μέσα Ιουνίου η ταχεία εγκατάλειψη της πυρηνικής ενέργειας, σύμφωνα με ανακοίνωση του Υπουργού Περιβάλλοντος. Σε αυτό συνέβαλε η εκτίμηση ότι η στάση της κυβερνήσεως Χριστιανοδημοκρατών - Ελευθέρων Δημοκρατών υπέρ της πυρηνικής ενέργειας συνέβαλε τα μέγιστα στη συντριβή της κ. Μέρκελ στις πρόσφατες τοπικές εκλογές και στην άνοδο των πρασίνων, που αντιτίθενται στην πυρηνική ενέργεια, στο 21% σε πανεθνικό επίπεδο, σύμφωνα με δημοσκόπηση του περιοδικού Stern.

*Στη Γαλλία διετάχθη κοινοβουλευτική έρευνα για να καθοριστεί το μέλλον της πυρηνικής της βιομηχανίας.

*Στην Ισπανία θα επανεξεταστεί η ασφάλεια των 8 αντιδραστήρων που λειτουργούν σήμερα.

*Στην Κίνα ανακοινώθηκε η αναστολή της κατασκευής νέων πυρηνικών εργοστασίων και διετάχθη ο έλεγχος ασφαλείας των υφιστάμενων.

*Στη Ρωσία διετάχθη η επανεξέταση του πυρηνικού προγράμματος και δόθηκε εντολή για ταχύτερους ρυθμούς στην εξόρυξη υδρογονανθράκων.

Στον αντίποδα βρίσκονται η Τουρκία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Τσεχία, Σλοβενία και Σλοβακία, οι οποίες θα συνεχίσουν, τουλάχιστον επί του παρόντος, το πρόγραμμά τους.

Η Ελλάδα, παρόλο που δεν διαθέτει πυρηνικούς αντιδραστήρες και ούτε σχεδιάζει να αποκτήσει στο μέλλον, κινδυνεύει από πιθανά ατυχήματα στους αντιδραστήρες των γειτονικών χωρών όπως έγινε με το Τσέρνομπιλ. Οι αντιδραστήρες αυτοί είναι οι εξής :

*Δύο στο Κοζλοντούι της Βουλγαρίας, που αντέχουν μόνο σε σεισμούς 7 ρίχτερ.

*Ένας στο Μπέλενε της Βουλγαρίας που θα κατασκευαστεί από ρωσική εταιρεία.

*Ένας στην Τσερνοβόδα της Ρουμανίας, που αντέχει μέχρι 8 ρίχτερ.

*Ένας στην πόλη Κρσκο της Σλοβενίας, ο οποίος είναι 30 ετών και αναμένεται να αντικατασταθεί από σύγχρονο.

*Ένας υπό κατασκευή στο Ακουγιού της Τουρκίας, απέναντι από την Κύπρο.

Κίνδυνο όμως αποτελούν και οι "χωματερές" πυρηνικών αποβλήτων στην Αλβανία και την ΠΓ-

ΔΜ, από τις οποίες κινδυνεύει να ρυπανθεί ο υδροφόρος ορίζων.

3. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Η Βουλή ενέκρινε την άρση της ασυλίας του πρώην πρωθυπουργού κ. Μέτα, κατηγορουμένου για διαφθορά.

Σύμφωνα με την ετησία έκθεση του State Department για το 2010, σχετικά με τη "Διεθνή Στρατηγική κατά των Ναρκωτικών", η Αλβανία αποτελεί χώρα διελεύσεως για τους εμπόρους ναρκωτικών και χρησιμοποιείται για τη μεταφορά ηρωίνης, που παράγεται στο Αφγανιστάν και την Κεντρική Ασία, στη Δυτική Ευρώπη.

Οι αστυνομικές αρχές απαγόρευσαν διαδηλώσεις κατά του δημάρχου της Χειμάρρας και προέδρου της Δημοκρατικής Ένωσης της ελληνικής μειονότητας "Ομόνοια" κ. Βασίλη Μπολάνου, την οποία είχαν οργανώσει εθνικιστικές ομάδες.

β. Σκόπια

Στις 10 Μαρτίου πραγματοποιήθηκαν στα Σκόπια εορτές μνήμης των θυμάτων του ολοκαυτώματος κατά τον Β'Π.Π.

Ο κ. Γκρουέφσκι ανακοίνωσε ότι θα οδηγήσει τη χώρα σε πρόωρες εκλογές την 5 Ιουνίου, λόγω της επί μακρόν αποχής της αντιπολιτεύσεως από τις εργασίες της Βουλής.

γ. Σερβία - Κόσσοβο

(1) Απ'ευθείας συνομιλίες

Αρχισαν στις 8 Μαρτίου οι απ'ευθείας συνομιλίες μεταξύ της Σερβίας και του Κοσσυφοπεδίου, υπό την αιγίδα της ΕΕ, οι οποίες θα επαναλαμβάνονται μια φορά το μήνα με στόχο τη διευθέτηση "τεχνικών" ζητημάτων, όπως οι συνοριακοί έλεγχοι, τα διαβατήρια, το κτηματολόγιο, οι τηλεπικοινωνίες, η εναέρια κυ-

κλοφορία, οι τελωνειακές σφραγίδες κ.λ.π. Οι Κοσοβάροι απέκλεισαν την περίπτωση να τεθεί ως θέμα η ανεξαρτησία της χώρας τους.

(2) Σερβία

Ο Ρώσος πρωθυπουργός κ. Πούτιν επισκέφθηκε τη Σερβία προκειμένου να διαβεβαιώσει τη Σερβική ηγεσία ότι θα προχωρήσει η κατασκευή αγωγού φυσικού αερίου South Stream. Συνεφωνήθη επίσης η χορήγηση δανείου 800 εκατ. δολαρίων.

Οι πρωθυπουργοί της Τουρκίας κ. Ερντογάν και της Σερβίας κ. Σβετκόβιτς συνεφώνησαν, στις 10 Μαρτίου στην Κωνσταντινούπολη, την ενίσχυση της διμερούς συνεργασίας μεταξύ των χωρών τους. Υπέγραψαν επίσης διμερείς συμφωνίες συνεργασίας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος, καθώς και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Η διείσδυση της Τουρκίας στα Βαλκάνια προχωρά απρόσκοπτα, χάρις στην παντελή απουσία της Ελλάδος.

(3) Κόσσοβο

Οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των κομμάτων για το σχηματισμό κυβερνήσεως, μετά τις εκλογές του Δεκεμβρίου, κατέληξαν σε συμφωνία και ο κ. Θάτσι συγκρότησε στις 18 Φεβρουαρίου νέα κυβέρνηση. Στις 21 Φεβρουαρίου συνήλθε το νέο κοινοβούλιο και προχώρησε στην εκλογή προεδρείου και στην εκλογή ως νέου πρόεδρου της χώρας του κ. Πακόλλι, ιδιοκτήτη μεγάλης κατασκευαστικής εταιρείας που εδρεύει στην Ελβετία. Το Συνταγματικό Δικαστήριο έκρινε αντισυνταγματική την εκλογή του και αναγκάστηκε να παραιτηθεί κατόπιν πίεσεως της ΕΕ, η οποία ήταν αντίθετη και στην εκλογή του. Στη θέση του εξελέγη, κατόπιν πιέσεων των ΗΠΑ προς τους Αρχηγούς των κομμάτων,

η 36χρονη αστυνομικός κ. Αντιφέπε Γιαχιάκα. Κατά τη διάρκεια της θητείας της, που θα διαρκέσει περίπου 1 χρόνο, θα τροποποιηθεί το Σύνταγμα για εκλογή του Προέδρου από το λαό και θα διεξαχθούν βουλευτικές και προεδρικές εκλογές.

Οργισμένες αντιδράσεις προκάλεσε στην Πρίστινα η σύλληψη για εγκλήματα πολέμου 12 μαχητών του UCK από την ευρωπαϊκή αστυνομική δύναμη EULEX μεταξύ των οποίων είναι και ο πρώην Υπουργός Μεταφορών κ. Λίμα, δεξί χέρι του πρωθυπουργού κ. Θάτσι.

Σε απόρρητο έγγραφο της "UNMIK", που δημοσιοποιήθηκε στο διαδίκτυο, αναφέρονται οι δολοφονίες και η διακίνηση ανθρωπίνων οργάνων στο Κόσοβο, μετά την άφιξη του NATO (1999-2000). Ταυτόχρονα σημειώνεται ότι πρώην Διοικητής του UCK παραδέχτηκε στους ανακριτές του ΟΗΕ τα περί διακίνσεως οργάνων στο Κόσοβο και την Αλβανία, για την οποία κατηγορείται ως υπεύθυνος ο πρωθυπουργός κ. Θάτσι, σύμφωνα με την έκθεση του κ. Marty, που υιοθετήθηκε από την κοινοβουλευτική συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης. Το θέμα ερευνά ο Γενικός Εισαγγελέας του Δικαστηρίου της Χάγης.

δ.Βουλγαρία

Η κυβέρνηση δεν ρύθμισε τις οικονομικές της υποχρεώσεις έναντι της εταιρείας "TRANS BALKAN PIPELINE" παρόλο που έληξε, στις 20 Μαρτίου, η προθεσμία που της είχε δοθεί.

Λόγω της αδυναμίας εξερεύσεως ιδιώτη επενδυτή για την κατασκευή του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Belene, το Υπουργείο Ενέργειας ερευνά τη δυνατότητα κατασκευής νέου σταθμού στο Κοζλοντούι.

4. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερικά

Ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ Στρατηγός Ισίκ Κοσανέρ, σε μια αντεπίδειξη δυνάμεως, επισκέφθηκε στις φυλακές τους 163 αξιωματικούς που κατηγορούνται για την υπόθεση "Εργκένεκον", χωρίς να ενημερώσει προηγουμένως την κυβέρνηση.

Σάλο προκάλεσε η σύλληψη 13 δημοσιογράφων, κατηγορουμένων για διασυνδέσεις με την οργάνωση "Εργκένεκον". Η ΕΕ, ο ΟΑΣΕ και οι ΗΠΑ εξέφρασαν την ανησυχία τους και ζήτησαν από την Τουρκία να παύσει να απειλεί δημοσιογράφους. Ο κ. Ερντογάν απάντησε με οργή στις επικρίσεις της αντιπολίτευσης, ισχυριζόμενος ότι οι συλλήψεις έγιναν με απόφαση της δικαιοσύνης, χωρίς καμία ανάμειξη της κυβερνήσεως. Ταυτόχρονα έγιναν και έρευνες σε κατοικίες και γραφεία καθηγητών της Θεολογίας στις 30 Μαρτίου σε όλη σχεδόν τη χώρα, στα πλαίσια της ίδιας υπόθεσης.

Τις εκλογές του Ιουνίου, σύμφωνα με δημοσκοπήσεις, θα κερδίσει ο κ. Ερντογάν με μεγάλη πλειοψηφία. Τα κόμματα όμως Λαϊκό Ρεπουμπλικανικό (Κεμαλικό) και Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης συμπεριέλαβαν στα ψηφοδέλτιά τους και υποδίκους για την υπόθεση "Εργκένεκον", οι οποίοι αν εκλεγούν θα αποφυλακιστούν.

β.Πυρηνική Ενέργεια

Παρά τις ανησυχίες που προκάλεσε το πυρηνικό ατύχημα της Ιαπωνίας, η Τουρκία επιμένει στην κατασκευή, από ρωσική εταιρεία, του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Ακουγιού, απέναντι από την Κύπρο. Απλώς ζήτησε πιο αυξημένα μέτρα ασφαλείας, από αυτά που είχαν συμφωνηθεί.

γ.Ευρωπαϊκή Πορεία

Εγκρίθηκε από την ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η έκθεση προόδου της Τουρκίας για το 2010. Με αυτή καλείται να άρει το casus belli σε βάρος της Ελλάδας, να σταματήσει τις πτήσεις πάνω από κατοικημένα ελληνικά νησιά, να εφαρμόσει το πρωτόκολλο της Άγκυρας και να ανοίξει τα λιμάνια και τα αεροδρόμιά της στα κυπριακά μέσα και να προσυπογράψει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θαλάσσης, η οποία αποτελεί κοινοτικό κεκτημένο.

Ο κ. Σαρκοζί, μία ημέρα πριν επισκεφθεί την Τουρκία στις 25 Φεβρουαρίου, δήλωσε : "Αντιλαμβάνομαι τη γεωπολιτική σπουδαιότητα της Τουρκίας, όμως επιμένω ότι το καθεστώς της προνομιακής σχέσης είναι πολύ καλύτερο από την πλήρη ένταξη".

δ.Σχέσεις με Ισραήλ

Την περαιτέρω ένταση στις σχέσεις των δύο χωρών πυροδότησε εκ νέου η διαφανομένη πρόθεση της Τουρκίας να πωλεί δορυφορικές εικόνες του Ισραήλ, που θα λαμβάνονται από το δορυφόρο Gokturk, στο Ιράν, στη Χαμάς και τη Χεζμπολάχ. Ο Υπουργός Άμυνας του Ισραήλ, αναφερόμενος στο θέμα δήλωσε ότι η χώρα του γνωρίζει να αντιδρά σε παρόμοιες καταστάσεις, διευκρινίζοντας ότι εννοεί τα αντίμετρα ή και την καταστροφή του δορυφόρου με πυραύλους.

ε.Ηγεμονικές Τάσεις

Οι κ.κ. Ερντογάν και Νταβούτογλου εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία για να επιδείξουν τις ηγεμονικές φιλοδοξίες της χώρας τους στα Βαλκάνια, τη Μ. Ανατολή και τον Αραβικό κόσμο γενικά. Στα πλαίσια αυτής της προσπάθειας αντιτίθενται στην πολιτική των ΗΠΑ για το Ιράν και ήλθαν σε ρίζη με το Ισραήλ. Επίσης παρεκώλυσαν την

ανάληψη της διευθύνσεως των επιχειρήσεων κατά της Λιβύης από το NATO ευθύς εξ αρχής και υπεχώρησαν μετά από κάποια ανταλλάγματα και κυρίως την ανάθεση του συντονισμού της "Ζώνης Απαγορεύσεως Πτήσεων" στο Αεροπορικό Στρατηγείο της Σμύρνης. Αλλά δεν χειρίστηκαν με επιτυχία τις εξεγέρσεις στην Αίγυπτο και τη Λιβύη. Στην Αίγυπτο τήρησαν καιροσκοπική πολιτική. Στην αρχή δίστασαν πολύ να στηρίζουν τους εξεγερμένους, γιατί το καθεστώς Μουμπάρακ τους είχε δώσει πολύ χώρο για να διεισδύσουν στον αραβικό κόσμο και δεν ήθελαν μια αβέβαιη αλλαγή. Τελικά ο κ. Ερντογάν βγήκε την τελευταία στιγμή, υπέρ των εξεγερμένων και έσωσε τα προσχήματα. Στη Λιβύη επίσης καθυστέρησαν να πάρουν θέση λόγω της παρουσίας χιλιάδων Τούρκων εργαζομένων και εκατοντάδων επιχειρήσεων τουρκικών συμφερόντων που δραστηριοποιούνται στη Λιβύη. Στην αρχή ο κ. Ερντογάν ξιφουλκούσε εναντίον της εμπλοκής του NATO και στη συνέχεια, ενώ έγινε υπέρμαχος, αντέδρασε στον εξοπλισμό των εξεγερμένων προκαλώντας την οργή τους.

Η στάση τους αυτή, δηλαδή να προτάσσουν τα συμφέροντά τους και όχι τις αρχές και τις αξίες δια των οποίων παρουσιάζονταν ως προστάτες των αδυνάτων έναντι των ισχυρών, τους εξέθεσε στον αραβικό κόσμο, ο οποίος έπαυσε να τους εμπιστεύεται. Τελικά οι ζημιές που υπέστη στον διπλωματικό τομέα και το γόητρό της η Τουρκία δύσκολα θα θεραπευτούν.

5. ΟΗΕ

Με 10 ψήφους υπέρ και 5 αποχές (Ρωσία, Κίνα, Ινδία, Βραζιλία, Γερμανία) το ΣΑ αποφάσισε στις 17 Μαρτίου 2011 την επιβολή "Ζώνης Απαγόρευσης Πτήσεων"

στην Λιβύη και τη λήψη "κάθε ενδεικνυομένου μέτρου" για την προστασία των πολιτών.

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Γενικά

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αποφάνθηκε τελεσίδικα στις 18 Μαρτίου ότι η ανάρτηση "Εσταυρωμένων" στις αίθουσες δημοσίων σχολείων της Ιταλίας δεν παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η απόφαση έχει την ισχύ νομολογίας και θα μπορεί να εφαρμοστεί και στα 47 κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Οι Υπουργοί Ενέργειας συμφώνησαν στις 21 Μαρτίου ότι θα πρέπει να γίνουν τεστ αντοχής των πυρηνικών εγκαταστάσεων σε ολόκληρη την ΕΕ, αλλά και στις γειτονικές χώρες όπως η Τουρκία.

β. Γερμανία

Το Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα της κ. Μέρκελ υπέστη βαριές ήττες στις τοπικές εκλογές του Αμβούργου (το 21,9% των ψήφων έναντι 42,6% το 2008) και της Βάδης-Βυτεμβέργης, όπου ήλθε μεν πρώτο κόμμα με 39% αλλά έχασε την κυβέρνηση, ύστερα από το 1953. Συντριβή υπέστη και ο έτερος κυβερνητικός εταίρος, το κόμμα των Ελευθέρων Δημοκρατών, του οποίου τα ποσοστά έπεσαν στο 7% από 15%, γεγονός που οδήγησε τον πρόεδρό του κ. Βεστερβέλε σε παραίτηση από την ηγεσία του κόμματος και τη θέση του Αντικαγκελαρίου, όχι όμως και του ΥΠΕΞ.

Η ήττα της Βάδης-Βυτεμβέργης αποδίδεται από τους αναλυτές κυρίως στον προβληματισμό για τον κίνδυνο από την πυρηνική ενέργεια, παρόλο που η κ. Μέρκελ είχε σπεύσει, μετά το ατύχημα της Ιαπωνίας, να αναγγείλει το άμεσο κλείσιμο των 7 αντιδραστήρων, καταργώντας πρόσφατη απόφαση με την οποία τους εδίδετο παράταση

μέχρι το 2032. Γι' αυτό και η κ. Μέρκελ αποφάσισε να εγκαταλείψει την πυρηνική ενέργεια, ύστερα και από την ανακοίνωση του κυβερνητικού εταίρου της του κόμματος των Ελευθέρων Δημοκρατών, που ήταν υπέρμαχος της, ότι τάσσεται υπέρ της σταδιακής εγκατάλειψής της.

γ. Βρετανία

Βίαια επεισόδια, στο κέντρο του Λονδίνου, αμαύρωσαν την ειρηνική διαδήλωση 250.000 ατόμων κατά της πολιτικής της λιτότητας της κυβέρνησεως.

Τη συρρίκνωση των Ενόπλων Δυνάμεων κατά 11.000 στελέχη ανακοίνωσε η κυβέρνηση, λόγω δραστηκών μειώσεων στον αμυντικό προϋπολογισμό.

δ. Γαλλία

Στις τοπικές εκλογές οι υποψήφιοι που υποστηρίχθηκαν από το Σοσιαλιστικό κόμμα εξασφάλισαν την πρώτη θέση με 36,4% έναντι 18,9% του κόμματος του κ. Σαρκοζί.

Στη θέση της παραιτηθείσας ΥΠΕΞ Μισέλ Αλιό Μαρί, που κατηγορήθηκε για διασυνδέσεις με τον αποπεμφθέντα πρόεδρο της Τυνησίας, τοποθετήθηκε ο πρώην πρωθυπουργός κ. Αλέν Ζυπέ.

Από τις 11 Απριλίου τέθηκε σε ισχύ ο νόμος, σύμφωνα με τον οποίο απαγορεύεται η "μπούργκα".

ε. Νορβηγία

Για το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης 2011 έχουν προταθεί 241 υποψηφιότητες. Σ' αυτές περιλαμβάνονται προσωπικότητες της "Αραβικής Άνοιξης", ο ιστότοπος Wikileaks, που αποκάλυψε πληροφορίες για "διαφθορά, εγκλήματα πολέμου και βασανιστήρια", ο πρώην πρόεδρος της Γερμανίας κ. Χέλμουτ Κολ και ο κουβανός αντιφρονών κ. Παγιά.

στ. Ιταλία

Ο κ. Μπερλουσκόνι διέθεσε

επτά πλοία με τα οποία 25.000 πρόσφυγες από τη Β. Αφρική που είχαν κατακλύσει τη νήσο Λαμπεντούζα, απεστάλησαν σε καταυλισμούς στην ιταλική ενδοχώρα.

Γερμανία και Γαλλία αντέδρασαν στο αίτημα του κ. Μπερλουσκόνι, για την εφαρμογή της "αλληλεγγύης" και την κατανομή των προσφύγων σε όλες τις χώρες της ΕΕ.

ζ. Ισπανία

Το δικαστήριο δεν νομιμοποίησε το κόμμα των Βάσκων "Σορτούν", το οποίο υποστηρίζει την ανεξαρτησία των Βάσκων αλλά απορρίπτει τη βία, αποδεχόμενο τα επιχειρήματα της κυβέρνησεως ότι αποτελεί μια ανανεωμένη εκδοχή του Ερί Μπατασούνα, δηλαδή της πολιτικής πτέρυγας της ETA.

η. Ιρλανδία

Μεγάλη νίκη κατέκτησε το κεντροδεξιό κόμμα "Φίνε Γκάελ" με 68 έδρες και σχημάτισε κυβέρνηση συνασπισμού, με στόχο την αναθεώρηση της συμφωνίας με το ΔΝΤ. Το Σοσιαλιστικό κόμμα "Φιάνα Φάιλ" που έβαλε τη χώρα στο ΔΝΤ, υπέστη συντριπτική ήττα (μόλις 17 έδρες από 78).

8. ΗΠΑ

Από 18-20 Μαρτίου ο κ. Ομπάμα πραγματοποίησε περιοδεία στη Λατινική Αμερική. Επισκέφθηκε κατά σειρά τη Βραζιλία, εβδόμη μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο, τη Χιλή και το Ελ Σαλβαδόρ. Με την πρόεδρο της Βραζιλίας υπέγραψε πακέτα συμφωνιών εν όψει των μεγάλων αθλητικών διοργανώσεων που φιλοξενεί η Βραζιλία, το Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου το 2014 και τους Ολυμπιακούς Αγώνες το 2016. Επίσης υπεσχέθη ότι θα στηρίζει την προσπάθειά της για μια μόνιμη θέση στο ΣΑ/ΟΗΕ.

Ο κ. Ομπάμα προβαίνει σε ανοίγματα προς τη Λατινική Αμερική και κυρίως τη Βραζιλία με στόχο την ανακοπή της διεισδύσεως της Κίνας στην περιοχή και την άσκηση πιέσεως σ' αυτή σε στρατηγικά θέματα, όπως η ισοτιμία του γουάν.

Τον Μάιο ο κ. Ομπάμα θα επισκεφθεί το ανάκτορο του Μπάκιγχαμ, προσκεκλημένος της Βασίλισσας Ελισάβετ.

Το Βρετανικό Δικαστήριο αποφάσισε την έκδοση του ιδρυτή της Wikileaks κ. Άσσανζ στη Σουηδία, όπου θα δικαστεί σχετικά με τις κατηγορίες για σεξουαλική κακοποίηση δύο γυναικών. Οι δικηγόροι του θα εφεσιβάλουν την απόφαση, αλλά ο ίδιος τελεί υπό κράτηση.

Ο κ. Ομπάμα ενέκρινε την επανέναρξη των δικών για τους κρατούμενους στις φυλακές Guantanamo και την υιοθέτηση νομοθετικής ρύθμισης που επιτρέπει την επ'όριστον κράτησή τους στις εν λόγω φυλακές.

Ο τέως ΥΠΕΞ κ. Πάουελ ζητά εξηγήσεις από τη CIA και το Πεντάγωνο, για τις αναξιόπιστες πληροφορίες που του δόθηκαν και στις οποίες στηρίχθηκε η εισβολή στο Ιράκ.

9. ΡΩΣΙΑ

Ο κ. Μεντβέντεφ επέκρινε τις δηλώσεις του κ. Πούτιν σχετικά με την απόφαση των ΗΕ για τη Λιβύη, την οποία χαρακτήρισε, μεταξύ άλλων, ελλιπή και εσφαλμένη και ως "μεσαιωνική στραυροφορία".

Ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ κ. Μπάιντεν πραγματοποίησε διήμερη επίσκεψη στη Μόσχα, όπου συζήτησε με τον κ. Μεντβέντεφ τις εξελίξεις στη Λιβύη, την πυραυλική άμυνα, την ένταξη της Ρωσίας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου και άλλα διμερή και διεθνή ζητή-

ματα. Μερίδα του ρωσικού τύπου χαρακτήρισε την επίσκεψη ως υποστήριξη της Ουάσιγκτον στην υποψηφιότητα του κ. Μεντβέντεφ στις προεδρικές εκλογές του 2012.

Οι σχέσεις των δύο χωρών έχουν βελτιωθεί σημαντικά. Παραμένουν όμως οι διαφορές στα θέματα της Πυραυλικής Άμυνας και της Γεωργίας.

Ο κ. Μεντβέντεφ δήλωσε ότι η χώρα του θα ενισχύσει τη στρατιωτική της παρουσία στις διαφιλονικούμενες με την Ιαπωνία νήσους Νότιες Κουρίλες, τις οποίες επισκέφθηκε τον Νοέμβριο. Η επίσκεψη αυτή χαρακτηρίστηκε πολύ τολμηρή καθώς κανένας άλλος Ρώσος ηγέτης δεν το είχε πράξει, ακόμη και την περίοδο της ΕΣΣΔ.

Το ποσόν των 474 δις ευρώ πρόκειται να διαπανηθεί το 2011 για τον εκσυγχρονισμό των ΕΔ της χώρας.

Την τελευταία δεκαετία ο ρωσικός πληθυσμός μειώθηκε κατά 3,4 εκατ. άτομα (από 146,3 εκατ. σε 142,9 εκατ.).

Το ΔΔ της Χάγης απέρριψε προσφυγή της Γεωργίας εναντίον της Ρωσίας με την κατηγορία για εθνοκάθαρση στις αποσχισθείσες επαρχίες της.

10. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Ισραήλ - Παλαιστινιακό

Παρά τις αντιδράσεις του Ισραήλ, η Αίγυπτος επέτρεψε τη διέλευση 2 Ιρανικών πολεμικών πλοίων από τη διώρυγα του Σουέζ, τα οποία πραγματοποίησαν φιλική επίσκεψη στη Συρία, σύμφωνα με δηλώσεις του Ιρανού Ναυτικού Διοικητή.

Η εφημερίδα Maariv αποκάλυψε, με δημοσίευσμά της, ότι το Ισραήλ έδωσε, ανεπίσημα, τη συγκατάθεσή του σε ισραηλινή εταιρεία για την εκπαίδευση και αποστολή στον Καντάφι μισθοφόρων, με στό-

χο να αναχαιτιστεί το ριζοσπαστικό Ισλάμ, αλλά και με αντάλλαγμα την εκμετάλλευση ενεργειακών κοιτασμάτων της Λιβύης από το Ισραήλ, εφόσον επικρατήσει ο Καντάφι. Η κυβέρνηση το διέψευσε αλλά είναι βέβαιο ότι η ισραηλινή εταιρεία έχει εμπλακεί στην υπόθεση.

Οι συνομιλίες που πραγματοποιήθηκαν στις 10 Μαρτίου μεταξύ των απεσταλμένων του "κουαρτέτου" για τη Μ. Ανατολή και των διαπραγματευτών του Ισραήλ κ. Μόλσο και των Παλαιστινίων κ. Βρεκάτ κατέληξαν σε αποτυχία. Νέα συνάντηση θα πραγματοποιηθεί, κατά πάσα πιθανότητα, στις 15 Απριλίου στο Βερολίνο.

Ο κ. Αμπάς ανταποκρίθηκε σε πρόσκληση της Χαμάς να επισκεφθεί τη Γάζα, προκειμένου να επιδιώξουν τον τερματισμό του διχασμού των Παλαιστινίων.

β. Ιράκ

Ο πρωθυπουργός κ. Μαλίκι, ζήτησε από την Κουρδική Περιφερειακή Κυβέρνηση να απομακρύνει τα στρατεύματα που έχουν αναπτυχθεί πέριξ των πετρελαιοπηγών του Κιρκούκ, χωρίς άδεια της κεντρικής κυβέρνησης.

Το Κιρκούκ αργά ή γρήγορα θα αποσχιστεί από το Ιράκ, γεγονός που θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις της δημιουργίας Κουρδικού κράτους.

Από τα πυρά των κουρδικών αρχών ασφαλείας στην πόλη Σουλεϊμάνγια σκοτώθηκε ένα άτομο και τραυματίστηκαν 57 κατά τη διάρκεια διαδηλώσεως συμπαραστάσεως στους εξεγερμένους Τυνησίους και Αιγυπτίους.

γ. Ιράν

Ενώ στην Τεχεράνη μαίνονταν αντικυβερνητικές εκδηλώσεις και εκφράζονταν ανησυχίες για

τους ηγέτες της αντιπολιτεύσεως Μουσσαβί και Καφρουμπί, οι οποίοι, σύμφωνα με την κυβέρνηση, βρίσκονται σε κατόικον περιορισμό, επισκέφθηκε το Ιράν ο πρόεδρος της Τουρκίας κ. Γκιουλ, ο οποίος δήλωσε τη στήριξη της Άγκυρας στο θεοκρατικό καθεστώς.

δ. Ιορδανία

Οι ηγέτες της Μουσουλμανικής Αδελφότητας αρνήθηκαν να συμμετάσχουν στον Εθνικό Διάλογο, που τους κάλεσε η κυβέρνηση για την τροποποίηση του εκλογικού νόμου και ζητούν τροποποίηση του Συντάγματος. Κατόπιν αυτού το κύμα της λαϊκής οργής διογκούται και οι αναλυτές προβλέπουν έκρηξη, αν η κυβέρνηση δεν ανταποκριθεί στα λαϊκά αιτήματα.

ε. Συρία

Οι διαδηλώσεις που ξεκίνησαν στην πόλη Νταράα με δεκάδες νεκρούς από τα πυρά των δυνάμεων καταστολής, επεκτείνονται σε όλη τη χώρα με αίτημα την άρση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης ύστερα από 48 χρόνια και την πτώση του καθεστώτος. Οι ΗΠΑ και η ΕΕ καταδίκασαν την βάνανση καταστολή και ζήτησαν από τον πρόεδρο Άσαντ να προχωρήσει στον εκδημοκρατισμό της χώρας. Στις 30 Μαρτίου ο κ. Άσαντ προχώρησε στην αντικατάσταση της κυβερνήσεώς του, αλλά ο λαός δεν ικανοποιήθηκε. Πολιτικοί αναλυτές εκτιμούν ότι ένα μέρος της λαϊκής δυσφορίας οφείλεται και στην ευνοϊκή μεταχείριση των αλουϊτών, που είναι παρακλάδι των σιτών, στους οποίους ανήκει και ο ίδιος. Οι σίτες είναι το 13% ενώ οι συννίτες το 77% του πληθυσμού.

Ο Άσαντ αυτή τη στιγμή παρουσιάζεται ακλόνητος γιατί έχει τη στήριξη των Ενόπλων Δυ-

νάμεων της χώρας, των αραβικών μοναρχιών του Κόλπου και του Ιράν, γιατί φοβούνται την αλλαγή. Σε περίπτωση όμως πτώσεως του καθεστώτος η κάθε μία πλευρά θα επιδιώξει να επηρεάσει προς όφελός της την κατάσταση. Το Ιράν θα επιδιώξει μια ηγεσία εχθρική προς τη Δύση και το Ισραήλ. Οι ΗΠΑ θα ήθελαν μια πιο κοσμική εξουσία ανοικτή προς τη Δύση και το Ισραήλ και η Σαουδική Αραβία μια ηγεσία με πολύ λιγότερες σχέσεις με το Ιράν. Το τι όμως θα προκύψει θα εξαρτηθεί από το αν ο Άσαντ θα κάνει το μεγάλο βήμα και θα προχωρήσει στις απαιτούμενες μεταρρυθμίσεις και στην παροχή πολιτικών και ατομικών ελευθεριών. Σε περίπτωση που η αντιπαράθεση εξελιχθεί σε σύγκρουση αλεβιτών και σουνητών, αυτή θα επεκταθεί σε όλο τον αραβικό κόσμο ως πόλεμος μεταξύ σιτών και σουνητών.

11. ΒΟΡΕΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ - ΑΡΑΒΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

α. Αίγυπτος

Με το ποσοστό 77,2% ο λαός ψήφισε ΥΠΕΡ των μεταρρυθμίσεων του Συντάγματος, που πρότεινε το Ανώτατο Συμβούλιο των Ενόπλων Δυνάμεων. Καταψήφισε το 22% ενώ το ποσοστό συμμετοχής ανήλθε στο 41%.

Παράλληλα συνεχίζονται και οι διαδηλώσεις με αίτημα τη δήμευση της περιουσίας του κ. Μουμπάρακ και της οικογενείας του και την απομάκρυνση από την κυβέρνηση των συνεργατών του. Στις 12 Απριλίου ο Γενικός Εισαγγελέας διέταξε την 10ήμερη κράτηση του κ. Μουμπάρακ, ο οποίος είχε εισαχθεί εν τω μεταξύ σε νοσοκομείο.

β. Τυνησία

Στις 24 Ιουλίου θα πραγματοποιηθούν οι εκλογές για την ανάδειξη Συντακτικής Βουλής, η οποία θα προχωρήσει στη σύνταξη νέου Συντάγματος και την εκλογή νέου προέδρου.

γ. Λιβύη

Ο εμφύλιος που ξέσπασε από τις 17 Φεβρουαρίου μεταξύ των εξεγερμένων και των υποστηρικτών του προέδρου Καντάφι συνεχίζεται.

Κατόπιν της αποφάσεως του ΣΑ/ΟΗΕ στις 17 Μαρτίου, με την οποία επεβλήθη "Ζώνη Απαγορεύσεως Πτήσεων" και η λήψη κάθε "ενδεικνυομένου μέτρου" για την προστασία των πολιτών, άρχισαν αεροπορικές επιχειρήσεις με το όνομα "Αυγή της Οδύσσειας" εναντίον των αεροπορικών εγκαταστάσεων και των αρμάτων μάχης που επιτίθεντο εναντίον των πόλεων που ήλεγχαν οι εξεγερμένοι, χωρίς συντονιστή μέχρι τις 27 Μαρτίου, οπότε το ΝΑΤΟ ανέλαβε την ευθύνη. Στις επιχειρήσεις συμμετέχουν με αεροσκάφη οι ΗΠΑ, η Βρετανία, ο Καναδάς, η Ιταλία, η Γαλλία, η Νορβηγία, η Δανία, η Ισπανία, η Ολλανδία, η Σουηδία και το Κατάρ. Δεν συμμετέχουν επίσης η Ρωσία, η Γερμανία και η Κίνα, που δεν συμφωνούν με τις επιχειρήσεις, υποστηρίζοντας πολιτική λύση. Η Ελλάδα έχει διαθέσει τις Αεροπορικές Βάσεις στη Σούδα, στον Άραξο και στην Αγχίαλο και μια φρεγάτα που περιπολεί μεταξύ Κρήτης και Λιβύης. Η Τουρκία έχει διαθέσει 4 φρεγάτες, 1 Υ/Β και ένα βοηθητικό πλοίο.

Οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ αποκλείουν την επέμβαση χερσαίων δυνάμεων και προκρίνουν την ενίσχυση των ανταρτών προκειμένου να καταβληθεί ο Καντάφι. Αντίθετη στην θέση αυτή είναι η Τουρκία.

Από τις 4 Απριλίου ο Καντάφι, λόγω αποδυναμώσεως του

στρατού του από τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς και αποσκιρτήσεως πρωτοκλασάτων στελεχών του, με πρώτο τον Υπουργό Εξωτερικών Μούσα Κούσα που διέφυγε στο Λονδίνο, άρχισε να αναζητά πολιτική λύση, αλλά οι αντάρτες είναι αρνητικοί, γιατί πιστεύουν ότι αυτό είναι τέχνασμα για να κερδίσει χρόνο.

Στις 10 Απριλίου η Αφρικανική Ένωση ανέλαβε πρωτοβουλία ειρηνεύσεως και πρότεινε σχέδιο το οποίο προβλέπει :

*Άμεση εκχειρία και παύση των βομβαρδισμών του NATO.

*Άνοιγμα διόδων για τη διέλευση ανθρωπιστικής βοήθειας και την αποχώρηση των εγκλωβισμένων ξένων υπηκόων.

*Άμεση έναρξη διαλόγου για την οριστική αντιμετώπιση του προβλήματος και εγκατάσταση Ειρηνευτικής Δυνάμεως.

Ο Καντάφι αποδέχθηκε το σχέδιο, αλλά οι εξεγερμένοι δήλωσαν ότι απορρίπτουν κάθε σχέδιο που προβλέπει την παραμονή του στην εξουσία. Το NATO επίσης ανακοίνωσε ότι για να σταματήσουν οι βομβαρδισμοί απαιτείται μόνιμη και σταθερή εκχειρία και όχι μια προφορική συμφωνία.

Εν τω μεταξύ στις 29 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο διάσκεψη των εμπλεκόμενων χωρών στην οποία τέθηκε το πλαίσιο ενός συμβιβασμού, ο οποίος σε αδρές γραμμές προνοεί κατάπαυση του πυρός, απομάκρυνση του Καντάφι, μοίρασμα της εξουσίας μεταξύ των αναρτών και των φυλών που εξακολουθούν να τον στηρίζουν και εγκατάσταση ειρηνευτικής δυνάμεως για όσο χρόνο απαιτηθεί.

Μια τέτοια ειρήνευση δεν μπορεί να είναι βιώσιμη, λόγω της αγριότητας που προσέλαβε ο εμ-

φύλιος πόλεμος και ως εκ τούτου πρέπει να αναμένεται κάποια στιγμή στο μέλλον το αιματηρό ξεκαθάρισμα. Σε κάθε όμως περίπτωση η ανατροπή του Καντάφι θα πυροδοτήσει και νέες εξεγέρσεις, μη εξαιρουμένων και των χωρών του Κόλπου και πιθανόν να προκαλέσει και τη σύγκρουση μεταξύ σουνιτών και σιιτών, η οποία θα καταστεί αναπόφευκτη, αν πέσει ταυτόχρονα και το καθεστώς της Συρίας.

Στις 13 Απριλίου στη Ντοχά του Κατάρ έγινε συνδιάσκεψη της Διεθνούς Ομάδας Επαφής των χωρών που συμμετέχουν στις επιχειρήσεις. Η Γερμανία αντιτάχθηκε στην πρόταση της Ιταλίας για τη δημιουργία ενισχύσεως των ανταρτών από τις "παγωμένες" καταθέσεις του καθεστώτος στο εξωτερικό, ενώ το Βέλγιο τάχθηκε κατά του εξοπλισμού των ανταρτών και της ενισχύσεως των δυνάμεων που ενεργούν. Εν τούτοις Γαλλία και Βρετανία επιμένουν ότι είναι επιτακτική ανάγκη, να εμπλακούν μαχητικά και από τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές και αραβικές χώρες.

Το Ιράν, με την ευκαιρία των καθεστωτικών αλλαγών σε χώρες της Β.Αφρικής, επιδιώκει την προώθηση των γεωπολιτικών του συμφερόντων, προφυλάσσοντας όμως και το εσωτερικό του για να μη το συμπαρασύρει η λαίλαπα των εξεγέρσεων και δοθεί η δυνατότητα στις ξένες δυνάμεις να επέμβουν για ανθρωπιστικούς λόγους, όπως στη Λιβύη.

Η Ρωσία και η Κίνα παρακολουθούν τις εξελίξεις, προκειμένου να προστατευτούν τα συμφέροντά τους. Η Ρωσία όμως ανησυχεί μήπως το ντόμινο των εξεγέρσεων εξαπλωθεί και στις χώρες του Β. Καυκάσου και γι' αυτό δεν τάσσεται ανοικτά υπέρ των εξεγερμένων.

δ. Ακτή Ελεφαντοστού

Ύστερα από σκληρές συγκρούσεις τα στρατεύματα του εκλεγμένου και αναγνωρισμένου προέδρου κ. Ουαταρά συνέλαβαν τον απερχόμενο πρόεδρο κ. Γκμπαγκμπό, ο οποίος επί 5 μήνες ηρνείτο να παραδώσει την εξουσία.

Η Γαλλία έχει αποστείλει 1650 στρατιώτες για την προστασία των αμάχων.

ε. Σαουδική Αραβία

Στις 11 Μαρτίου κατεστάλει απόπειρα μαζικής αντικυβερνητικής διαδηλώσεως από ισχυρές δυνάμεις ασφαλείας και στις 29 Μαρτίου οι θρησκευτικοί ηγέτες εξέδωσαν θρησκευτικό διάταγμα με το οποίο απαγορεύονται οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, ως στρεφόμενες κατά του Ισλάμ.

ζ. Υεμένη

Ο πρόεδρος κ. Σάλεχ απέρριψε στις 31 Μαρτίου πρόταση της αντιπολιτεύσεως για άμεση παράδοση της εξουσίας στον αντιπρόεδρο. Αυτό πυροδότησε νέες διαδηλώσεις των αντιφρονούντων και αντιδιαδηλώσεις από τους υποστηρικτές του προέδρου.

Οι αναλυτές εκτιμούν ότι ο πρόεδρος θα συνεχίσει να παραμένει στη θέση του όσο έχει τη στήριξη των Ενόπλων Δυνάμεων, από τις οποίες έχουν αρχίσει να αυτομολούν προς τους εξεγερμένους μερικοί στρατιωτικοί διοικητές. Ο αριθμός τους είναι μικρός επί του παρόντος και γι' αυτό δεν έχει δημιουργηθεί ιδιαίτερο πρόβλημα για τον πρόεδρο.

η. Μπαχρέϊν

Οι διαδηλώσεις σταμάτησαν στις 16 Μαρτίου, όταν ο στρατός διέλυσε τους διαδηλωτές στην

πλατεία του Μαργαριταρίου στη Μάναμα. Η κυβέρνηση έχει επιβάλλει απαγόρευση της κυκλοφορίας από τις 10 το βράδυ μέχρι τις 4 το πρωί. Η δύναμη των 15.000 στρατιωτών που έχει στείλει η Σ. Αραβία για να βοηθήσει τη Μοναρχία συμβάλλει στη διατήρηση της τάξεως. Το Ιράν, που είχε κατηγορηθεί για ανάμειξη στις διαδηλώσεις, ζήτησε την άμεση απομάκρυνση των στρατευμάτων της Σ.Αραβίας.

12.ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Ο Στρατηγός κ. Πετρέους, κατά την ενημέρωση της Γερουσίας στις 15 Μαρτίου, ανέφερε ότι οι μάχες του επερχόμενου καλοκαιριού θα είναι σφοδρότερες από πέρυσι. Υποστήριξε όμως ότι η γενική κατάσταση έχει βελτιωθεί σημαντικά, γεγονός που καθιστά εφικτή την έναρξη περιορισμένης αποχωρήσεως των αμερικανικών στρατευμάτων τον Ιούλιο.

Ο Αμερικανός Υπουργός Άμυνας κ. Γκέιτς, στη Σύνοδο Υπουργών Αμύνης των χωρών, που συμμετέχουν στη συμμαχική δύναμη, προειδοποίησε ότι η επιτευχθείσα ασφάλεια είναι εύθραυστη και γι' αυτό δεν πρέπει να διαταραχθεί από βεβαιασμένες αποχωρήσεις στρατευμάτων. Τους συνέστησε δε να ασχολούνται περισσότερο με το πώς θα φέρουν σε πέρας το έργο τους και όχι με την αποχώρηση των στρατευμάτων τους.

Ο πρόεδρος κ. Καρζάϊ κάλεσε την αρμοδία επιτροπή του ΣΑ/ΟΗΕ να διαγράψει μερικούς Ταλιμπάν από τη "μαύρη λίστα" των τρομοκρατών γιατί ενώ εκδηλώνουν αυξημένο ενδιαφέρον για σύναψη ειρήνης με την κυβέρνηση, δεν προχωρούν επειδή είναι καταχωρημένοι σ' αυτή.

β. Πακιστάν

Η βία συνεχίζεται εν μέσω των οικονομικών και πολιτικών προβλημάτων που ταλανίζουν τη χώρα. Καθημερινά σημειώνονται πολύνεκρες εκρήξεις από βόμβες και επιθέσεις αυτοκτονίας. Στις 2 Μαρτίου δολοφονήθηκε ο Υπουργός Μειονοτήτων Σαχμπάζ Μπάτι, που ήταν χριστιανός και πολέμιος του νόμου που επιβάλλει θανατική ποινή εναντίον όσων προσβάλλουν το ισλάμ. Την ευθύνη ανέλαβαν η Αλ Κάιντα και οι Ταλιμπάν.

γ. Κορέα

Στις 25 Φεβρουαρίου ο στρατός της Ν.Κορέας προέβη στη ρίψη στο βορειοκορεατικό έδαφος, τροφίμων, φαρμάκων, ραδιοφώνων και φυλλαδίων, σχετικών με τις διαδηλώσεις στην Αίγυπτο, με στόχο την ενθάρρυνση των βορειοκορεατών για την διεκδίκηση αλλαγών.

Στις 14 Μαρτίου ο βορειοκορεάτης ΥΠΕΞ, μετά το πέρας των επαφών που είχε στο Ανόϊ με τον ΥΦΥΠΕΞ της Ρωσίας κ. Μπορονταβκίνε, δήλωσε ότι η χώρα του είναι έτοιμη για την επανέναρξη των εξαμερών συνομιλιών.

δ. Κίνα

Με το φόβο των λαϊκών εξεγέρσεων τύπου Τυνησίας και Αιγύπτου ζει η ηγεσία της χώρας, καθώς το οικονομικό χάος μεταξύ πλουσίων και φτωχών αυξάνεται διαρκώς. Γι' αυτό η κυβέρνηση προχώρησε στην ανακοίνωση γενναίων φιλολαϊκών παροχών αλλά και την λήψη μέτρων, όπως παρεμπόδιση πρόσβασης σε συγκεκριμένο ιστότοπο στο Ίντερνετ και αποστολής μηνυμάτων με τα οποία καλούνταν οι πολίτες 13 πόλεων να προχωρήσουν σε "εξέγερση των γιασεμιών

όπως της Τυνησίας". Επίσης η αστυνομία διέλυσε, προληπτικά, συγκεντρώσεις στο Πεκίνο και τη Σαγκάη.

Φόβοι εκφράζονται για τη ζωή του Νομπελίστα Λιου Σιαομπά, του οποίου η τύχη αγνοείται από τις αρχές του έτους και η κυβέρνηση δεν δίνει καμία πληροφορία.

Ο Δαλάϊ Λάμα ανακοίνωσε ότι θα παραιτηθεί από τον πολιτικό του ρόλο, ως επικεφαλής της εξόριστης κυβερνήσεως του Θιβέτ και θα εκχωρήσει τη θέση του σε ελεύθερα εκλεγμένο νεώτερο ηγέτη. Η εκπρόσωπος του ΥΠΕΞ της Κίνας χαρακτήρισε την ενέργεια αυτή "τέχνασμα" με στόχο να παραπλανήσει τη διεθνή κοινότητα.

Η απόφαση για αύξηση των στρατιωτικών δαπανών κατά 12,7% προκάλεσε ανησυχία στους γείτονες, αλλά και τις ΗΠΑ, οι οποίες θεωρούν ότι οι πραγματικές δαπάνες είναι διπλάσιες από αυτές που ανακοινώνονται.

ε. Ιαπωνία

Με κομμένη την ανάσα παρακολουθεί η διεθνής κοινότητα τις προσπάθειες των αρχών να ελέγξουν την εξάπλωση της πυρηνικής ενέργειας γύρω από τους χαλασμένους αντιδραστήρες, η οποία απειλεί με μόλυνση ακόμα και περιοχές που απέχουν 50 χλμ και πλέον.

Σε 12.000 ανέρχονται οι νεκροί και 18.000 οι αγνοούμενοι, μέχρι σήμερα, από το σεισμό και το τσουνάμι και έπληξε τη χώρα στις 11 Μαρτίου 2011. Οι άστεγοι ξεπέρασαν τις 350.000 και οι ζημιές υπολογίζονται σε πάνω από 250 δις δολάρια.

Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησεως κ. Εντάνο δήλωσε ότι η εκκένωση των περιοχών γύρω από τους αντιδραστήρες θα διαρκέσει πάρα πολλά χρόνια, ενώ οι αμε-

ρικανικές και ιαπωνικές στρατιωτικές δυνάμεις αναμένουν την υποχώρηση της ραδιενέργειας για να αρχίσουν την επιχείρηση εντοπισμού των αγνοουμένων.

13.ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο δεύτερος στην ιεραρχία της Αλ Κάϊντα Αιμάν Ζαουάχρι κάλεσε, με βιντεοσκοπημένο μήνυμά του, τα μέλη της οργάνωσης να τελειοποιήσουν τη μεθοδολογία των επιθέσεων κατά της Δύσεως.

Η Αλ Κάϊντα του Μαγκρέμπ ζήτησε 90 εκατομ. Ευρώ για την απελευθέρωση 4 Γάλλων, που κρατά ως ομήρους, αλλά η Γαλλία αρνήθηκε να προβεί σε διαπραγματεύσεις.

Στις 28 Φεβρουαρίου ένας τρομοκράτης ανήρτησε σε ισλαμικό φόρουμ πρόταση για επιθέσεις με σκορπιούς σε επιβατικά αεροπλάνα, προκειμένου να προκαλέσουν πανικό στους επιβάτες.

Κοσοβάρος ισλαμιστής άνοιξε πυρ εναντίον λεωφορείων της Αμερικανικής Βάσης στο αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης στις 2 Μαρτίου, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δύο Αμερικανοί σμηνίτες και να τραυματιστούν άλλοι δύο.

Συνελήφθη στο Πακιστάν ο Ινδονήσιος μαχητής της Αλ Κάϊντα Ουμάρ Πατέκ, ο οποίος έχει επικηρυχθεί από τις ΗΠΑ για ένα εκατομ. Δολάρια. Ο Πάτεκ φέρεται ως ο εγκέφαλος των βομβιστικών επιθέσεων στο Μπαλί το 2002, που στοίχισε τη ζωή σε 200 άτομα.

Η Αλ Κάϊντα με μήνυμά της στις 23 Φεβρουαρίου 2011 εξέφρασε την πλήρη υποστήριξή της στους Λίβυους διαδηλωτές. Αυτό έδωσε επιχείρημα στον Καντάφι να υποστηρίξει ότι η εξέγερση υποκινείται από αυτή, αλλά και προβληματίσε τους Αμερικανούς, οι οποίοι άρχισαν να ερευνούν για διείσδυση

τρομοκρατών ανάμεσα στους εξεγερμένους.

Στο στρατοδικείο του Γκουαντάναμο κα όχι σε πολιτικό δικαστήριο θα γίνει η δίκη του Χαλίντ Σείχ Μοχάμεντ, ο οποίος θεωρείται ως ο βασικός αρχιτέκτονας των επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου στις ΗΠΑ.

Σύμφωνα με δημοσίευμα του περιοδικού "Veja", τουλάχιστον 20 άνθρωποι, που φέρονται να έχουν διασυνδέσεις με την Αλ Κάϊντα, τη Χεζμπολάχ του Λιβάνου, την Παλαιστινιακή Χαμάς και άλλες οργανώσεις κρύβονται στο έδαφος της Βραζιλίας. Αυτοί συγκεντρώνουν κεφάλαια και ενορχηστρώνουν επιθέσεις σε άλλες χώρες.

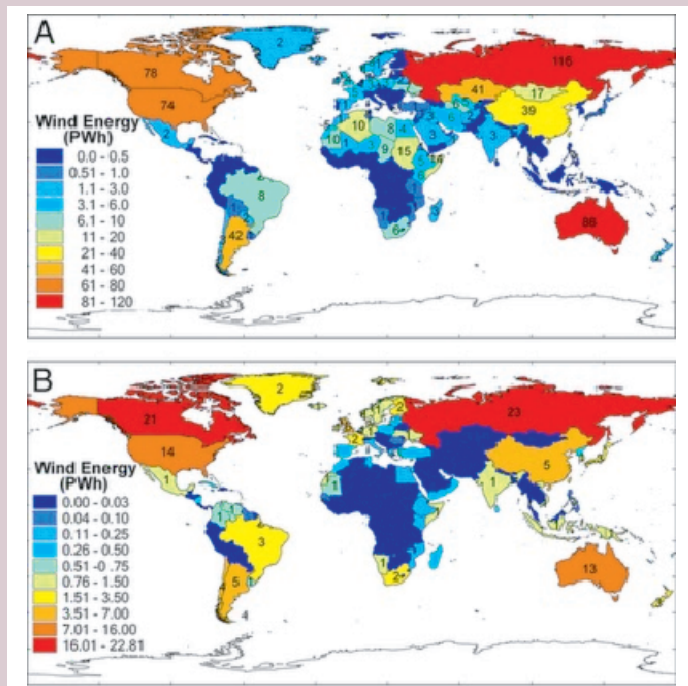

Συνέχεια από την σελ.2 Οι Προβληματισμοί του εκδότου

Το ΝΑΤΟ, μετά από σχετικό ψήφισμα του ΟΗΕ, πρωταγωνιστεί στη Λιβύη σε αεροπορικό αποκλεισμό και βομβαρδισμούς δια την εξασφάλιση της ειρήνης με την καταστολή της εμφυλίας σύρραξης και τον εκδημοκρατισμό της πολυφυλετικής χώρας, λαμβάνον θέση παρά το πλευρό των ασυντάκτων αντικαθεστωτικών στην προσπάθειά των αποτίναξης του καθεστώτος Καντάφι, που ευδοκimeί στη χώρα επί 42 χρόνια. Η πετρελαιο-παραγωγός χώρα αποτελεί μήλον έριδος Ευρώπης, ΗΠΑ, Ρωσίας, Κίνας και Αράβων. Προς το παρόν, παρά τη συνέχεια των βομβαρδισμών και την έναρξη κάποιων διαπραγματεύσεων, παραμένει αδιευκρίνιστη η τύχη του Καντάφι και απρόβλεπτο το αδιάσπαστο του ενιαίου κράτους σε ανατολικό και δυτικό. Ίσως το "διαίρει και βασίλευε" να βολεύει καλύτερα και τους συγχρόνους αποικιοκράτες, τα σύγχρονα συμφέροντα υπό την κάλυψη της παγκοσμιοποίησης. Πάντως οι γενικευμένες αναταράξεις στη Βόρεια Αφρική και την Κεντρική Ασία προβληματίζουν και αποτελούν προοίμια υποβοσκουσών συγκρούσεων δια μείζονος σημασίας οικονομικά συμφέροντα, ουχί ασχέτων της διερχομένης παγκοσμίας οικονομικής κρίσης, η οποία κατά αρκετούς συγχρόνους αναλυτές και μελετητές του παρελθόντος θα λάβει λύση μέσα από μία παγκόσμια πολεμική σύρραξη. Το δράμα της παρούσας τοπικής και χρονικής συγκυρίας απαιτεί καθαρήση.

(12 Απριλίου 2011)
Αντιστράτηγος ε.α.Ηλίας Καζούκας
Πρόεδρος ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

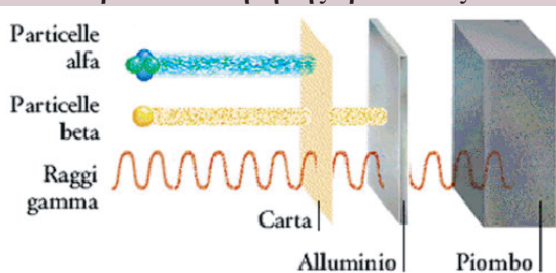
Η
π ρ ο α ι ρ ε τ ι κ ή
σ α ς σ υ ν δ ρ ο μ ή
π ρ ο ς τ ο π ε ρ ι ο δ ι κ ό
μ α ς μ έ σ ω τ ο υ
λ ο γ α ρ ι α σ μ ο ύ
142-002101-073469
ALPHA Bank
ή μ έ σ ω
τ α χ υ δ ρ ο μ ι κ ή ς
ε π ι τ α γ ή ς,
τ υ γ χ ά ν ε ι ε κ τ ι μ ή σ ε ω ς
ε κ μ έ ρ ο υ ς
τ η ς ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.,
η ο πο ί α κ α ι σ α ς
θ ε ω ρ ε ί
π α ρ ά γ ο ν τ ε ς
β ε λ τ ι ώ σ ε ω ς τ ο υ

Στο γράφημα παρουσιάζεται η εν δυνάμει ετήσια παραγωγή ενέργειας ανά χώρα περιοριζόμενη σε εγκαταστάσεις με συντελεστή απόδοσης > 20%. (A) Onshore (Στεριά) (B) Offshore (Θάλασσα) (Πηγή PNAS)

Συνέχεια από την σελίδα 24

Η βελτιστοποίηση της προστασίας

Η Διεθνής Επιτροπή Ραδιολογικής Προστασίας (ICRP) είναι ο οργανισμός που καθορίζει τα μέγιστα όρια έκθεσης σε ιονίζουσες ακτινοβολίες.

Ο ICRP χρησιμοποιεί τον όρο βελτιστοποίηση της προστασίας. Κάποιοι αφελείς θα μπορούσε να σκεφτεί ότι ο όρος αυτός σημαίνει ότι η μέγιστη δόση καθορίζεται κάτω από την τιμή εκείνη που δεν εμφανίζονται σημαντικές βλαβες στον οργανισμό λόγω της έκθεσης.

Και όμως, κάθε άλλο. Ακούστε πως το ορίζουν:

"Η βελτιστοποίηση της προστασίας δεν είναι η ελαχιστοποίηση της δόσης. Η βελτιστοποιημένη προστασία είναι το αποτέλεσμα μιας εκτίμησης, η οποία προσεκτικά εξισορροπεί την βλάβη λόγω έκθεσης και τα διαθέσιμα μέσα για την προστασία των ατόμων. Γι' αυτό η βέλτιστη επιλογή δεν είναι απαραίτητα εκείνη που συνεπάγεται την πιο χαμηλή δόση."

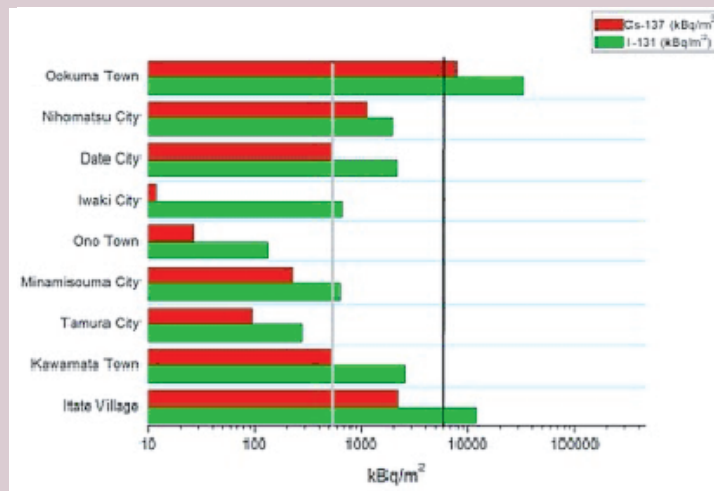
Όπως καταλαβαίνετε εύκολα η οπτική αυτή έχει να κάνει με οικονομικά κριτήρια, γεγονός που την καθιστά ανήθικη δεδομένου ότι αφορά το υπέρτατο αγαθό που λέγεται υγεία. Αυτό που λέει με δυο λόγια η παραπάνω παράγραφος είναι ότι να μην να προστατευτεί η υγεία αλλά μόνο μέχρι του σημείου που δεν υπάρχει υπέρβαση του κόστους προστασίας.

Εκτός των άλλων η μέγιστη δόση είναι όπως φαίνεται ένα διαπραγματεύσιμο όριο. Πραγματικά, ξεκίνησε από τα 200mSv/χρόνο την δεκαετία του 1940 για να πέσει στα 156mSv/χρόνο στις αρχές της δεκαετίας του 1950 μειούμενη περαιτέρω μέχρι το τέλος της στα 50mSv/χρόνο και παραμένοντας εκεί μέχρι το 1990 οπότε και έπεσε στα 20mSv/χρόνο.

Προφανώς η σταδιακή μείωση έχει να κάνει με τη εμφάνιση των συνεπειών από την έκθεση στη ραδιενέργεια, που χρειάζονται κάποια χρόνια να φανούν. Πολλές φορές εμφανίζονται και σε απόσταση δεκαετιών.

Το αστείο της υπόθεσης είναι ότι η Ιαπωνική κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα με το πυρηνικό κέντρο στη Fukushima αύξησε το όριο στα 250mSv/χρόνο.

Υψηλή ραδιενέργεια και πέρα των 30km στην Fukushima

Το γράφημα αυτό αναπαριστά τα μέγιστα επίπεδα ακτινοβολίας στο έδαφος σε 9 περιοχές γύρω από το πυρηνικό κέντρο της Fukushima την 31/3/2011. Αφορά τα ισότοπα του 131I και του 137Cs. Όλες εκτός μίας βρίσκονται σε απόσταση μεγαλύτερη των 35km από το κέντρο, και επομένως πέρα της ζώνης εκκένωσης και απαγόρευσης κυκλοφορίας.

Όπως φαίνεται από το γράφημα αυτό σε κάποιες τις περιοχές η ραδιενέργεια έχει υπερβεί το όριο των 1490 Bq/m² (αναπαρίσταται από την κατακόρυφη μαύρη γραμμή) που χρησιμοποιήθηκε στο Chernobyl για τις περισσότερες μολυσμένες περιοχές στις οποίες και απαγορεύτηκε η παραμονή, ενώ σε πολλές έχει υπερβεί το όριο των 550 Bq/m² (αναπαρίσταται από την κατακόρυφη γκρι γραμμή) που χρησιμοποιήθηκε για την καταστροφή μολυσμένων αγροτικών προϊόντων στο ίδιο ατύχημα.

Επομένως θα ήταν φρόνιμο η ζώνη εκκένωσης να επεκταθεί στα 50km από το κατεστραμμένο πυρηνικό κέντρο προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκθεσης σε υψηλές δόσεις για τον πληθυσμό. Το εκπληκτικό είναι ότι οι ιαπωνικές αρχές υποτίμησαν τον κίνδυνο δημιουργώντας μια πολύ μικρή ζώνη εκκένωσης. Πως θα την επεκτείνουν τώρα χωρίς την δημιουργία πανικού;

Τα δεδομένα παρέχονται από το MEXT, το ιαπωνικό υπουργείο επιστήμης, τεχνολογίας και εκπαίδευσης στις περιοδικές επικαιροποιήσεις του. Το MEXT παρέχει τα δεδομένα σε Bq/kg. Μετέτρεψα τα δεδομένα σε kBq/m², δηλ στη μορφή που χρησιμοποιήθηκαν τα δεδομένα στην καταστροφή του Chernobyl. Η σχέση ανάμεσα στην συγκέντρωση ανά μονάδα μάζας Cm και στη συγκέντρωση ανά μονάδα επιφάνειας δίνεται από την έκφραση $C_a = C_m \times d$ όπου x είναι το βάθος του σκαμμένου εδάφους (5 cm σύμφωνα με το MEXT) και d η μέση πυκνότητα του εδάφους, θεωρούμενη ίση με 1600 kg/m³. Οι πραγματικές τιμές της πυκνότητας μεταβάλλονται από τόπο σε τόπο.

Χρησιμοποιώντας τα δεδομένα σε Bq/kg που παρέχονται από το MEXT για τις 31 Μαρτίου και την παραπάνω φόρμουλα προκύπτουν τιμές ανάλογες με εκείνες που δίνει το

Του '21 ο Άγγελος

Ιδού ο Άγγελος, ανεπτυγμένα τα φτερά, Άυλον το σώμα.
Κατήλθεν επ' το Πένθεον των Ηρώων του '21.
Μήνυμα να δώσει. Προς Έλληνες να ευαγγελισθεί.
Και ιστορεί των Φιλικών την εμμονή. Το βούλευμα.
Έχοντας σαν οδηγό και φέρου λάμψη, του Ρήγα, Θούριο.
Δευτεριά! Έλα ραγιά, ορμάτε ανέντη στην τουρριά.
Κι ο Γέρος του Μοριά και των Ελλήνων τα παιδιά,
Ύψινα τα παλληκάρια, μας λούτρωσαν επ' τη σκλαβιά.

Αυτά ο Άγγελος ήλθε να πει. Να υμνήσει τους προγόνους.
Ωστόσο κάτι άκουσε. Κάτι είδε. Και ένωσε τα πιο πολλά.
Κύρτωσε. Σύζυλος έμεινε. Τις πτέρυγες συνέπτυξε. Έκλαψε.
Και ο γόος του Αγγέλου στους ουραμούς ταξίδεψε.
Μη νομισθεί πως οι ψυχές προγόνων ευκλεών είναι νεκρές.
Όχι, αδέρφια Έλληνες. Οι ένδοξοι πατέρες μας θωρούν.
Μεσ' τις καρδιές μας ζούνε. Στο λόγο του παππού προς εγγονό.
Στο χόμα θα τους βρούμε. Το ξερομένο αίμα τους το μαρτυρεί.
Το αίμα τούτο λίπασμα γι' αυριανό καρπό Ελληνικό.

Αδέρφια Έλληνες, μη στέργετε τη νάρκωση από τους προφασίους.
Τους δήθεν επιστήμονες, που ιστορία σπούδασαν τάχα
και να μας πείσουν πείσασαν, ότι είμαστε ληστές.
Ξέρετε, των ξένων οι βουλές στου Εφιάλτου το αυτί είναι γλυκές.
Οι δεισιπυγείς οι γήϊνοι στη βέσση ικαίγουν μαζί, δεν είναι βολεμένοι.
Στου Γένους την ανόρθωση προσβλέπουν και μοχθούν.
Δεν αγνοούν. Δεν λαιδορούν. Με τον εχθρό δεν συμμαχούν.
Υψίστη η ευθύνη τους. Να χτίσουν την Ελλάδα.
Εκείνοι με την μόρφωση και με τα χέρια οι λαοί.

Ελάτε τα' Αγγέλου να μην νόσουμε, τις πτέρυγες ν' ανοίξει.
Στους Αθανάτους να πετάξει και να πει,
ότι εμείς εδώ στη γη, διατηρούμε στην ψυχή
το «Παῖδες Ελλήνων ἴτε».

Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος

